

MAGAZYN *razem z dodatkami*

Internetowe rafy. Seniorzy wciąż nie potrafią poruszać się w cyfrowym świecie

● Setki pokrzywdzonych przez firmę z Goleniowa ● Magyar zbuntował się wobec Orbana i wygrał

PLUS TELEMAGAZYN z programem TV

GŁOS

DZIENNIK POMORZA

SZCZECIŃSKI

Piątek
17.04.2026

Nr 89 (5847)
Nakład: 9.400 egz.

www.gs24.pl
Cena 6,50 zł (w tym 8% VAT)

Radni chcą
zamknąć część ulicy
Jagiellońskiej.
Wszystko przez hałas
silników **str. 3**

Kolejna komisja
zamierza zająć się
feralnym remontem
al. Jana Pawła II **str. 4**

Prokuratura
wyjaśnia okoliczności
śmierci młodej
kobiety. Zatrzymano
mężczyznę **str. 3**

Nr ISSN 0137-9178

Nr indeksu 348-570

PLEBISCYT NAGRADZAMY LUDZI DZIAŁAJĄCYCH Z PASJĄ, ZAANGAŻOWANIEM I POCZUCIEM ODPOWIEDZIALNOŚCI

Osobowość Roku 2025

Wielki finał naszej akcji za nami. W plebiscycie doceniliśmy tych, którzy swoją działalnością zmieniali nasz region na lepsze. Laureaci etapu wojewódzkiego będą reprezentowali nas w ogólnopolskim finale **str. 4**

REKLAMA

0011496057

W życiu liczy się
SZCZĘŚCIE
Daj mu szansę i graj!

LOTTO
Gdy grasz,
wszystko gra!

Graj w punktach LOTTO, w aplikacji i na lotto.pl

18+

TYDZIEŃ Z NASZĄ GAZETĄ

SOBOTA ● Marta Manowska - ciepła, ośmielająca, współczująca	PONIEDZIAŁEK ● Sportowy24: Grali na boiskach, grali na parkietach	WTOREK ● Strefa Biznesu: W gąszczu ekonomii nie zginięsz	ŚRODA ● Strona Zdrowia: Śniadanie to najważniejszy posiłek	CZWARTEK ● Pod Paragrafem: Hipolit Starszak, esbek doskonały	PIĄTEK ● Puls i Tygodnik Regionów. Teksty ze znakiem jakości
---	---	--	--	--	--

ZAMÓW PRENUMERATĘ: tel. 94 340 11 14, mail prenumerata.gdp@polskapress.pl, na stronie prenumerata.gp24.pl

Szczury się śmieją, uczą empatii i zdradzają tajemnice naszych emocji

Mira Suchodolska
Rozmowa

z prof. Ewelina Knapską, biologką, kierowniczką Pracowni Neurobiologii Emocji w Instytucie Biologii Doświadczalnej im. Marcelego Nenckiego PAN.

W Instytucie Biologii Doświadczalnej im. Nenckiego PAN bada pani mózgi szczurów. Zwierzęta te budzą skrajne emocje - od sympatii po wstręt. Jakie one są?

To przede wszystkim niezwykle inteligentne i elastyczne poznawczo zwierzęta. Bardzo szybko się uczą, świetnie rozwiązują problemy i potrafią dostosować się do niemal każdego środowiska. Właśnie ta zdolność adaptacji sprawiła, że osiągnęły ogromny sukces ewolucyjny - żyją praktycznie na całym świecie. Są też bardzo pragmatyczne. Jeśli pojawia się łatwe źródło pożywienia - jak w miastach - natychmiast się do niego dostosowują.

Czy są w stanie żyć bez człowieka?

Historycznie tak właśnie było. Pierwotnie funkcjonowały w środowiskach naturalnych, niezależnych od człowieka. Dziś rzeczywiście często korzystają z naszej obecności - głównie dlatego, że zapewniamy im łatwy dostęp do pokarmu. Śmietniki czy wysypiska to dla nich środowiska bardzo sprzyjające. Ale gdyby człowieka zabrakło, poradziłyby sobie. Są niezwykle odporne.

Wielu ludziom szczur kojarzy się z brudem i chorobami. Słusznie?

To częściowo prawda, ale uproszczona. Szczury rzeczywiście często żyją w miejscach, gdzie gromadzą się odpady, co może sprzyjać przenoszeniu chorób. Wynika to ze środowiska, a nie z ich natury. Bo jednocześnie są to zwierzęta bardzo dbające o higienę. Szczury hodowlane intensywnie się myją, pielęgnują futro, są bardzo czyste. Problemem nie jest szczur jako taki, tylko warunki, w jakich żyje.

FOT. NARODOWE CENTRUM NAUKI

Ewelina Knapska: - Szczury bardzo szybko się uczą, świetnie rozwiązują problemy i potrafią dostosować się do niemal każdego środowiska

Jak wygląda świat zmysłów szczura?

Zupełnie inaczej niż u człowieka. My jesteśmy wzrokowcami, szczury żyją nosem. Ich węch jest niezwykle rozwinięty i pełni kluczową rolę. Pozwala znajdować jedzenie, orientować się w środowisku, ale też komunikować się z innymi osobnikami. Wydzielają substancje chemiczne, które niosą bardzo konkretne informacje - o stanie emocjonalnym, o tym, czy zwierzę jadło, czy jest zestresowane. To coś w rodzaju chemicznego języka emocji.

Mówi się, że szczury śmieją się ultradźwiękami. To prawda?

To jeden z najbardziej uroczych aspektów ich zachowania. Kiedy szczur jest łaskotany - oczywiście taki, który zna człowieka i czuje się bezpiecznie - wydaje ultradźwięki, których my nie słyszymy, ale możemy je zarejestrować. Interpretujemy je jako odpowiednik pozytywnych emocji, coś w rodzaju szczurzego śmiechu. Warto dodać, że podobne dźwięki pojawiają się także podczas zabawy między młodymi szczurami.

Bawią się?

Tak - i to jest absolutnie kluczowe dla ich rozwoju. Młode bardzo często się bawią: przepychają się, przewracają, boksują, ścigają. Są też badania sugerujące, że potrafią bawić się w coś przypominającego chowanego. Ta zabawa ma ogromne znaczenie. W jej trakcie uczą się relacji społecznych, rozpoznawania sygnałów in-

nych osobników, regulowania własnych emocji. Jeśli szczur w młodości zostanie pozbawiony takiej możliwości - na przykład przez izolację - to jako dorosły ma poważne trudności w kontaktach społecznych. To zmiana trwała.

Czy szczury są mistrzami przetrwania? Słyszysz się o ich zdolnościach do pływania czy nurkowania.

Są nie tylko sprawnymi pływakami, lecz także potrafią na krótko nurkować i pozostać pod wodą nawet przez kilka minut. Dobrze radzą sobie w wodzie, choć zazwyczaj jej unikają. Nie jest to ich naturalne środowisko, dlatego pływają głównie wtedy, gdy są do tego zmuszone, na przykład w poszukiwaniu pożywienia lub schronienia.

Czy mają hierarchię?

Bardzo wyraźną, szczególnie wśród samców. Dominujące osobniki mają lepszy dostęp do pożywienia, przestrzeni i partnerów. Ale ta hierarchia to nie tylko kwestia siły fizycznej. To złożony system społeczny, który powstaje poprzez doświadczenie - zabiawę, konflikty, obserwację innych osobników. Co ważne, pozycja w tej hierarchii może się zmieniać. Dominujące osobniki mają przywileje, ale też ponoszą koszty - częściej wchodzi w konflikty i muszą tę pozycję utrzymywać.

A ich życie uczuciowe? Jak wyglądają zaloty i rozmnażanie

Szczury nie są monogamiczne. Samica decyduje, kiedy dochodzi do rozmnażania - jej cykl trwa kilka dni i tylko w określonym momencie jest receptywna. Wtedy wysyła wyraźne sygnały - głównie zapachowe, ale też poprzez postawę ciała. Samce reagują na te sygnały i mogą rywalizować o dostęp do samicy. W grupach zwykle dominujący samiec ma pierwszeństwo. Ta rywalizacja często ma charakter demonstracyjny, ale bywa też, że dochodzi do walk.

Jednym z pani odkryć jest to, że szczury zarażają się emocjami. Jak to działa?

Potrafią odczytywać stan emocjonalny innych osobników i dostosowywać do niego swoje zachowanie. Jeśli jeden szczur doświadczył zagrożenia, drugi - obserwując go - może nauczyć się, że w otoczeniu jest niebezpiecznie. Co ważne, to zarażanie się odbywa się wieloma kanałami jednocześnie: poprzez zapach, dźwięki, postawę ciała i zachowanie. Mózg integruje te informacje i na tej podstawie ocenia sytuację. Najciekawsze jest to, że szczur nie tylko reaguje, ale się uczy - potrafi uniknąć zagrożenia, którego sam nie doświadczył.

A pozytywne emocje? Też się im udzielają?

To jest obecnie bardzo intensywnie badane. Wiemy, że szczury interesują się osobnikami, które właśnie doświadczyły czegoś przyjemnego - na przykład zjadły coś dobrego. Wiele wskazuje na to, że pozytywne emocje również mogą być przekazywane społecznie, choć mechanizmy są jeszcze mniej poznane niż w przypadku strachu.

Czy wyczuwają emocje ludzi?

Tak - i to jest bardzo ciekawe. Pokazaliśmy, że zdenerwowany eksperymentator powoduje wzrost pobudzenia emocjonalnego u szczura. Zwierzę reaguje na napięcie człowieka. Oznacza to, że szczury potrafią odczytywać sygnały emocjonalne także między gatunkami.

Ma pani ulubionego szczura z laboratorium?

Zdarzają się takie osobniki na długo zapadające w pamięć. Szczególnie te wyjątkowo bystre i ciekawskie. Pamiętam jednego szczura, który błyskawicznie nauczył się otwierać niewielkie pudełko z przysmakami. Co więcej, po kilku próbach zaczął pomagać innym, pokazując im, gdzie nacisnąć łapkę, aby dostać się do smakołyku. Było to niezwykle ujmujące i fascynujące zarazem - obserwowałam nie tylko jego pomysłowość, lecz także społeczne uczenie się. Takie momenty najlepiej pokazują, jak inteligentne i złożone są to zwierzęta.

KALENDARIUM

17 KWIEŃNIA POLSKA

1794 Insurekcja kościuszkowska: rozpoczęła się insurekcja warszawska pod wodzą Jana Kilińskiego.

1848 Pod wpływem wydarzeń Wiosny Ludów rząd austriacki uwłaszczył chłopów w Galicji.

1957 Założono Miejski Klub Sportowy Flota Świnoujście.

1989 Sąd Wojewódzki w Warszawie ponownie zarejestrował NSZZ „Solidarność”.

2010 W Warszawie odbyły się uroczystości pożegnalne ofiar katastrofy lotniczej w Smoleńsku.

ŚWIAT

1524 Giovanni da Verrazzano do-

tarł, jako pierwszy Europejczyk, do terenów dzisiejszego Nowego Jorku.

1792 W szpitalu Bicetre w Paryżu przetestowano na żywych baranach i zwłokach bezdomnych działanie nowoczesnej gilotyny według projektu chirurga i fizjologa Antoine'a Lousisa.

1917 Włodzimierz Lenin po przyjeździe do Piotrogradu przedstawił tzw. tezy kwietniowe, uznawane za zapowiedź wybuchu rewolucji październikowej.

1924 Założono amerykańską wytwórnę filmową Metro-Goldwyn-Mayer.

1945 Niemiecka 300-tysięczna Grupa Armii „B” feldmarszałka Walthera Modela w Zagłębiu Ruhry skapitulowała przed Amerykanami.

ZDJĘCIE TYGODNIA

FOT. MARZENA GORA

Po raz kolejny ZS nr 2 im. Księcia Wacława IV w Szczecinku zaprosił uczniów szkół podstawowych na dni otwarte placówki. Tradycyjnie najbardziej widowiskowym punktem wydarzenia był coroczny konkurs fryzur. Konkurs stanowi nie tylko formę rywalizacji, ale przede wszystkim pokaz umiejętności uczniów kształcących się tu w zawodzie fryzjera. Uczestnicy prezentowali swoje prace na żywo, tworząc efektowne stylizacje inspirowane głębią oceanu.

nasz REGION

Dobra wiadomość dla pasażerów. Motorniczych już nie brakuje

Marek Jaszczynski
Szczecin

Wbrew wcześniejszym obawom, w Szczecinie nie brakuje motorniczych. Jak wynika z najnowszych danych, nie ma już problemów z obsadą służb.

Na koniec marca 2026 roku na umowę o pracę zatrudnionych było 261 motorniczych. Dodatkowo 37 osób wykonuje obowiązki na podstawie umów-zleceń.

- W ostatnim czasie trzy osoby zakończyły pracę i przeszły na emeryturę, jednak nie wpłynęło to na funkcjonowanie komunikacji tramwajowej - informuje Wojciech Jachim, rzecznik prasowy spółki Tramwaje Szczecińskie.

Zakończyły się także ostatnie kursy przygotowujące nowych pracowników do zawodu. Kolejne szkolenia planowane są na jesień tego roku, co ma zapewnić ciągłość kadr również w przyszłości.

Wiemy, na jakie wynagrodzenie może liczyć początkujący motorniczy.

- Obecnie wynagrodzenie zasadnicze motorniczego wynosi 6 950 zł. W przypadku osób zatrudnionych na podstawie umów-zleceń stawka godzinowa to 41 zł - wyjaśnia Wojciech Jachim.

Jak podkreślają służby odpowiedzialne za transport publiczny, nie ma obecnie problemów z obsadą kursów, a komunikacja tramwajowa funkcjonuje bez zakłóceń kadrowych. ©

Nie powinno dochodzić do odwoływania kursów z powodu braku motorniczych

SZCZECIN

Zatoka do kontroli samochodów ciężarowych powstaje przy ul. Południowej. Zatokę umiejscowiono po prawej stronie jezdni (kierunek Rondo Hakena do Ronda Uniwersyteckiego), w kierunku centrum miasta pomiędzy drogą wewnętrzną, a wiaduktem kolejowym PKP. Zatoka będzie gotowa w maju, kosztowała 2 mln zł i służyć ma do kontroli samochodów ciężarowych przez Wojewódzki Inspektorat Transportu Drogowego.

FOT. ARCHIWUM

DYŻURNY GŁOSU
Leszek Wójcik,
tel. 500 325 110

Na naszych Czytelników czekamy w redakcji Głosu Szczecińskiego w Szczecinie przy al. Niepodległości 26/U1 oraz pod adresem: alarm@gs24.pl

A gdyby tak zamknąć fragment centrum miasta dla aut?

Mariusz Parkitny
Szczecin

Chodzi o odcinek ulicy Jagiellońskiej od alei Wojska Polskiego do Placu Zamenhofa. Czemu akurat ten? Bo część kierowców nieźle daje się we znaki mieszkańcom.

To pokłosie hałasu jaki w centrum powodują m.in. kierowcy podrasowanych aut, z głośnymi tłumikami (seryjnymi lub przerobionymi). Mieszkańcy ulicy Jagiellońskiej od lat nie mogą się doprosić, aby coś z tym zrobić. Do tej pory nie pomogły kolejne spotkania, dezyderaty, apele, skargi.

Teraz pojawiła się szansa, że coś w tej sprawie może się zmienić. Podczas śródowej komisji gospodarki komunalnej radni jednogłośnie przegłosowali trzy wnioski dla miejskich urzędników.

Najbardziej rewolucyjny: zamknięcie na kilka letnich weekendów ulicy Jagiellońskiej.

- Od Alei Wojska Polskiego do co najmniej Placu Zamenhofa. Szczegółowe rozwiązania pozostawiamy w gestii urzędu miasta, bo jego rolą jest przygotowanie optymalnej zmiany organizacji ruchu. Pamiętajmy, że tamtędy przejeżdża też autobus. Oczywiście takie zmiany będą wymagały zabezpieczenia środków finansowych w budżecie miasta, bo zmiana organizacji ruchu też kosztuje. Ale będziemy to pilotować -

FOT. ANDRZEJ SZKOCKI

Ulica Jagiellońska miała być w założeniu atrakcyjnym miejscem na mapie Szczecina. Na pewno jest głośna

mówił radny Przemysław Słowik, szef komisji.

Według urzędników przygotowanie takich zmian może potrwać nawet pół roku.

- To znowu mieszkańców zostawimy samych z tym problemem - martwił się radny Wojciech Kępka.

Kolejną propozycję na ul. Jagiellońskiej to zainstalowanie progów zwalniających, wprowadzenie strefy zamieszkania, która daje pierwszeństwo pieszym.

- To głównie na tych 200 metrach ma miejsce festiwal piłowania silników pojazdów motorowych. Wąska ulica otoczona kamienicami zamienia się w rezonującą tubę, która potęguje skalę hałasu nieznośnego

dla większości mieszkańców. Czas to zmienić i jak widać są na to rozwiązania. Histeryków wieszczących koniec świata, w związku z zamknięciem 200 metrów ulicy, uspokajam. Lublin, Warszawa, Poznań czy Wrocław nadal stoją i mają się dobrze, a od dawna zamykają czasowo znacznie większe obszary dla ruchu aut. Szczecin też na tym nie ucierpi, wręcz przeciwnie. Przestrzeń centrum tylko na tym zyska. Czekamy na konkretne propozycje nowych rozwiązań ze strony miasta - dodaje Przemysław Słowik.

Radny Marek Duklanowski zwraca uwagę, że Jagiellońska jest tak zastawiona autami, że nie ma jak spokojnie „pójść do lodziami”.

Niedawno w sukurs mieszkańcom przyszli policjanci. Zaczęli skuteczniej i częściej kontrolować zbyt głośne auta. Efekt: 30 dowodów rejestracyjnych zatrzymanych.

Wydział Ruchu Drogowego powołał specjalną grupę funkcjonariuszy. Policjanci, wyposażeni w precyzyjne urządzenia do pomiaru poziomu dźwięku, rozpoczęli regularne kontrole techniczne w miejscach, gdzie najczęściej dochodzi do naruszenia norm. Każda interwencja wiąże się z dokładnym sprawdzeniem stanu pojazdu, co dla wielu właścicieli zakończyło się unieruchomieniem ich maszyn.

Policja informuje, że działania na ulicy Jagiellońskiej to dopiero początek, a funkcjonariusze znają inne punkty w mieście, gdzie regularnie łamane są przepisy. Kontrole mają być prowadzone cyklicznie i konsekwentnie, aby realnie poprawić komfort życia szczecinian. Mundurowi zapowiadają brak pobłażania dla osób, które świadomie modyfikują układy wydechowe i apelują do wszystkich uczestników ruchu o przestrzeganie obowiązujących norm oraz dbanie o wspólną przestrzeń publiczną.

W walkę z hałasem w mieście zaangażował się znany aktywista miejski Szymon Nieradka, który tropi absurdy w Szczecinie. Razem z dr hab. Łukaszem Jastrubczakiem z Akademii Sztuki przygotowali petycję, którą w ciągu kilku tygodni poparło ją kilkuset szczecinian.

Czy na Malczewskiego doszło do zabójstwa? Zatrzymano mężczyznę

Mariusz Parkitny
Szczecin

Prokuratura wyjaśnia okoliczności śmierci młodej kobiety, której ciało znaleziono w kamienicy w centrum Szczecina. Zatrzymano mężczyznę, który może mieć związek ze sprawą.

W tej sprawie wciąż jest wiele pytań, w tym to, o rolę zatrzymanego mężczyzny i przyczynę śmierci kobiety.

W poniedziałek do szczecińskiej policji zgłosiła się rodzina

poszukująca osoby najbliższej. Rodzina nie mogła ustalić miejsca przebywania kobiety, która nie wróciła do miejsca swojego zamieszkania, nie odbierała połączeń telefonicznych od najbliższych osób. Policja niezwłocznie podjęła działania mające na celu ustalenie, gdzie znajduje się 38-latką. Policjanci z Komendy Miejskiej Policji w Szczecinie ustalili adres, pod którym miała przebywać kobieta, dzięki ich błyskawicznym działaniom za pomocą monitoringu ustalono, że kobieta

nie opuściła miejsca, w którym nocowała, czyli kamienicy przy ulicy Malczewskiego w Szczecinie. Prawdopodobnie ciało zostało wyniesione z mieszkania i pozostawione w innej części budynku. Zabezpieczono monitoring w kamienicy.

- Policjanci nie ustalali w poszukiwaniach kobiety. Wskutek wnikliwej pracy funkcjonariuszy znaleziono ciało pokrzywdzonej. Od tej chwili liczyła się każda sekunda, aby jak najszybciej zidentyfikować osobę mogącą

mieć powiązanie ze śmiercią kobiety - informuje policja.

Policjanci z Wydziału Dochodzeniowo-Sledczego KMP w Szczecinie przy udziale technika kryminalistyki oraz Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Szczecinie i biegłego Zakładu Medycyny Sądowej przeprowadzili oględziny i zabezpieczono liczne ślady.

Dzięki skoordynowanej oraz sumiennej pracy Wydziału Kryminalnego Komendy Miejskiej Policji w Szczecinie przy wsparciu policjantów Wydziału Krymi-

nalnego i Wydziału Poszukiwań i Identyfikacji Osób Komendy Wojewódzkiej Policji w Szczecinie ustalono, że mężczyzna mogący mieć związek ze zgonem kobiety udał się w stronę granicy polsko-niemieckiej. Profesjonalne działania zachodniopomorskich policjantów oraz współdziałanie z Biurem Międzynarodowej Współpracy Policji Komendy Głównej Policji, a także współpracy z Prokuraturą Okręgową w Szczecinie pozwoliło na namierzenie, a następnie zatrzymanie tej samej

nocy mężczyzny. Mężczyzna został zatrzymany przez niemiecką policję i czeka na przewiezienie do Szczecina. Na razie nie wiadomo, czy i jakie zarzuty może usłyszeć.

Wczoraj odbyła się sekcja zwłok 38-latką. Przyczyna zgonu nie jest na razie znana.

Wstępne oględziny na miejscu nie dały odpowiedzi, czy kobieta rzeczywiście padła ofiarą zabójstwa, czy doszło do nieszczęśliwego wypadku, a mężczyzna wpadł w panikę i dlatego próbował ukryć ciało i zacierać ślady.

NASZA AKCJA CO TO BYŁY ZA EMOCJE! WIELKI FINAŁ POPULARNEGO PLEBISCYTU JUŻ ZA NAMI

Poznaliśmy Osobowości 2025 r.

Agata Maksymiuk
Region

Osobowość Roku, czyli jeden z najbardziej emocjonujących plebiscytów organizowanych przez redakcje GS24 oraz GK24, oficjalnie rozstrzygnięty. Kto powalczy o zwycięstwo na etapie ogólnopolskim?

Wielki finał wraz z rozdaniem nagród odbył się w Grand Park Hotelu w Szczecinie i zgromadził zachodniopomorskich przedstawicieli biznesu, kultury, nauki, a także działalności społecznej i samorządów.

- Osobowość Roku 2025, to nie tylko nazwa plebiscytu, to przede wszystkim ludzie, którzy każdego dnia swoją pracą wpływają na rozwój Pomorza Zachodniego - mówił Jarosław Jaz, redaktor naczelny „Głosu”. - Chcemy docenić tych, którzy swoją działalnością zmieniają nasz region na lepsze, zarówno w skali lokalnej, jak i wojewódzkiej.

Galę rozdania nagród poprowadziła Katarzyna Głodek, z zespołu redakcji „Głosu”. Jak podkreśliła ze sceny, plebiscyt od lat nagradza osoby działające z pasją, zaangażowaniem i poczuciem odpowiedzialności za najbliższą społeczność.

W tegorocznej edycji nagrody przyznano w sześciu kategoriach:

Biznes i Przedsiębiorczość, Działalność Społeczna i Charytatywna, Kultura, Polityka i Samorządność, Nauka oraz Innowacje i Nowe Technologie.

Warto jednak podkreślić, że to jeszcze nie koniec emocji. Laureaci etapu wojewódzkiego wezmą udział w ogólnopolskim finale, który odbędzie się 9 maja na Zamku Królewskim w Warszawie.

A kim są laureaci etapu wojewódzkiego?

Kultura - Klaudiusz Kaźmierczak

Działalność społeczna i charytatywna - Jacek Piechota

Biznes i przedsiębiorczość - Izabela Wierzbicka

Laureaci plebiscytu w kategorii Nauka: Maciej Pieczyński, Agnieszka Skrzypiak, Krzysztof Czopik

Polityka, samorządność i społeczność lokalna - Piotr Rygiel
Nauka - mgr Krzysztof Czopik

Innowacje i Nowe Technologie - mgr inż. Rustam Glezner
Poznajcie również laureatów etapu powiatowego i miejskiego „Osobowość Roku 2025”

Laureatami w kategorii Biznes i Przedsiębiorczość zostali: Krystyna i Tadeusz Szwed, Joanna Szyszowska, Rafał Stoiński, Sebastian Zdrojewski, Łukasz Maciejewski, Amr Seliman, Sylwia Borczyk, Magdalena Gromek, Małgorzata Kre-

zetowska-Bajura, Zygmunt Jędrzejczyk, Katarzyna Szymańska, Ryszard Król, Karolina Begol, Aleksandra Kaliszczak-Stepień, Michał Strykowski, Patrycja Sankowska, Roman Kunert, Izabela Wierzbicka, Kamil Pycelik.

Laureatami kategorii Działalność Społeczna i Charytatywna w poszczególnych powiatach są: Wojciech Ziółkowski, Julita Bogacz, Paweł Kuwałek, Paweł Siatecki, Patrycja Stawicka, Dorota Bogdanowicz, Agnieszka Peplińska-Kot, Dominika Kowalska, Urszula

Krakowska, Piotr Blumensztajn, Leokadia Lasota, Piotr Kołacki, Katarzyna Harsiuk, Julita Mazur, Krzysztof Nurzyński, Katarzyna Wilczyńska, Ewa Szołdra, Aleksander Ruth, Dominika Kwasiborska-Tchórzewska, Jacek Piechota, Magdalena Śmiarowska

Laureatami w kategorii Kultura na etapie powiatowym zostali: Ewelina Kłosińska, Szymon Wyrzykowski, Ewa Gadzina, Anna Obszyńska, Michał Bierwiaczonek, Konrad Hamkało, Aneta Jasłowska, Jerzy Pletty, Bożena Cienkowska, Dorota Stefanowska, ks. Paweł Górzyński, Andrzej Tomaszewski, Klaudiusz Kaźmierczak, Mieczysław Zawada, Marek Schiller, Joanna Hardie-Douglas, Marcin Naruszewicz, Mikołaj Dzierża, Joanna Chojcka, Natalia Sara Skorupa, Czesław Bobrecki

Laureatami na szczeblu powiatowym w kategorii Polityka, Samorządność i Społeczność Lokalna są: Patryk Weterle, Aneta Kuszar, Bogdan Czapliski, Anna Kulasek, Agnieszka

Kurpiel, Radosław Drozdowicz, Kamil Barwinek, Tomasz Hołowaty, Adrian Romańczuk, Piotr Rygiel, Tomasz Sochacki, Dawid Piekarski, Michał Bodek, Paulina Peciak-Nazarewska, Wojciech Piątek, Monika Biesiada, Teresa Żurowska, Beata Karlińska, Dorota Konkolewska

W dwóch ostatnich kategoriach - Nauka oraz Innowacje i Nowe Technologie - nagrody przyznano na poziomie wojewódzkim. To wyróżnienia dla osób, które rozwijają świat wiedzy, badań oraz nowoczesnych rozwiązań technologicznych.

Nauka
1. miejsce - mgr Krzysztof Czopik

2. miejsce - dr Maciej Pieczyński

3. miejsce - Agnieszka Skrzypiak

Innowacje i Nowe Technologie - laureaci wojewódzcy:

1. miejsce - mgr inż. Rustam Glezner

2. miejsce - dr Magdalena Ławicka

3. miejsce - dr n. med. Marta Wiącek

ORGANIZATOR

GŁOS
SZCZECIŃSKI

GŁOS
KOSZALIŃSKI

Manhattan
spółka z o.o.

Filar.
KANCELARIA PRAWNA

IdoBooking.

IdoSell.

GS 24.pl

GK 24.pl

MAKDOM

MRE MACTEL

Auto MPK
Mechanika Pojazdowa Koszaliński

Modernizacja reprezentacyjnej alei w Szczecinie do kontroli ?

Mariusz Parkitny
Szczecin

Chodzi o przebudowę alei Jana Pawła II na odcinku od ul. Felczaka do pl. Grunwaldzkiego, którą wciąż trzeba poprawiać. Radni zdecydują, czy sprawa wymaga kontroli ze strony komisji rewizyjnej.

O przeprowadzenie kontroli wnioskuje sama komisja rewizyjna. Powołuje się na raport z kontroli NIK oraz ustalenia ekspertyzy technicznej Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie.

- Inwestycja zrealizowana przez Zarząd Dróg i Transportu Miejskiego w Szczecinie w latach 2020-2022, o wartości 22,2 mln zł brutto, wykazuje po oddaniu do użytku liczne i powtarzające się wady wykonawcze, w tym wykruszenia fug, spękania kostek kamiennych oraz zapadnięcia jezdni. Wady te zostały

Wykonawcą prac było konsorcjum Roverpol i Rover Infraestructuras, które miało 16 miesięcy na realizację

stwierdzone zarówno podczas corocznych przeglądów gwarancyjnych, jak i w toku oględzin przeprowadzonych przez NIK. Najwyższa Izba Kontroli negatywnie oceniła przebieg realizacji, nadzór nad wykonaniem oraz dalsze utrzymanie inwestycji.

Wskazała m.in. na brak określenia przez ZDiTM wymagań dotyczących materiałów i wytrzymałości nawierzchni, nieuwzględnienie prognoz natężenia ruchu przy projektowaniu oraz brak konsultacji z inwestorem w zakresie wyboru dostaw-

ców i materiałów. Ekspertyza ZUT wykazała, że ponad połowa nawierzchni alei wymaga wymiany - wyjaśnia radny Marek Duklanowski, szef komisji rewizyjnej.

Prace na Alei Jana Pawła II zaczęły się w 2022 r. Od tamtej pory nikt nie może zapanować na nową kostką brukową, która nie ma ochoty pozostać tam, gdzie ją ułożono. Rozjeżdża, wychyla, zapada, odpada. To, co miało być wizytówką centrum Szczecina, jest raczej powodem do memów i żartów.

Za inwestycję odpowiedzialny jest Zarząd Dróg i Transportu Miejskiego w Szczecinie.

- W ramach rękopmi wykonawca dokonał wielu poprawek. Zlecił prywatną opinię dotyczącą powodów kolejnych usterek i my też zlecieliśmy opinię niezależnym ekspertom z ZUT. Obecnie kancelaria prawna ma nam przedstawić, co robimy dalej. Najprawdopodobniej zakończy

się to wezwaniem wykonawcy do usunięcia wad. Całkiem prawdopodobne, że wykonawca odmówi, a my będziemy mogli zlecić naprawy i obciążyć wykonawcę - mówił w lutym Krzysztof Miler, dyrektor ZDiTM.

Autorzy ekspertyzy z ZUT nie podali jednoznacznej przyczyny problemów na al. Jana Pawła II. Wskazują jednak, że najbardziej prawdopodobnym źródłem były uszkodzenia w rejonie spoin, które powstały w wyniku nałożenia się kilku niekorzystnych czynników.

Wśród nich wymienia się m.in. niepełne wypełnienie spoiny fugą przy zastosowanej podsypce żwirowej (powinna być wypełniona na całą wysokość spoiny), prowadzenie prac fugowych w niekorzystnych warunkach pogodowych, zbyt szybkie oddanie nawierzchni do ruchu oraz zastosowanie podsypki żwirowej przy kostkach ciętych na dolnej powierzchni.

Autorzy podkreślają, że pojedynczy czynnik najpewniej nie doprowadziłby do awarii. Jednak ich jednoczesne oddziaływanie spowodowało przedwczesną degradację nawierzchni.

Wskazano szczegółowe zalecenia naprawcze. Prace powinny być prowadzone na całej szerokości jezdni - od krawężnika do krawężnika - przy całkowitej zamkniętej ulicy. Wytępowane odcinki mają być możliwie jak najdłuższe, najlepiej obejmujące całe fragmenty pomiędzy skrzyżowaniami. Na początku i końcu każdego odcinka powinna zostać wykonana dylatacja skurczowa. Konieczne jest wprowadzenie organizacji ruchu oraz zapewnienie okresu pielęgnacji nawierzchni.

Decyzję o zgodzie na przeprowadzenie kontroli radni mają podjąć na przyszłotygodniowej sesji rady miasta.

Local content to nie hasło. To walka o miliardy i przyszłość polskich firm

Local content od miesięcy jest jednym z najgorętszych tematów gospodarczych. Rząd kończy prace nad jego definicją, strategiczne inwestycje przyspieszają. Czy to realna szansa dla polskich firm czy tylko modne hasło?

Niewątpliwie te dwa słowa zostaną wybrane na najbardziej popularne sformułowanie w bieżącym roku. Nie sposób zliczyć wypowiedzi i artykułów, w jakich występują w różnych kontekstach. A przecież nie chodzi o to, żeby na tym poprzestać, żeby „local content” był tylko metką „made in Poland”, którą sygnujemy kolejne umowy i inwestycje. To przekonanie, że jak największa część z tych kilkuset miliardów złotych, jakie zostaną wydane na strategiczne inwestycje, powinna pozostać w naszym kraju w każdej możliwej postaci – nie tylko jako zapłata za wystawione faktury, wynagrodzenia i podatki, ale przede wszystkim jako wzrost kompetencji polskich firm w oparciu o nowe technologie i doświadczenie. Mówimy bowiem o wielkich projektach inwestycyjnych w transformacji energetycznej (pierwsza polska elektrownia atomowa, morskie farmy wiatrowe, sieci przesyłowe), infrastrukturze (Port Polska, Kolej Dużych Prędkości) czy też obronności. Jestem przekonany, że te inwestycje będą kołem zamachowym dla całej polskiej gospodarki, skorzysta wiele polskich przedsiębiorstw i to nie tylko tych bezpośrednio realizujących te wielkie zamówienia, ale i ich dostawcy oraz poddostawcy dostawców. To system naczyń połączonych - tysiące przedsiębiorstw i setki tysięcy miejsc pracy.

Poziom rozwoju gospodarczego nigdy nie jest efektem choćby największych, ale pojedynczych kontraktów. Kluczowe jest miejsce, jakie zajmą polskie przedsiębiorstwa w łańcuchach dostaw towarów i usług, transferze technologii, tworzeniu wartości dodanej, co w rezultacie pozwoli na szerokie wejście z ofertą również na rynki zagraniczne. Podstawową rolę w tej drodze po nowe kontrakty, kompetencje i specjalizacje powinien odegrać sektor prywatny, szczególnie małe i średnie przedsiębiorstwa.

Dobrze, ale co to oznacza w praktyce dla małych i średnich firm? Jak mogą włączyć się w reali-

Krzysztof Telega Wiceprezes Zarządu ARP S.A.

zacje tych strategicznych projektów?

Nie czekać, tylko rozpocząć przygotowania tak, aby być gotowym na pojawiające się projekty. Moim zdaniem, dobrze jest zacząć od rozpoznania swoich kompetencji i podjęcia strategicznej decyzji, w jakich projektach chcę uczestniczyć, w jakich sektorach chcę być aktywny. Powinno to dać przedsiębiorcy obraz, czy aktualnie posiadane umiejętności i doświadczenie są wystarczające do mocniejszego włączenia się w łańcuchy dostaw. Musi uczciwie odpowiedzieć sobie na pytanie, czy dziś jest gotowy wziąć udział w danym przetargu czy potrzebuje się przygotować? W wielu przypadkach będzie to zapewne druga odpowiedź, a to wymaga opracowania koncepcji, inwestycji w ludzi, park maszynowy czy procesy, niezbędny jest też czas i finansowanie. Niezwykle istotną rzeczą

jest też dostęp do informacji i budowanie relacji zawodowych w wybranych obszarach aktywności. W większości wcześniej wymienionych projektów inwestorzy i zamawiający prowadzą szeroką akcję informacyjną w postaci spotkań z dostawcami, prezentacji planów zakupowych i branżowych. Dobrym przykładem mogą tu być wszystkie spółki inwestorskie w sektorze morskich farm wiatrowych czy też spółka odpowiedzialna za budowę elektrowni atomowej, które już dziś komunikują, czego i kiedy będą potrzebować.

Podobnie czynią najwięksi ich dostawcy, jak choćby nasza spółka Grupa Przemysłowa Baltic, która już wie, o jakie kontrakty będzie się starać i jakich kooperantów szukać. Organizuje spotkania dla przedstawicieli MŚP i pokazuje konkretne obszary współpracy, co miało miejsce podczas ostatnie-

go kongresu PowerConnect w Gdańsku. Widać więc wyraźnie, że local content przechodzi na kolejne szczeble łańcucha dostaw. O to właśnie w tej całej koncepcji chodzi. Jeden duży kontrakt napędza rozwój całego szeregu firm. Dziś jest ten moment, żeby budować swoją pozycję.

Czy to gra tylko dla największych?

To jeden z największych mitów wokół local content. Oczywiście projekty i towaryzujące im zlecenia są różnej wielkości i wartości. Są takie, które wymagają dużego doświadczenia, posiadania certyfikatów, a także mocnych gwarancji finansowych i są to zadania „szyte” pod większe firmy. Obok tego istnieje jednak ogromny rynek mniejszych zleceń, a przykładów nie trzeba daleko szukać - w marcu został opublikowany kalendarz przetargów na 2026 r. zwią-

zany z budową elektrowni atomowej. Znajdują się w nim zarówno wysoce specjalistyczne usługi, jak i zadania znacznie mniej złożone, na przykład budowa sieci wodno-kanalizacyjnych. Zatem warto trzymać rękę na pulsie i być przygotowanym.

A jeśli firma jest za mała na udział w przetargu?

Nie traktujmy tego jako barierę, tylko punkt wyjścia. Wiele kontraktów realizowanych będzie nie przez pojedyncze podmioty, ale przez sieci współpracujących przedsiębiorstw. Konsorcja i partnerstwa powinny być standardem, stanowiąc podstawę do zdobywania niezbędnej wiedzy i doświadczenia dla mniejszych firm, które nauczą się współpracować, czyli łączyć kompetencje, dzielić ryzyko i wspólnie startować w przetargach. W praktyce oznacza to, że nawet mniejszy podmiot może

wejść do dużego projektu, jeśli będzie współpracował z innymi partnerami, a tym samym zwiększy swoje szanse w przesuwaniu się w górę łańcucha dostaw i z czasem sam może zostać liderem konsorcjum.

Co z firmami, które dopiero muszą zbudować kompetencje?

Jeśli mówimy o sektorach zaawansowanych technologicznie, takich jak na przykład energetyka jądrowa, to wejście do nich wymaga przede wszystkim spełnienia rygorystycznych, międzynarodowych standardów jakości i bezpieczeństwa. Dla wielu firm udźwignięcie kosztów tego dostosowania może być największą barierą, dlatego stworzyliśmy program „Atom bez Barier” – kompleksowy pakiet finansowania dla przedsiębiorstw, które chcą włączyć się w realizację pierwszej polskiej elektrowni jądrowej.

Jednym z kluczowych elementów programu jest pożyczka certyfikacyjna. To rozwiązanie stworzone z myślą o firmach, które muszą sfinansować i zdobyć wymagane certyfikaty, aby startować w przetargach. Do tego dochodzi finansowanie inwestycji (w postaci pożyczek lub leasingu), które są niezbędne dla spełnienia norm jakościowych. Przedsiębiorcy mogą też skorzystać ze zwolnienia z podatku dochodowego do 70% wartości inwestycji, jeśli realizują je w ramach Polskiej Strefy Inwestycji. Wszystkie te instrumenty można elastycznie łączyć. To przykład tego, jak w odpowiedzi na potrzeby rynku, konstruujemy nasze pakiety rozwiązań.

Na koniec – kto naprawdę wygra na local content?

Sukces będzie należeć do tych, którzy już dziś podejmą decyzję, gdzie chcą być za kilka lat. Liczyć się będzie praktyka i inicjatywa. To jest przestrzeń, w której polskie przedsiębiorstwa muszą aktywnie zaważać o swoje miejsce w łańcuchu dostaw. I właśnie ci, którzy zrobią to pierwszy, mają szansę zbudować przewagę na lata. W Agencji Rozwoju Przemysłu towarzyszymy naszym przedsiębiorcom na tej drodze i zapewniamy elastyczne rozwiązania finansowe, ułatwiające wejście do łańcuchów dostaw w strategicznych sektorach polskiej gospodarki.

Do „Gustloff” w asyście podmorskiego przewodnika

Tomasz Chudzyński
tomasz.chudzynski@polskapress.pl

Czy zwiedzanie podmorskich wraków uznawanych za wojenne mogiły i chronionych przez prawo będzie możliwe? Jest propozycja, która może zmienić dotychczasowy stan rzeczy, bez szkody dla podmorskich cmentarzy i z zachowaniem należytego szacunku dla pamięci ofiar.

Statki i okręty, których zatopienie w czasie działań wojennych wiązało się z licznymi ofiarami – śmiercią załogi i pasażerów, są uznawane za cmentarze wojenne i prawnie chronione.

W większości przypadków nie można na nich prowadzić działalności komercyjnej, w tym nurkowania w celach rekreacyjnych. Grożą za to surowe kary. Definicja wskazuje, że są to miejsca godne najwyższego szacunku, z czym w sprzeczności stać mają wyprawy nurkowe. Ochrona prawna takich wraków ma także powstrzymać ich grabież i dewastację. Mimo ochrony bowiem, wiele wraków-cmentarzy (szczególnie z czasów II wojny światowej

w Azji) pada ofiarą „podwodnych złomiarzy”, którzy pływają wraki dla cennego metalu, beczeszcząc przy tym mogiły. To na przykład przypadki holenderskich krążowników „De Ruyter” i „Java” zatopionych w 1942 r. w czasie bitwy na Morzu Jawajskim.

Podmorskie masowe mogiły

Zaznaczmy, że polskich wodach morskich ochroną (jako wojenne mogiły) są niemieckie statki pasażerskie, zatopione w 1945 r. przez radzieckie okręty podwodne. Chodzi o „Wilhelma Gustloff”, „Goyę” i „Stebena”. Tylko w czasie zatopienia „Gustloff” zginęło (wg szacunków) od 6 do 9 tys. ludzi, w większości cywilów.

Nurkowanie do wraków uznawanych za wojenne mogiły jest dozwolone tylko w celach badawczych, konserwatorskich, po uzyskaniu stosownych zgód wydawanych przez Urząd Morski (to ta instytucja nadzoruje wraki, nanosi ich pozycje na mapy).

Teraz z trójmiejskiego środowiska nurkowego wyszła propozycja, by ścisłą ochronę wraków nieco zliberalizować, na specjalnych zasadach.

Skansen i przewodnik

Grupa Baltitech skupiająca nurków, poszukiwaczy wraków, chce rozwiązać kwestię całkowitego zakazu schodzenia do szczątków m.in. „Wilhelma Gustloff”. Według tej propozycji, nurkowanie do wraku niemieckiego statku mogłoby być dozwolone, ale tylko z uczestnictwem certyfikowanego przewodnika. Schodziłby on do wraków z grupami rekreacyjnych nurków.

Takiego rodzaju rozwiązanie jest stosowane np. przy wraku SS „Thistlegorm”, spoczywającego na dnie Morza Czerwonego, brytyjskiego statku transportowego, zbombardowanego w 1941 r. Obecnie jest to popularny, ale traktowany z pełnym szacunkiem, obiekt nurkowy.

- Na Malcie i w Turcji, poradzono sobie w ten sposób, że otwarto podwodne skanseny i można „wrażliwe” wraki zwiedzać pod opieką licencjonowanych przewodników. Może to już ten czas, aby taką metodę zastosować na Bałtyku? - zastanawiają się nurkowie z Baltitech.

Sprawa wydaje się nabierać tempa. Przedstawiciele Baltitechu informują, że odbyło się już pierwsze spotkanie dotyczące zwiększenia dostępu do wraku

FOT. TOMASZ STACHURA/BALTITECH

Przedstawiciele grupy nurkowej Baltitech poszukują wraków statków spoczywających m.in. na dnie Bałtyku

„Gustloff” (oraz innych chronionych podmorskich cmentarzy) i planowane jest kolejne. Wsparcie w tej sprawie zadeklarował kaszubski senator Kazimierz Kleina.

- W trakcie spotkania dyskusyjnego o przepisach regulujących kwestie nurkowania na wszystkich wrakach. „Gustloff” był jednym z tematów. Oczywiście wszyscy wiemy, że ten wrak jest cmentarzem i nie ma planów aby to zmienić. Problemem są nielegalne nurkowania na tym wraku, parę lat temu zakończone tragicznie. Obecnie obowiązujące przepisy są bardzo rygorystyczne, wydaje się, że należy je przejrzeć, może zaktualizować. Przyjrzałem się jak są regulowane te kwestie

w innych krajach europejskich - wskazywał Kazimierz Kleina.

Dodajmy również, że dwa lata temu Baltitechowi udało się uzyskać zgody na rekreacyjno-dokumentacyjne wyprawy do innego, chronionego prawem wraku. Chodzi o zatopiony w 1945 r. na Zatoce Gdańskiej niemiecki tankowiec „Franken”. Jednostka ta jest na liście wraków niebezpiecznych dla środowiska. Według raportów w ładowniach „Frankena” wciąż znajduje się mazut. Opiniom tym sprzeciwia się m.in. lider Baltitechu, Tomasz Stachura (nurek, badacz i odkrywca wraków). Twierdzi on, że „Franken” jest „czysty”, a całe przenoszone przez niego paliwo wypaliło się w czasie zatopienia statku.

Zginął w głębinach

Zaznaczmy, według wielu opinii, „Gustloff” jest kuszącym celem dla wielu nurków. Wrak jest duży, jego dziób i rufa są dobrze zachowane, jego historia jest bardzo głośna. Niemniej z nielegalnym nurkowaniem do wraku „Gustloff” wiąże się sprawa Roberta Szlechta, nurka z Wielkopolski, który zginął w 2012 r. w trakcie wyprawy do wraku tankowca „Terra”, spoczywającego niedaleko „Gustloff”.

Siedem lat później na ciało nurka natrafili prowadzący inwentaryzację wraku „Wilhelma Gustloff” (na zlecenie Urzędu Morskiego w Gdyni) nurkowie Baltitechu. Łukasz Piórewicz, który odnalazł szczątki, przyznał, że znajdowały się one w okolicy śródookręcia zatopionego statku, w miejscu poważnych uszkodzeń konstrukcji. Powiadomiono policję. Ciało wydobyła Marynarka Wojenna. Już wtedy środowisko nurkowe obieżyło podejrzenie, że we wraku spoczywał Robert Szlecht. Badania DNA potwierdziły tożsamość, a prokuratura potwierdziła, że Szlecht utonął w czasie nielegalnego zejścia do wraku „Gustloff”.

AUTOREKLAMA

0111498019

Majówkowy Bieg Nadmorski. Bądźcie z nami!

FOT. RADOSŁAW BRZOSTEK

Monika Latkowska
Naszakcja

Już 2 maja zapraszamy na Bieg Nadmorski. Przygotowaliśmy trasy dla profesjonalistów, amatorów, miłośników marszów Nordic Walking oraz najmłodszych biegaczy. Wystartuj z nami!

Niezależnie od tego, czy jesteś zaprawionym biegaczem, czy amatorem weekendowych spacerów, przygotowaliśmy trasy skrojone na miarę Twoich możliwości. To doskonała okazja, by aktywnie spędzić majówkę, poczuć morską bryzę i sprawdzić swoją formę na dystansach od 5 do 10 kilometrów. Do wyboru masz: Bieg Główny

na dystansie ok. 10,2 km, Bieg na Piątkę o długości ok. 5,2 km, Marsz z Kijami (Nordic Walking) na dystansie 5,2 km. oraz biegi dziecięce. Dla najmłodszych przygotowaliśmy specjalne biegi na dystansach idealnie dopasowanych do ich wieku.

Bieg Główny na dystansie ok. 10,2 km to trasa o wyjątkowym, liniowym charakterze.

Start o 12:00 ze Stadionu w Gąskach, meta w Amfiteatrze w Ustroniu Morskim. Zapewniamy transport na start. Dla zwycięzców (kobieta i mężczyzna) nagroda główna: voucher na weekend w Hotelu Skal. Bieg na Piątkę i Marsz (5,2 km) to idealna propozycja dla sprinterów i fanów Nordic Walking. Start o 12:30 z miejscowości Pleśna,

meta w Ustroniu Morskim. Zapewniamy transport na miejsce startu. Najszybsi w obu kategoriach otrzymają vouchery na nocleg z wyżywieniem w Hotelu Skal. Biegi dziecięce ruszają od godz. 14:00. Dystanse: 100 m (3-6 lat), 300 m (7-10 lat) oraz 800 m (11-15 lat). Każdy maluch otrzyma medal i bilet do kina Helios!

Zapisy i informacje

Na każdego uczestnika na mecie czeka pamiątkowy medal. Rejestracja odbywa się na stronie www.gk24.pl/biegnadmorski. Opłata dla dorosłych: 49 zł (zapisy do 30.04). Opłata dla dzieci: 10 zł (zapisy do 25.04). Liczba miejsc jest ograniczona - nie zwlekaj dołącz do nas!

ORGANIZATOR

PARTNERZY STRATEGICZNI

PARTNERZY

PARTNERZY WSPIERAJĄCY

POLSKA i ŚWIAT

KRÓTKO

WARSZAWA

Ułatwienia w eksporcie wołowiny

Japonia zgodziła się na zniesienie limitu wiekowego bydła, od którego pochodzi eksportowane mięso, a także na wywóz przetworzonej wołowiny i drobiu - poinformował w czwartek minister rolnictwa Stefan Krajewski po powrocie z Azji. Minister rolnictwa towarzyszył premierowi Donaldowi Tuskowi podczas oficjalnych delegacji w Korei Płd. i Japonii.

Minister zaznaczył, że resort aktywnie poszukuje nowych rynków zbytu dla polskiej żywności.

W przypadku Korei, gdzie Polska stara się o uzyskanie dostępu do tamtego rynku, złożona została obietnica przez wysokich rangą polityków tego kraju, że procedura zostanie przyspieszona. „Potrzebne są tam decyzje polityczne, które mają się wkrótce pojawić” - przekazał.

Krajewski zaznaczył, że eksport żywności do krajów azjatyckich ma tendencję wzrostową i są to perspektywiczne rynki dla polskich produktów.
PAP

LUBELSKIE

Samochód wjechał pod pociąg

POLICJA LUBOWSKA

W Aleksandrowie koło Łukowa (woj. lubelskie) doszło do tragicznego wypadku na niestrzeżonym przejeździe kolejowym. Samochód osobowy wjechał pod pociąg relacji Warszawa Wschodnia - Lublin Główny. Spośród 60 jadących pociągiem nikt nie ucierpiał. Ofiarą śmiertelną jest osoba podróżująca samochodem.

SOSNOWIEC

Zarzuty dla policjantów

Trzej policjanci z Komendy Powiatowej Policji w Będzinie usłyszeli zarzuty w śledztwie w sprawie pobicia 49-letniego mężczyzny - poinformowała Prokuratura Okręgowa w Sosnowcu. Śledczy ustalili, że w nocy 19 października 2025 r. na stacji paliw w Będzinie dwóch funkcjonariuszy miało pobić Mirosława K., a także, używając przemocy i groźb po-

zbawienia życia, zmuszać go do opuszczenia samochodu - poinformował w czwartek rzecznik prokuratury Bartosz Kilian. Trzeci policjant jest podejrzany o ułatwienie pobicia. Śledczy opierają zarzuty m.in. na zeznaniach świadków, opiniach biegłych, nagraniach z monitoringu. Podejrzani nie przyznali się do winy i odmówili składania wyjaśnień. PAP

ZDROWIE

W najbliższy poniedziałek rozpocznie się „Czarny tydzień - protest w szpitalach powiatowych” organizowany przez Ogólnopolski Związek Pracodawców Szpitali Powiatowych. Celem akcji jest pokazanie, że obecna polityka finansowania ochrony zdrowia - brak rozliczeń za 2025 rok, ograniczanie środków na leczenie i diagnostykę oraz zanizone wyceny - doprowadza szpitale powiatowe do załamania.

Wygląda na to, że Mateusz Morawiecki testuje cierpliwość prezesa do granic możliwości

Radosław Sikorski wicepremier, minister spraw zagranicznych

Nowa rada prezydenta. Skład wywołuje kontrowersje

Adam Kielar
Warszawa

Prezydent Karol Nawrocki powołał Radę Nowych Mediów. Jej skład wzbudził kontrowersje wśród komentatorów. Szczególnie obecność w tym gronie Pawła Swinarskiego oskarżanego o szerzenie rosyjskiej dezinformacji.

Do głównych zadań Rady będzie należało wspieranie działań głowy państwa w obszarze transformacji cyfrowej, funkcjonowania rynku medialnego, wyzwań związanych z rozwojem nowych technologii oraz edukacji medialnej, informacyjnej i cyfrowej.

Samo powołanie takiego ciała pewnie nie wzbudziłoby większych kontrowersji, prezydent Karol Nawrocki powołał już kilka takich rad, jednak wielu komentatorów zwróciło uwagę na jej skład.

Jedną z postaci, która została powołana w skład Rady Nowych Mediów, jest Paweł Swinarski (Svinarski), z kanału na YouTube o nazwie „Dla Pieniędzy”, a także jego partnerka Urszula Grotyńska.

We wrześniu 2025 roku, gdy nad Polskę nadleciały rosyjskie drony, sugerował on, że była to „ukraińska prowokacja”. Jego film został użyty przez Sztab Generalny Wojska Polskiego oraz NASK jako przykład szerzenia rosyjskiej dezinformacji.

FOT. PRZEMYSŁAW KELER / KPRP

Minister Adam Andruszkiewicz (po lewej) wręczył powołanie do Rady Pawłowi Swinarskiemu

Kwestionował on także zbrodnie wojenne dokonane przez Rosję w Buczy na Ukrainie.

Dziennikarz Jakub Wiech przypomniał, że według opublikowanego przez Swinarskiego wywiadu połączenie Orlenu z PGNiG, które miało miejsce w 2022 roku, miało służyć „wyprzedaży polskich złóż cudzoziemcom”.

Z kolei w 2015 roku w jego mieszkaniu zlikwidowano plantację marihuany.

Fala oburzenia wobec Rady Nowych Mediów

Powołanie Swinarskiego do Rady wzbudziło falę krytycznych komentarzy, nie tylko ze strony obozu rządzącego.

„Prezydent Nawrocki powołuje do Rady ds. Nowych Mediów człowieka, przed którym ostrzegał NASK i Sztab Generalny WP - za prorosyjskie i dezinformujące treści. Rada ds. Nowych Mediów? Bardziej wygląda na Radę ds. ruskiej narracji” - napisał rzecznik rządu Adam Szałapka.

„Svinarski, którego dziś powołano do Rady Nowych Mediów przy Prezydencie RP, już dawno temu wpisywał się w rosyjską dezinformację, promując np. tropy dotyczące rzekomych wielkich złóż w okolicach kluczowego dla naszej obronności Przesmyku Suwalskiego. To m.in. te tropy narracyjne służyły do uderzania w naszych sojuszników z NATO

(USA) i podważały zasadność budowy baz na wschodniej flance, budując wizję rzekomej grabieży” - napisał Wojciech Mucha z „Gazety Polskiej”.

„Czyli teraz kwestionujemy rosyjską zbrodnię w Buczy, przekroczenie polskiej przestrzeni powietrznej za każdym razem nazywamy ukraińską prowokacją, idziemy w populizm i tworzymy media, w którym jedna osoba zna się na wszystkim (a tak naprawdę nie). To ja podziękuję. Strzał w stopę z tym Swinarskim” - ocenił Bartłomiej Wypartowicz z portalu Defence24.

„Brakuje jeszcze Atora” - drwił lider partii Razem Adrian Zandberg.

Krzysztof „Ator” Woźniak to kontrowersyjny YouTuber, znany z szerzenia teorii spiskowych.

Oprócz Swinarskiego w skład Rady Nowych Mediów weszli: Klaudia Cymanow-Sosin, Angelika Badan, Magdalena Baranowska, Michał Białek, Marcin Czapliński, Łukasz Gabler, Karol Gac, Agata Górnicka, Urszula Grotyńska, Marcin Kędryna, Emil Kędziński, Łukasz Korus, Weronika Kostrzewa, Michał Lewandowski, Eryk Mistewicz, Ewelina Nycz, Anna Pawelec, Kamila Pietrzak, Klaudia Rosińska, Mikołaj Smerczyński, Tomasz Trzaska, Jakub Turowski, Patryk Wachnik, Łukasz Widuliński, Mateusz Wiktorowicz i Rafał Ziemkiewicz.

Wyrok Trybunału Sprawiedliwości: Sąd może uwzględnić przedawnione roszczenie banku o zwrot kapitału

Karolina Wrońska
Bruksela

W wyjątkowych i uzasadnionych przypadkach sąd może uwzględnić przedawnione roszczenie banku o zwrot kapitału kredytu - orzekł w czwartek Trybunał Sprawiedliwości UE.

TSUE w wydanym wyroku odpowiedział na pytania Sądu Okręgowego w Warszawie dotyczące przedawnienia roszczeń

banku o zwrot kapitału po stwierdzeniu nieważności umowy kredytowej indeksowanej do franka szwajcarskiego ze względu na zawarte w niej nieuczciwe postanowienia.

Trybunał orzekł, że nieuwzględnienie upływu terminu przedawnienia roszczenia banku powinno być poprzedzone „wyważeniem przez sąd interesów stron postępowania, dokonanym na podstawie obiektywnych kryteriów ustawowych i wzięciem pod uwagę m.in. dłu-

gości terminu przedawnienia, okresu między upływem tego terminu a dochodzeniem roszczenia oraz przyczyn, dla których wierzyciel nie wystąpił z roszczeniem”.

-To konieczność o darmowych mieszkaniach - w ten sposób Związek Banków Polskich skomentował czwartkowy wyrok Trybunału Sprawiedliwości UE.

Zdaniem Związku Banków Polskich, „sprawiedliwości stało się zadość”. Jak relacjonuje ZBP, w pierwszej sprawie Trybunał

potwierdził, że prawo UE nie stoi na przeszkodzie takiemu podejściu, zgodnie z którym bank może skutecznie dochodzić zwrotu kapitału także wtedy, gdy wystąpił z pozwem jeszcze przed prawomocnym zakończeniem sprawy o nieważność umowy. „Rozstrzygnięcie to wzmacnia pewność obrotu i potwierdza, że ochrona konsumenta nie może prowadzić do pozbawienia jednej ze stron realnej możliwości dochodzenia jej roszczeń” - podkreślił ZBP.

Peter Magyar przeniesie siedzibę węgierskiego rządu bliżej parlamentu

oprac. Anna Nagel
Budapeszt

Po przejściu władzy siedziba premiera Węgier będzie mieściła się w jednym z budynków ministerialnych koło parlamentu w Budapeszcie - zapowiedział lider Tiszy Peter Magyar na X.

„Za rządów Tiszy siedziba premiera nie będzie się mieściła w pałacu karmelitańskim w dzielnicy zamkowej, który Viktor Orban przystosował dla siebie, tylko w jednym z budynków ministerialnych w pobliżu parlamentu” - napisał Magyar.

Ulokowanie przez Orbana w 2019 r. siedziby premiera w dawnym klasztorze karmelitów na Wzgórzu Zamkowym wzbudziło kontrowersje m.in. z powodu wysokich kosztów

przebudowy gmachu. W budynku powstał wówczas m.in. duży taras, z którego Orban pokazywał zagranicznym gościom panoramę Budapesztu. Wcześniej siedziba premiera znajdowała się w budynku parlamentu na drugim brzegu Dunaju.

W wyborach parlamentarnych 12 kwietnia TISZA zdobyła większość konstytucyjną, która wynosi 133 mandaty w 199-osobowym Zgromadzeniu Narodowym. Obecnie, po przeliczeniu ponad 98 proc. głosów, ugrupowanie Magyara ma 136 miejsc w parlamencie, koalicja partii Orbana - Fideszu - i Chrześcijańsko-Demokratycznej Partii Ludowej - 57, a skrajnie prawicowy Mi Hazank - 6. W jednym okręgu jednomandatowym zarządzono powtórzenie głosowania. PAP

Decyzję o przeniesieniu siedziby węgierskiego rządu do dawnego klasztoru podjął Viktor Orban w 2019 roku

Horror Hiszpana w podróży poślubnej

Kazimierz Sikorski
Malediwy

Hiszpański turysta został zaatakowany przez rekina na Malediwach. Atak zakończył się amputacją nogi mężczyzny. Wszystko działo się w trakcie podróży poślubnej.

Ofiarą ataku jest Borja, hiszpański ginekolog. Jedną z hiszpańskich gazet podała, że pochodzi z Alicante i niedawno poślubił kobietę o imieniu Ana, która również pochodzi z tego regionu.

Do tragicznego wydarzenia doszło w pobliżu Kooddoo, jednej z zamieszkałych wysp atolu Gaafu Alif. Do wody weszło kilka osób, rekin zaatakował Hiszpana.

Ofiarę natychmiast przetransportowano śmigłowcem do miejscowości Male, stolicy

Malediwów. Miejsce ataku, w którym doszło do tragedii, słynie z dużych ławic żarłaczy długopłetwych.

Zona pogryzionego przez rekina złożyła już skargę przeciwko firmie, która zorganizowała grupową wycieczkę, oskarżając ją o zaniedbanie.

Turysta stracił bardzo dużo krwi. Przyjacieli rodziny powiedziano, że jeden z hiszpańskich dziennikarzy, że medycy próbują ratować Borję, jest na oddziale intensywnej terapii, ale jego stan zdrowia jest bardzo ciężki.

W Kooddoo znajduje się czterogwiazdkowy hotel Mercure Maldives Kooddoo Resort, który jest popularnym miejscem na miesiąc miodowy.

Pod koniec ubiegłego roku w tym samym miejscu 26-letnia Chinka została ranna po ataku rekina.

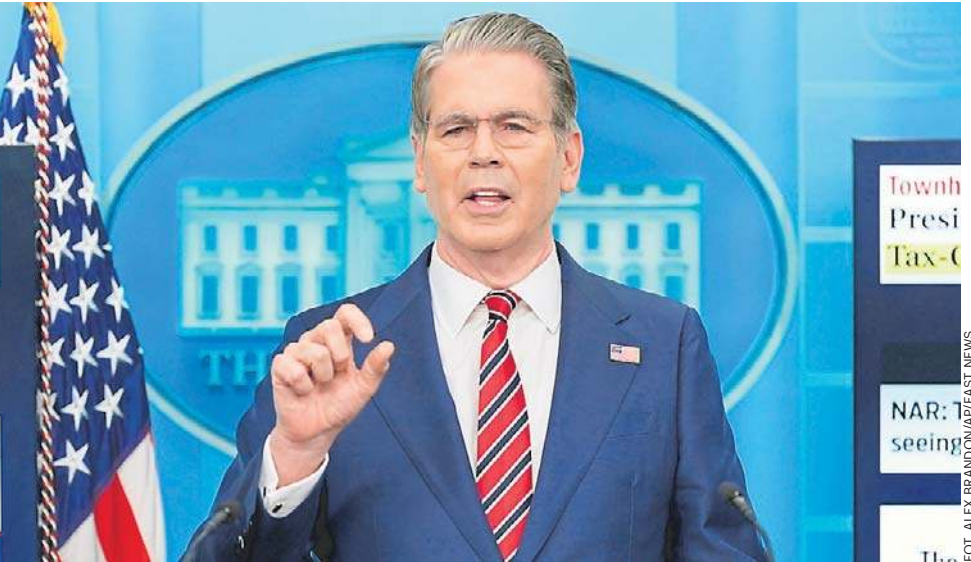
Koniec zwolnień z sankcji na rosyjską i irańską ropę

oprac. Anna Nagel
Waszyngton

Minister finansów USA Scott Bessent zapowiedział, że tymczasowe zwolnienia z sankcji na sprzedaż irańskiej i rosyjskiej ropy naftowej, transportowanej drogą morską, nie zostaną przedłużone.

Scott Bessent mówił podczas środowego briefingu w Białym Domu o działaniach ekonomicznych przeciwko Iranowi, które określił nazwą „ekonomicznej furii”. Jak powiedział, USA zwróciły się do sojuszników z regionu Zatoki Perskiej, by zamroziły konta irańskich urzędników państwowych i dowódców Korpusu Strażników Rewolucji Islamskiej, i są skłonne nałożyć sankcje wtórne na podmioty prowadzące interesy z Iranem.

W tym kontekście poinformował, że jego resort wysłał już 11 kwietnia, zaś irańskiej wygasa 19 kwietnia. Bessent sugerował, że ładunki surowca, zwolnione z sankcji, zostały już sprzedane.

Sekretarz skarbu USA Scott Bessent mówił podczas środowego briefingu prasowego w Białym Domu o działaniach ekonomicznych przeciwko Iranowi

przedłużone. Licencja dotycząca rosyjskiej ropy wygasa już 11 kwietnia, zaś irańskiej wygasa 19 kwietnia. Bessent sugerował, że ładunki surowca, zwolnione z sankcji, zostały już sprzedane.

Operacja „Gospodarcza Furia”

Amerkański Urząd ds. Kontroli Aktywów Zagranicznych (OFAC) ogłosił w środę sankcje na kolejne podmioty związane z Iranem i terroryzmem.

Restrykcjami objęto trzy osoby fizyczne, 17 osób prawnych i dziewięć statków, płynących pod banderami Panamy,

Mozambiku i Kamerunu - wyznika z komunikatu opublikowanego na stronie internetowej OFAC.

Ministerstwo skarbu USA ze swej strony podało, że sankcje nałożono w ramach operacji „Gospodarcza Furia” (operacja militarna przeciwko Iranowi ma kryptonim „Epicka Furia”).

Jak poinformowano, restrykcje dotknęły siatki przemytu ropy, zarządzanej przez irańskiego potentata transportowego Mohamada Hosejna Szamkaniego, syna byłego sekretarza generalnego irańskiej Rady Bezpieczeństwa Narodowego Alego Szamkaniego, który zginął w trakcie amerykańskiego ataku na przelomie lutego i marca br.

OFAC nałożył też sankcje na podmioty związane ze schematem prania pieniędzy z wenezuelskiego złota, prowadzonym przez Hezbollah, z którego korzyści czerpie irańskie wojsko.

„Ministerstwo skarbu (finansów - PAP) intensywnie wdraża »Gospodarczą Furię«, obierając za cel elity reżimu, takie jak rodzina Szamkanich, które próbują bogacić się kosztem irańskiego narodu” - oświadczył minister finansów Scott Bessent. Zapowiedział, że resort będzie nadal blokował irańskie siatki przemysłowe i terrorystyczne. PAP

„Ministerstwo skarbu (finansów - PAP) intensywnie wdraża »Gospodarczą Furię«, obierając za cel elity reżimu, takie jak rodzina Szamkanich, które próbują bogacić się kosztem irańskiego narodu” - oświadczył minister finansów Scott Bessent. Zapowiedział, że resort będzie nadal blokował irańskie siatki przemysłowe i terrorystyczne. PAP

Europa ma plan awaryjny dla NATO? Sojusz musi być gotowy wycofanie przez Trumpa USA

Kazimierz Sikorski
Berlin

Plan awaryjny ma zapewnić Europie możliwość obrony przy użyciu istniejących struktur NATO, gdyby USA upuściły sojusz.

Urzednicy pracujący nad planami, które niektórzy określają mianem „europejskiego NATO”, dążą do zwiększenia liczby Europejczyków w rolach dowódców sojuszu oraz uzupełnienia amerykańskich zasobów wojskowych o własne.

Plany - realizowane nieformalnie poprzez dyskusje w ramach Organizacji Traktatu Północnoatlantyckiego i wokół niej - nie mają na celu konkutowania z obecnym sojuszem, jak twierdzą uczestnicy.

Europejscy urzednicy dążą do zachowania odstraszonego

Friedrich Merz chce uniezależnienia od USA

wplywu Rosji, ciągłości operacyjnej i wiarygodności nuklearnej, nawet jeśli Waszyngton wycofa siły z Europy lub odmówi jej obrony. Plany, opracowane po raz pierwszy w 2025 roku, podkreślają skalę europejskich obaw o wiarygodność

USA. Przyspieszyły one po tym, jak Trump zagroził odebraniem Danii Grenlandii i zyskują na znaczeniu w obliczu impasu wywołanego odmową Europy poparcia amerykańskiej wojny w Iranie.

Polityczna zmiana w Berlinie wzmocnia impet. Przez dekady Niemcy sprzeciwiały się francuskiemu apelowi o większą europejską suwerenność w obronie, wołając utrzymać Amerykę jako gwaranta bezpieczeństwa europejskiego.

Sytuacja ta ulega zmianie pod rządami kanclerza Friedricha Merza z powodu obaw o wiarygodność USA jako sojusznika. Wyzwanie jest ogromne. Struktura NATO opiera się na amerykańskim przywództwie, od logistyki i wywiadu po najwyższe dowództwo wojskowe sojuszu. Europejczycy starają się teraz

wziąć na siebie więcej obowiązków, czego od dawna domagał się Trump.

„Sojusz będzie »bardziej europejski« - mówił niedawno jego sekretarz generalny Mark Rutte. Różnica polega na tym, że Europejczycy podejmują kroki nie z własnej inicjatywy, a z powodu rosnącej wrogości Trumpa.

Ostatnio Trump nazwał europejskich sojuszników „tchórzami” i nazwał NATO papierowym tygrysem, dodając - odnosząc się do prezydenta Rosji - „Putin też o tym wie”. - Przeniesienie ciężaru ze Stanów Zjednoczonych na Europę trwa i będzie kontynuowane... w ramach strategii obronnej i bezpieczeństwa narodowego USA - mówił prezydent Finlandii Alexander Stubb, jeden z liderów zaangażowanych w te plany.

tygodnik Regionów

Piątek, 17.04.2026

MUZYKA

74 Grupa Biednych. Minęło 60 lat od założenia kultowego usteckiego zespołu **str. 10 - 11**

ZDROWIE

Lekarz od tematów tabu: Słyszą, że „jak swędzi, to trzeba się umyć, im czystiej, tym lepiej” **str. 14**

LUDZIE

Rozdzielili go z czterema siostrami 17 lat temu. Dziś Marcin próbuje je odnaleźć **str. 16**

FOT. PRAC. ARCHIWUM PIOTRA STEFANIAKA

Nie pytajcie fotografa przyrody o szczęśliwy traf. Bo swoje musi on przemaszerać

Fotograf przyrody Piotr Stefaniak nie lubi pytań o szczęście. Mówi, że dobre zdjęcie to skutek wiedzy, tysięcy zrobionych kroków i godzin czekania **str. 12-13**

74 Grupa Biednych. Minęło 60 lat od założenia kultowego usteckiego zespołu

Wojciech Frelichowski
Kultura

W tym roku mija 60 lat od chwili powstania zespołu 74 Grupa Biednych. Zespół bez wątpienia można nazwać kultowym. W tamtych latach był fenomenem - zarówno muzycznym, jak i kulturowym.

Nowy Młodemu pokoleniu zapewne nazwa 74 Grupa Biednych niewiele mówi. Tymczasem pod koniec lat 60. i na początku 70. XX wieku o tym zespole było głośno w polskim środowisku rockowym. Trudno w to uwierzyć, ale ta grupa nie wydała ani jednej płyty, choć dokonała nagrań kilkunastu utworów. Ale nie można ich było usłyszeć w ówczesnym radiu, o telewizji już nie wspominając. Jedynym

przekazem, który powodował, że 74 Grupa Biednych została zauważona były koncerty.

Duch kreatywny

Duchem kreatywnym 74 Grupy Biednych był nieżyjący już Jerzy Izdebski. O takich ludziach mówi się „niespokojna dusza”. Izdebski pasował do tego określenia jak ulał. Prowokował, szukał, tworzył.

- Studiowałem razem z Jurkiem w Studium Nauczycielskim w Słupsku. W Studium był też wydział muzyki. Tam był sprzęt muzyczny. Można było grać. No i zaczęliśmy to robić. Zespół nazwaliśmy Izotopy - wspominał Franciszek Rymarz z Ustki w artykule Michała Kowalskiego „Rock'n'roll w czasach komuny” w marcu 2007 r. - Grupa grała na wieczorkach studenckich. Młodzi się bawili, piła piwko.

Ciągle walczyliśmy o to, by nie wchodzili nam na scenę.

Po zakończeniu nauki gitarzyści zaczęli pracować w szkołach.

- Nie wiedzieliśmy, co robić. Doszliśmy do wniosku, że warto byłoby grupę reaktywować. Mając skład udaliśmy się do Domu Rybaka. Tam nas przygarnęli. Zaczęliśmy znowu grać na wieczorkach młodzieżowych. W każdą środę o godzinie 17. Zaproszenia czasami były na plakatach, a czasami pisane wprost na murach. Białą farbą.

Tak powstała 74 Grupa Biednych. Zespół zaczynał swoje artystyczne życie od dwóch gitar, harmonijki i tamburyna. Po raz pierwszy wystąpił na żywo przed ustecką publicznością na placu nieistniejącego dzisiaj ośrodka „Na Palach” (w pobliżu promenady).

- Wszystkie gitary wykonaliśmy sami, także kolumny głośnikowe, wzmacniacze, kamery pogłosowe i mikrofony zbudowane z wkładek telefonicznych, sitek do cedzenia herbaty i szpilek od nici - wspominał Jerzy Izdebski. - Na początku próbowaliśmy naśladować The Beatles, The Kinks, The Who, The Rolling Stones, The Yardbirds, The Small Faces, The Hollies, The Searchers. Słuchaliśmy ich w dzień z Radio Nord (piracka stacja skandynawska na statku Lucky Star na Bałtyku), a w nocy na Radio Luxembourg, Caroline, Veronica, London.

Miesięcznik „Jazz” pisał (...) 74 Grupa Biednych, to samowystarczalny koncert w wschodząca gwiazda, której bez wątpienia przypadła rola polskich Beatlesów (...).

Niebawem powstały pierwsze utwory Grupy: „Jestem Wolny” i „Ballada o Młynarzu”.

Prześladowani za odmiennosc

Pierwszy skład zespołu liczył w 1966 roku 12 osób. Potem zmieniał się wielokrotnie. Dołączały do niego znane nazwiska, takie, jak perkusista Henryk Tomala (potem grał w wielu polskich zespołach rockowych i jazzowych) czy Grażyna Łobaszewska, znana wokalistka.

Wyróżniali się wyglądem - kwieciste koszule, długie włosy, często w pletwach do nurkowania lub przedwojennych ubraniach dziadków. To nie podobało się władzy. Jeden z członków zespołu - Kostek Kozdrój - wyróżniał się wyjątkowo długimi włosami. Napadli na niego milicjanci,

oślepił gazem i zepchnęli do kanału portowego, gdzie utonął na ich oczach.

Oryginalność 74 Grupy Biednych była tak duża, że do Ustki zjeżdżali turyści z całej Polski, aby posłuchać ich muzyki i tekstów.

- Teksty były na czasie - wspominała Joanna Izdebska-Morycińska, siostra Jerzego Izdebskiego. - Nie było w nich buntu i nie były prosto w oczy. Były to poetyckie przekazy o tym, co jest ważne dla człowieka. Ludziom to się tak podobało, że ściągali do Ustki, aby nas posłuchać z całej Polski.

To właśnie wtedy na ulicach Ustki pojawiła się hippisująca bohema Warszawy, Łodzi, Krakowa. Środowiska artystyczne i akademickie kontestowały to, co dawali im „Biedni”.

Sukcesy i koniec grania

74 Grupa Biednych jesienią 1968 r. została zaproszona do Kalisza na Pierwszy Ogólnopolski Festiwal Awangardy Beatowej (prekursor Jarocina). Tam otrzymała wyróżnienie. W kolejnych dwóch latach zdobyli pierwsze nagrody wraz z zespołami Laboratorium, Respekt, Test i Prońko. Zespół występował też na konkursach i festiwalach studenckich oraz na Jazz nad Odrą. Prasa muzyczna odnotowywała od czasu do czasu ich sukcesy. Kilka artykułów opublikował Jazz. Uznano ją odkryciem roku 1970.

Zespół nie krył się ze swojego krytycznego stosunku do PRL-u. Przodował w tym Jerzy Izdebski. Służba Bezpieczeństwa zaczęła mu deptać po piętach. W czasie jednej próby w starym bunkrze przy plaży milicja wrzuciła do środka gaz łzawiący.

- Pobicia, rewizje w domach, aresztowania - opisywał Jerzy Izdebski. - Żołnierze z garnizonu usteckiego dostali zakaz bywania na koncertach.

Wkrótce pojawił się zakaz występów w klubach na Pomorzu, koncertowania w Polsce. To wszystko sprawiło, że ostatni występ zespołu odbył się w 1973. Muzycy rozjechali się.

74 Grupa Biednych (1969) Od lewej: Henryk Tomala (1951-1982) - perkusja, Piotr „Pastor” Budelski - śpiew, gitara (1949-2005), Jerzy Izdebski (1947-2010) - śpiew, gitara, Ryszard Klorek - gitara basowa.

FOT. ARCHIWUM

74 Grupa Biednych w Ustce przy murze gazowni. Koniec lat 60.

Co było później?

W 1974 roku Jerzy Izdebski wyjechał do Wielkiej Brytanii. I tam kilka lat później spotkało go spore zaskoczenie.

- W kilka dni po ogłoszeniu przez reżim komunistyczny

stanu wojennego w Polsce, ktoś zadzwonił do mnie w Londynie i powiedział, że piszą o 74 Grupie Biednych w „New Musical Express” (opiniotwórcze pismo muzyczne w Wielkiej Brytanii) - opowiadał Izdebski. - Rzeczy-

wiście, na środkowej rozkładówce było duże zdjęcie przewróconego Pałacu Kultury, zdjęcia czołgów Jaruzelskiego i jego milicji z pałkami. Autor przedstawił historię zachodniej muzyki w Polsce komunistycz-

nej na tle przemian politycznych. Wymieniona była z nazwy 74 Grupa Biednych i Ustka jako ważne ogniwa oporu młodzieży polskiej przeciwko barbarzyństwu komunistycznych rządów w Polsce. Żaden inny

FAKTY

Pierwszy skład 74 Grupy Biednych (1966/67)

Joanna Izdebska - vocal, Jerzy Izdebski - gitara, vocal, Andrzej Emil Pakulnicki Anatol - gitara (twórca nazwy zespołu), Roman Wawrowski - gitara basowa, Wojciech Nierzwicki - perkusja, współpraca: Franciszek Rymarz - gitara, Janusz Piórkowski - vocal, Piotr Buldeski „Pastor” (gitara i vocal, zmarł w Australii 2005), Jacek Malicki - flet, Dominik Kuta - flet (później Czerwone Gitary), Stanisław Sokołowski - wykonawca fuzz-box i akcesoriów do głośników, gitar i wzmacniaczy

Drugi skład (1968)

Jerzy Izdebski, Ryszard Klorek - gitara basowa, Henryk Tomala - perkusja (zabity w stanie wojennym w Katowicach).

Trzeci skład 1970-73

Jerzy Izdebski, Andrzej Diering - trąbka, Bogdan Miś - perkusja, Kazimierz Panasiak - gitara basowa.

Współpracownicy:

Grażyna Łobaszewska - vocal, Gwalbert Misiek - saksofon, Ewa Sośnicka (siostra Zdzisławy) - vocal, Zdzisław Pawiłojć - gitara basowa, Zdzisław Malinowski i Bogdan Winiarczyk - teksty piosenek, Andrzej Kowalski - taniec na scenie, Stasio - elektryk zespołu, Leszek Wieleba - akustyk, Ryszard Chodysz - agent.

FOT. ARCHIWUM

polscy zespół nie był wymieniony w takim kontekście. Myślę dzisiaj, że zasłużyliśmy na to, my wszyscy, którzy daliśmy swoje talenty, czas, pieniądze i dużo więcej, aby słowa utworu „Jestem Wolny” mogły w końcu powiedzieć miliony naszych rówieśników.

Jerzy Izdebski do Polski powrócił po transformacji systemowej. Stworzył Radio Wybrzeże, które jednak nie otrzymało koncesji. Zaangażował się

w życie samorządu. Od 1994 r. był radnym Ustki, a do 2001 r. radnym powiatu słupskiego. Od 1999 r. jako lider Polskiej Partii Biednych organizował w Słupsku Trybunał Społeczny i w czasie manifestacji „oskarżał” i „sądził” lokalnych polityków. Od 1998 prowadził również audycję w lokalnej rozgłośni Radio City.

Zmarł w 2010 roku w Londynie.

©/®

MATERIAŁ INFORMACYJNY DRUŻYNA ENERGII

0011508793

9. EDYCJA DRUŻYNY ENERGII WYSTARTOWAŁA. SZKOŁY MOGĄ ZGŁASZAĆ SIĘ DO 30 KWIETNIA

Ruszyła 9. edycja ogólnopolskiego programu Drużyna Energii, realizowanego przez Enerę z Grupy ORLEN. Projekt zainaugurowano wydarzeniem w Ergo Arenie, a szkoły podstawowe z całego kraju mogą do 30 kwietnia zgłaszać udział w rywalizacji o sportowe wyposażenie i stroje o łącznej wartości ponad pół miliona złotych.

Za nami oficjalna inauguracja programu, który po raz kolejny pokazuje, że aktywność fizyczna jest skutecznym narzędziem integracji i budowania pozytywnych relacji. Podczas wydarzenia w Ergo Arenie na parkiecie, ramię w ramię z uczniami, stanęli znani polscy sportowcy i trenerzy, m.in. Piotr Gruszka, Izabela Bełcik, Jakub Schenk oraz Michał Danilczuk.

Inauguracja była także otwarciem nowego rozdziału w historii projektu. Ogłoszono wówczas nową kategorię - Energię Tańca, która łączy do dotychczasowych dyscyplin i podkreśla, że ruch to nie tylko rywalizacja, ale również emocje, ekspresja i różnorodne formy aktywności.

Ogólnopolska rywalizacja, odbywająca się pod honorowym patronatem Ministra Edukacji, skierowana jest do uczniów klas 4-8 szkół pod-

Uczniowie, nauczyciele i ambasadorzy programu podczas inauguracji 9. edycji Drużyny Energii w Ergo Arenie. Projekt promuje aktywność fizyczną w szkołach podstawowych w całej Polsce. Rejestracja szkół trwa do 30 kwietnia

stawowych. Zgłoszenia przyjmowane są do 30 kwietnia za pośrednictwem platformy druzynaenergii.pl.

Nowy, mistrzowski skład

Siłą Drużyny Energii są ludzie - wybitni sportowcy, trenerzy i pasjonaci sportu. W gronie ambasadorów projektu znalazł się m.in. Piotr Gruszka, legenda polskiej siatkówki i mistrz Europy. - Chcemy uczyć dzieci aktywno-

ści, ale też pokazywać im, że sportowcy to zwykli ludzie, którzy kiedyś byli na ich miejscu - podkreśla Gruszka.

Rolę Kapitanów Drużyn Słońca, Serca, Wiatru, Ziemi i Wody pełnią kolejno: koszykarz Jakub Schenk, tancerz Michał Danilczuk, szczypiomista Piotr Papaj, rugbystka Hanna Maliszewska oraz Barbara Brotaj - nauczycielka wychowania fizycznego i laureatka 8. edycji programu. Projekt wspierają

także doświadczeni trenerzy i pedagodzy.

Drużyna Energii - to coś więcej niż sport

Program ma na celu pokazać, że sportowi idole nie są jedynie postaciami znanymi z mediów, ale partnerami do wspólnej zabawy i ćwiczeń. Drużyna Energii promuje różnorodność ruchu i zachęca dzieci do aktywności dopasowanej do ich potrzeb i zainteresowań.

- W tym roku Drużyna Energii została odświeżona. Mamy sportowców aktywnych zawodowo, którzy jeszcze niedawno grali na boiskach, a dziś pracują bezpośrednio z uczniami. Nowością jest taniec, który odpowiada na bardzo szeroko rozumiany ruch i emocje - podkreśla Magdalena Marszałkowska, dyrektor Departamentu Marketingu Energi SA. - Chcemy, by towarzyszyła temu radość bycia razem i gry w jednej drużynie.

Taniec wybija się na front

Absolutną nowością 9. edycji jest taniec, którego ambasadorem został Michał Danilczuk. Jego celem jest pokazanie, że aktywność fizyczna nie musi opierać się wyłącznie na rywalizacji, ale może być formą wyrażania siebie i budowania pewności siebie. Taniec rozwija koordynację, rytm i energię, a jednocześnie przełamuje stereotypy dotyczące płci w sporcie.

Dodatkową zachętą do udziału jest rekordowa pula nagród. Enera z Grupy ORLEN przeznaczyła ponad pół miliona złotych na doposażenie szkolnych sal gimnastycznych i stroje sportowe.

Siła drzemie w każdej szkole

Do udziału w programie mogą zgłaszać się nauczyciele wychowania fizycznego lub dyrektorzy szkół podstawowych. Organizatorzy zachęcają również do przesyłania materiałów wideo pokazujących aktywność szkolnej społeczności.

- To moment, w którym można zaprosić uczniów do świetnej przygody pełnej pasji i energii - podkreśla Barbara Brotaj, kapitanka Drużyny Wody i laureatka poprzedniej edycji programu.

Nie pytajcie fotografa przyrody o szczęśliwy traf. Aby go mieć czasem trzeba przejść kilkadziesiąt kilometrów

Joanna Boron
Region

Fotograf przyrody Piotr Stefaniak pytań nie lubi pytań o szczęście. Dobrze zdjęcie to jego zdaniem skutek wiedzy, doświadczenia, tysięcy zrobionych kroków i godzin czekania aż stanie się niewidzialnym dla zwierząt, które chce uwiecznić.

Zacznę od pytania, które mnie najbardziej intryguje: Czy świetne przyrodnicze zdjęcie to jest dzieło szczęśliwego trafu, czy raczej długich przygotowań i godzin wyczekiwania?

Moją alergiczną reakcją wywołuje hasło „Ale miałeś farta, że zobaczyłeś wilka”. Przypominam wtedy sobie ile kilometrów trzeba zrobić by zobaczyć wilka - nawet kiedyś robiłem statystykę, z której wynikało, że widziałem wilka raz na sto czterdzieści kilometrów przemaszerowanych po bagnach, po lasach, z plecakiem. Dziś widzę wilka raz na kilkadziesiąt godzin wysiedzianych w namiocie. Oczywiście ten namiot muszę dotargać, rozłożyć, znieść komary, temperatury i wstawanie o drugiej albo pierwszej w nocy... Oczywiście „fart” jest elementem dobrego zdjęcia, na przykład wyszło słońce i mam promyk światła, który na nosku wilka zagrał, ale reszta jest wysiedziana i wyczekana.

Zakładam, że chcąc sfotografować konkretne zwierzę, to musi pan się wcześniej dużo o nim dowiedzieć...

Tak, to na pewno się przydaje, bo zwierzęta różnie funkcjonują, mają różne zwyczaje, chociażby różne rzeczy jedzą o różnych porach roku i łosć przykładowo w tej chwili siedzi sobie na bagnach i obgryza świeże gałązki, bo się pojawiły. Ale gdybym jeszcze dwa miesiące temu szukał na bagnach łosia, to nie spotkałbym go tam, bo wtedy byłby w borach sosnowych. Także tak, wiedza taka teoretyczna na początek się przydaje, a później następuje weryfikacja tej wiedzy w terenie, bo okazuje się, że nie każdy łosć czytał te same książki co ja i nie zawsze wie o tym, że po-

- Nie boję się zwierząt, natomiast czuję respekt do zwierząt - mówi fotograf przyrody Piotr Stefaniak

winien być w tym, albo innym miejscu. Ale składamy jedno i drugie, teorię i praktykę i wychodzi nam to, co mamy na zdjęciach.

Jak się zostaje fotografem przyrody? Przez przypadek?

Przez ciekawość. Jestem ciekaw jak wygląda wilk, który pije wodę. Ja oczywiście wiem, jak wygląda pies, bo jestem też instruktorem szkolenia psów. Mam psy, wiem jak wygląda pies pijący wodę, wiem jak na filmach taki wilk wygląda, ale ja mam taki swój prywatny cel: zobaczyć jak wygląda na żywo wilk pijący wodę. Tego jeszcze nie widziałem, więc to mnie popycha do tego by polować na tą scenę. Można zostać stolarzem z ciekawości jak pachnie drewno, które tniemy. Jestem ciekaw tego, co dzieje się w lesie, kiedy zwierzęta nie widzą człowieka, więc moje działania idą w tym kierunku, żeby maskować się tak i trafiać tam

o takich porach, żeby zwierzęta nie zauważyły mojej obecności. Jestem trochę takim podglądaczem tego, co się dzieje w lesie.

Muszę zapytać, a dlaczego tak trudno uchwycić tego wilka w procesie picia wody?

Po pierwsze trudno jest uchwycić wilka. To jest dziewiedzięty procent odpowiedzi na to pytanie. Tak, żebyście państwo i pani miała wyobrażenie - rodzina wilcza, czyli powiedzmy piątka, szóstka wilków, rodzice i ich dzieci z tego pokolenia i z poprzedniego, zajmuje teren mniej więcej stu pięćdziesięciu, dwustu pięćdziesięciu kilometrów kwadratowych. I teraz ta liczba nikomu nic nie mówi, łącznie ze mną. Więc żeby to przełożyć na realia, Koszalin ma dziewięćdziesiąt osiem kilometrów kwadratowych powierzchni, więc między półtora a dwa i pół Koszalina jako miasta całego do jego granic to

jest pięć, sześć wilków, więc statystyczna szansa na spotkanie jednego z nich jest dość... niska. Zanim zobaczyłem pierwszego wilka w moim terenie to przez półtora roku chodziłem wszystkimi ścieżkami i próbowałem dowiedzieć się, zrozumieć, którędy te wilki mogą chodzić. Więc po pierwsze musimy znaleźć miejsce, gdzie one są. Po drugie, gdzie są widoczne, bo one nie chcą być celebrytami i siedzą w krzaczkach. A po trzecie - nie zawsze tam, gdzie ja je widzę, jest woda. Moje ulubione tereny to bagna, więc ten wilk po prostu idzie sobie gdzieś i po drodze pije wodę, niekoniecznie tam gdzie na niego czekam.

Widzę tu duży element tropienia, niczym ze starych westernów...

Nazywam to rozumieniem, zrozumieniem zwierzęcia i zrozumieniem terenu. I to też jest niesamowite, bo teren,

w którym ja w tej chwili obserwuję jedną z dwóch wilczych rodzin, które, których życie dokumentuję, to jest mały teren. Jego epicentrum ma powiedźmy kilometr na sześćset metrów. Większość z niego to są bagna. I ja się bardzo cieszę, bo przed dwoma dniami, czyli na dzień przed przyjazdem tutaj znalazłem trzecie możliwe miejsce, przejście przez te bagna. Więc ciągle poznaję ten teren, a im lepiej go poznaję, tym bardziej rozumiem, którędy te zwierzęta, nie tylko wilki będą się poruszały, będą chodziły. A im lepiej rozumiem zwierzęta i teren, tym większa szansa, że w końcu je zobaczę.

Dlaczego akurat wilki?

- Trochę nie wiem, a trochę dlatego, że to jest niesamowite zwierzę z życiem socjalnym. Zachowują się podobnie do psów, mają swoje zabawy, mają swoje rytuały, mają swoją rodzinę. Ta fascynacja bierze się też z książek, mitów

jakim obrósł ten gatunek. Wiele z tych mitów niestety nie jest prawdziwych. Tak jak po pierwsze mit wilka Alfa, który powstał w latach czterdziestych ubiegłego wieku po obserwacjach w Zoo w Szwajcarii. A jak wiadomo wilki w Zoo w ogóle zwierzęta zachowują się inaczej niż w naturze. Z drugiej strony mamy ten mit wilka, zwierzęcia opiekuńczego i ducha, który gdzieś nad nami krąży, a ja uważam, że wilk to wilk. Po prostu wilk nie jest ani dobry, ani zły. Wilk jest wilkiem, łosć jest łosiem i jeleni jest jeleniem. I nie trzeba im dorabiać żadnej ideologii, żeby były fascynujące, bo to jak się opiekują młodymi, to jak młode odnoszą się do starszych, to jak uczą się polować, to jak się zachowują względem siebie, to jak czujne są, to jest samo w sobie już niesamowite.

Mam wrażenie jednak, że od paru lat im więcej wilków żyje z nami, tym więcej jest też takiej wilkofobii, takiego napędzania tych złych emocji. Te informacje o tym, że wilk kogoś pogryzł, potem się okazuje, że nie wilka pies, że nie pogryzł, tylko tam przechodził obok. Pan, jak rozumiem, tych swoich wilków się nie boi?

To jest znowu bardzo ciekawa kwestia. Nie boję się zwierząt, natomiast czuję respekt do zwierząt i to jest bardzo ważne, żebyśmy to rozumieli - wilki to drapieżniki, nie polują na ludzi, chociaż z łatwością mogłyby, po prostu nie robią tego. Boją się ludzi. Łosie, które ważą siedemset, osiemset kilogramów, są wielkości konia, mogą być dla nas groźne, jeżeli wejdziemy na śpiącego łosia albo zbyt blisko się zbliżymy, do dzików też warto zachować dystans, więc moją receptą jest trzymać bezpieczny dystans, co będzie dobre i dla zwierzęcia i dla mnie. Także nie boję się, mimo że wilki spotkałem dwieście pięćdziesiąt, trzysta razy przez te ostatnie lata i niektóre z tych spotkań były w takim dystansie jak my jesteśmy. Jak widać kończyły mam nienaruszone. Jestem cały.

W naszej naturze jest to, żeby mocno zaznaczać swoją obec-

FOT. MICHAŁ BORKOWSKI

ność. Czasem aż za mocno. Idziemy do lasu, widzimy te butelki, te śmieci, które po sobie zostawiamy. Pan musi się zachowywać dokładnie odwrotnie, czyli maskować się tak, by tam pana nie było widać. Jak się to robi?

Psychologicznie rzecz biorąc dla nas ludzi fajnie jest kupić sobie drogie stroje maskujące, siatki maskujące, namioty i wszystko inne. I to oczywiście się przydaje, ale... My fotografowie rozmawiając między sobą, śmiejemy się, że trochę te gadzety kupujemy dla siebie, żeby tak fajnie wyglądać, bo nam się te kamuflaże podobają. Tak naprawdę 99 procent sukcesu to bycie w terenie, kiedy jest jeszcze ciemno, kiedy nas mało widać. Dlatego ja jestem w terenie półtorej godziny, dwie godziny przed wschodem słońca i jestem już nieruchomy. I ta nieruchomość to, żeby przyluli się gdzieś do jakiegoś krzaczka drzewka, albo wejść do namiotu obserwacyjnego, albo nakryć się siatką maskującą po to, żeby zniknęły nasze dłonie, zniknęła nasza twarz. Musimy dać po prostu lasowi i temu życiu lasu toczyć się wokół nas. I wtedy się okazuje, że ptaki potrafią wylądować kilka metrów od nas. Wilk potrafi przejść dziesięć metrów od nas i wszystkie inne zwierzęta potrafią być bardzo blisko nas, kiedy tylko im pozwolimy się zbliżyć.

To, co pan opowiada, wydaje mi się być czymś niezwykle trudnym. Oznacza, że musimy mnóstwo rzeczy „wylączyć” nie tylko telefon ale i nasze rozbiegane myśli. Nie ma niczego, tylko ten las.

Jest bycie. Tak. Moją ulubioną filozofią jest stoicyzm, więc bycie w lesie jest mocno stoickie. Ja po prostu tam jestem, nie muszę nic robić. I ja zdaję sobie sprawę, że dla niektórych to może być trudne i dla mnie też było bardzo trudne. Ja przez wiele lat, lat i myślę, że tak większość fotografów zaczyna od tak zwanej fotografii z podchodu, czyli chodzimy i staramy się znaleźć te przygody, trafić na nie, znaleźć zwierzęta. Problem polega na tym, że zwierzęta stoją i jedzą i obserwują, bo część z nich jest drapieżnikami, jest uważna na otoczenie, bo szuka potencjalnej ofiary, a część z nich jest ofiarami potencjalnymi drapieżników, więc wypatruje drapieżników. Także jest bardzo wyczulona na właśnie ruch. Także jeżeli próbujemy chodzić po lesie, to prawdopodobnie niewiele tam zobaczymy i dlatego w pewnym momencie do tego pewnie trzeba dojrzeć. Po kolei fotografowie mówią dobra, to ja sobie posiedzę i zamieniamy na tak zwaną „zasiadkę”, może dlatego, że jesteśmy

FOT. PIOTR STEFANIAK

FOT. PIOTR STEFANIAK

za siatką. No i tak jak powiedziałem wcześniej siedzimy i czekamy co się wydarzy i wtedy widzimy najwięcej. Nie jest to trudne, ale trzeba się nauczyć, że jest to warte tego siedzenia. Bardzo często tak, że moje wyjścia są puste fotograficznie. Natomiast ja się nauczyłem, że to jest przegrana sama w sobie. Przede wszystkim mogłem być w lesie. Mam taką pracę, że jestem w lesie i patrzę na pustą polanę. Co może być fajniejszego? A jak jeszcze tylko wyjdzie jakieś zwierzę i mogę mu zrobić zdjęcie albo film, no to to już jest naprawdę fajny bonus.

Domyślam się, że dla wielu osób to jest frustrujące. Puste wyjścia, te zrobione kilometry, ten czas, który im może się wydawać czasem straconym.

To być może w takim razie nie powinni siedzieć w lesie. Rzeczywiście jest to dosyć specyficzne zajęcie i ono wymaga zaciętości, konsekwencji i umiejętności odkładania tej nagrody, jaka jest zdjęcie, w czasie.

Gdyby mógł pan wybrać jedno swoje zdjęcie, takie, które pan uważa może nie najlepsze, a najważniejsze, co by na nim było?

Trudne pytanie. Może odpowiedź trochę inaczej. Dla mnie zdjęcie jest bardzo ubogą formą. Bardzo żałuję, że jestem w stanie pokazać tylko piksele. Dla mojego widza to są piksele. One się ładnie albo brzydziej układają. Często te zdjęcia, które wcale nie wyglądają, wiążą się z jakąś historią, która rewelacją już dla mnie była. I ja strasznie ubolewam nad tym, że nawet jak o tym

napiszę, to nie jestem w stanie oddać tych wszystkich emocji, które miałem i tego, co czułem. A tym najbardziej bym się chciał podzielić. Stąd warsztaty czy plenery, które prowadzę. Najładniejsze zdjęcie może wygrać konkurs, ale to wcale nie musiał być najładniejszy moment, najfajniejszy moment. Może od tej strony powiem. W zeszłym roku miałem taki moment, w którym przypadkowo stałem się częścią wilczej rodziny. Oczywiście w dużym cudzysłowie. Kiedy obserwowałem kilka młodych wilków bawiących się ze sobą. Już był wieczór, zachodziło słońce, wschodził księżyc w pełni, więc takie bardzo romantyczne okoliczności. Te wilczki kończyły już zabawę, więc ja czekałem na moment, kiedy będę mógł się ewakuować tak żeby ich nie wystra-

żyć. Więc czekam kiedy one już sobie pójda i zaczną pakować namiot. Ale to się nie udało, bo okazało się, że trafiłem na rodzinny piknik, czyli na sytuację, w której kilkanaście wilków dosłownie, bo byłem w stanie przeliczyć, wyszły przed namiot, wokół mnie zaczęły wyć, skamleć, wydawać po prostu wszystkie głosy cieszącej się na powitanie swojej rodziny. Naprawdę emocje ich były ogromne. Moje tętno było adekwatne do ich emocji. Pomimo tego, że znam statystyki i wiem, że wilki nie atakują ludzi, to jednak bycie dokładnie w środku kilkunastu wilków wyjących jest niesamowitym odczuciem, więc zdjęć z tego nie mam dobrych. Mam film taki dokumentalny, który pokazuje co się działo, ale moje emocje są nie do przebiccia tutaj.

Na koniec chciałem zapytać o to, co by Pan poradził komuś, kto sobie myśli: a może bym tak został fotografem przyrody?

Żeby kupić sobie kalosze i zaczął chodzić do lasu wstając o godzinie drugiej albo trzeciej, bo najlepsze rzeczy czekają na nas o świcie. Można tam iść z komórką, można tam iść z lornetką, nie trzeba mieć super aparatu.

Czyli super sprzęt, super obiektyw nie jest nam niezbędny?

Nie musimy mieć drogiego sprzętu, żeby przeżywać fajne rzeczy, a jak się okaże, że te przeżycia są dla nas na tyle ważne, że chcielibyśmy je dokumentować, no to będzie może czas na to, żeby zainwestować w sprzęt. Zresztą ja jestem zawsze zwolennikiem teorii, że kupuję nowy sprzęt, kiedy przerosły mnie już stary umiejętności, czyli kiedy moje umiejętności fotograficzne urosły na tyle, że wiem, że mógłbym wykorzystać ten nowy sprzęt. Niestety czasami jest tak, że kupujemy sprzęt, który jest drogi i liczymy na to, że ten sprzęt zrobi nam lepsze zdjęcie.

Mam taką teorię, że czasem bardziej niż sama pasja pociąga nas właśnie gromadzenie tych gadżetów związanych z tą pasją.

Oczywiście. Ja mam chyba pięć aparatów i wiele obiektywów i używam dwóch z tych aparatów i kilku z tych obiektywów. Reszta leży w szufladzie. I myślę, że tak też jest. Po prostu musimy znaleźć to, co nam pasuje finalnie, a nie da się tego zrobić inaczej, niż próbując, zabierając ten sprzęt w teren także. No, myślę, że niestety każdego czeka, że kupię sprzęt, z którego później za rok nie do końca już będę zadowolony, ale przynajmniej sprawdziłem i już wiem, co lubię, co dla mnie działa, a co nie działa.

© P

PIOTR STEFANIAK

Piotr Stefaniak, którego zaprosiło Nadleśnictwo Manowo do udziału z cyklu Leśnych Seminariów Przyrodniczych, to fotograf przyrody i autor materiałów dokumentujących dziką naturę, ze szczególnym uwzględnieniem wilków. Od kilku lat prowadzi systematyczną obserwację i dokumentację dwóch wilczych rodzin żyjących w bezpośrednim sąsiedztwie Warszawy. Jego pracą oglądać można na profilu na FB „Chodzę po lecie” oraz na Instagramie.

Lekarz od tematów tabu: Słyszą, że „jak swędzi, to trzeba się umyć, im czystiej, tym lepiej”. A to błąd

Sylwia Rycharska
Zdrowie

Wstyd, odkładanie wizyty „na później”, leczenie na własną rękę i dopiero na końcu decyzja o konsultacji ze specjalistą. Taki scenariusz powtarza się w gabinetach proktologicznych w całej Polsce. - Przychodzą dopiero wtedy, kiedy jest dramat - przyznaje poznański proktolog

Największy sprzymierzeniec choroby? Dr Łukasz Gmerek, proktolog, dyrektor do spraw leczenia i ordynator oddziału wielospecjalistycznego w Szpitalu Św. Wojciecha w Poznaniu, twierdzi, że to wstyd.

- To on jest głównym powodem, dla którego pacjenci trafiają do nas późno, i myślę, że najbardziej wstydzą się mężczyźni. Dla nich to jest bardzo krępujące, żeby zgłosić się z problemem okolicy kanału odbytu - mówi. - Kobiety też mają opory, ale zdecydowanie mniejsze. Mężczyźni często przychodzą dopiero w ostatecznym momencie, kiedy, jak ja to mówię, jest już dramat - dodaje.

Ten „dramat” ma bardzo konkretny wymiar: silny ból, nasilone krwawienia i duży dyskomfort, który utrudnia codzienne funkcjonowanie.

Krew, która straszy

Najczęstszym objawem, który powinien skłonić do wizyty u specjalisty, jest krew.

- Pacjenci widzą krew i pierwsze, co robią, to biorą smartfona i wpisują zapytanie w wyszukiwarce. A tam najczęściej pojawia się informacja, że to może być nowotwór jelita grubego. I wtedy przychodzą, ze strachu - mówi dr Gmerek.

Nie każde krwawienie oznacza jednak najgorsze.

- Znaczenie ma to, jaka to jest krew, czy są zaparcia, czy zmienia się rytm wypróżnień. Przy chorobach nowotworowych pojawiają się też inne objawy: śluz, nieregularne, często tzw. wybuchowe stolce - wyjaśnia lekarz.

Dlatego tak ważna jest diagnostyka i profilaktyka - w tym kolonoskopia, która powinna być wykonywana regularnie po 45. roku życia, a przy obciążeniu rodzinnym po 40.

Dr Gmerek tłumaczy, że coraz młodsze osoby mają hemoroidy. Jest to choroba cywilizacyjna, do której w głównej mierze przyczynia się nadmierne siedzenie

- To najlepsza profilaktyka nowotworowa, bo pozwala wykryć i usunąć polipy, zanim przekształcą się w raka - podkreśla.

Niepokój powinny wzbudzić także inne objawy: nieregularne krwawienia, zmiana rytmu wypróżnień, pojawienie się śluzu czy nagły spadek masy ciała. - Do tego wszelkie nowe zmiany - zgrubienia, brodawki. To sygnał, że trzeba zgłosić się do lekarza jak najwcześniej - zaznacza rozmówca „Głosu Wielkopolskiego”.

Zdecydowana większość pacjentów - około 90 proc. - zgłasza się do proktologa z objawami choroby hemoroidalnej. Jeszcze kilkanaście lat temu była ona kojarzona głównie z osobami starszymi. Dziś to się zmieniło.

- To jest choroba cywilizacyjna i zaczyna dotykać coraz młodszych osób. Dzisiaj objawy mają ludzie 20-, 30-letni. Zdarzało mi się operować pacjentów, którzy mieli 18 lat i wymagali leczenia operacyjnego, bo choroba była już bardzo zaawansowana, z obfitymi krwawieniami - podkreśla dr Gmerek.

Zmienił się styl życia, a wraz z nim profil pacjenta.

- My po prostu nie jesteśmy stworzeni do tego, żeby tak

dużo siedzieć. Siedzimy w drodze do pracy, siedzimy w pracy po 8-10 godzin, a potem wracamy do domu i znowu siedzimy - przed telewizorem albo z telefonem w ręku. Nawet rower to w pewnym sensie też jest siedzenie - zauważa.

Problem zaczyna się już w młodym wieku - zamiast aktywności fizycznej dominuje spędzanie czasu przed ekranami komórek lub komputerów. A to wszystko, jak mówi dr Gmerek, przekłada się na zdrowie i sprawia, że te problemy pojawiają się coraz wcześniej.

Jak wyjaśnia dalej, profilaktyka w tym przypadku sprowadza się do rzeczy prostych, choć nie zawsze łatwych do wdrożenia. - Powinniśmy jak najczęściej wstawać, ruszać się, zmieniać pozycję. Jeśli się da, warto pracować częściowo na stojąco - stąd popularność biurek stojących. U młodszych kluczowy jest ruch. Natomiast są zawody, jak kierowcy, gdzie tego problemu nie da się całkowicie wyeliminować, i tych pacjentów też jest bardzo dużo - zaznacza dr Gmerek.

Zanim pacjent trafi do specjalisty, często próbuje radzić sobie sam. - Dzisiaj pierwszym lekarzem jest doktor Google. Pacjenci szukają informacji, kupują leki bez recepty, często

wykupują wszystko, co jest dostępne w aptece. Problem w tym, że nie ma leków na hemoroidy. Są tylko leki na objawy - tłumaczy rozmówca. Pacjent przychodzi dopiero wtedy, kiedy widzi, że nic nie pomaga. - A zdarza się, że trafiają do nas osoby, które wcześniej wielokrotnie były na SOR-ze z powodu masywnych krwawień i wymagały przetoczenia krwi. To są już stany zagrożenia życia - dodaje.

Za czysto to niezdrowo?

Jednym z największych - i najbardziej zaskakujących - problemów jest nadmierna higiena. - Pacjenci bardzo często słyszą: „Jak swędzi, to trzeba się umyć, im czystiej, tym lepiej”. I rzeczywiście tak robią, czasem nawet z zalecenia innych lekarzy. A to błąd - mówi dr Gmerek. - Zbyt intensywne mycie, używanie mokrego papieru czy kosmetyków prowadzi do odparzeń i nasilenia objawów. W tej okolicy powinno być przede wszystkim sucho. W ciepłym i wilgotnym środowisku rozwijają się grzyby i pojawia się świąd - wyjaśnia.

Zmiana nawyków bywa dla pacjentów trudna. - Kiedy mówię im, że muszą ograniczyć higienę, robią duże oczy. To dla

nich obrót o 180 stopni. Ale wracają po 2-3 tygodniach i mówią: „Miał pan rację” - dodaje.

Do błędów należy także mechaniczne podrażnianie okolicy odbytu. - Próby „dokładnego czyszczenia”, ingerowania w kanał odbytu czy nawet golenie tej okolicy mogą prowadzić do podrażnień, uczuleń i stanów zapalnych - tłumaczy proktolog.

Nie bez znaczenia pozostają także dieta i styl życia. Jak podkreśla, kluczowe są: odpowiednie nawodnienie, ograniczenie słodczy i dieta bogata w błonnik oraz aktywność fizyczna.

„Najgorsze, co można zrobić, to zwlekać”

Choć choroba hemoroidalna dominuje, problemów proktologicznych jest więcej. - Spotykamy się także z ropniami, przetokami, chorobą uchyłkową jelita grubego czy nieswoistymi chorobami zapalnymi jelit, jak wrzodziejące zapalenie jelita grubego czy choroba Leśniowskiego-Crohna - wylicza.

Do tego dochodzą choroby przenoszone drogą płciową. Jak wyjaśnia, kłykciny kończyste, wywołane przez wirusa HPV, to zmiany, które często wymagają leczenia operacyjnego. Preparatów dostępnych na rynku nie wolno stosować na śluzówkę kanału odbytu.

Jednym z największych mitów pozostaje sama wizyta u proktologa. - Pacjenci wyobrażają sobie różne rzeczy, a prawda jest taka, że badanie jest krótkie, niebolesne i nie jest szczególnie krępujące. Najpierw rozmawiamy, potem wykonujemy badanie i decydujemy o dalszej diagnostyce - mówi lekarz.

Jak opisuje, badanie najczęściej odbywa się w pozycji na lewym boku, która jest dla pacjentów bardziej komfortowa niż pozycja kolankowo-łokciowa.

- Można powiedzieć, że tylko pierwsza wizyta jest trudna. Każda kolejna jest już znacznie łatwiejsza. Staram się rozluźnić atmosferę, żeby pacjent czuł się swobodnie - dodaje.

Jak podkreśla, w proktologii kluczowa jest nie tylko wiedza, ale i podejście do pacjenta.

- To dziedzina, w której trzeba mieć doświadczenie, trochę „nosa”, ale też umiejęt-

ność rozmowy i empatię. Pacjent musi się otworzyć, powiedzieć dokładnie, co mu dolega. Tylko wtedy możemy dobrać skuteczne leczenie - zaznacza.

Barierą pozostaje także strach przed operacją. - Pacjenci słyszą, że po zabiegu nie będą trzymać stolca, że uszkodzone zostaną zwieracze. To nieprawda. Jeśli operuje specjalista, takie ryzyko nie istnieje - podkreśla.

Sam zabieg i rekonwalescencja w praktyce okazują się mniej obciążające niż pacjenci myślą. Jak opisuje dr Gmerek, pacjent wychodzi do domu na drugi dzień, a najtrudniejsze są pierwsze dwa tygodnie, głównie ze względu na dyskomfort przy wypróżnianiu. - Ale później wszystko szybko się poprawia. Po kilku tygodniach pacjenci mówią jedno: „Dlaczego tak długo zwlekałem?” - dodaje.

Bez tabu

Jeszcze niedawno wielu pacjentów nie wiedziało nawet, że istnieje taka specjalizacja. Dziś świadomość tego, kim jest proktolog i czym się zajmuje - leczeniem chorób kanału odbytu i dolnego odcinka przewodu pokarmowego - bardzo wzrosła. Kiedyś to wcale nie było takie oczywiste - jak zauważa poznański lekarz.

Coraz większą rolę w budowaniu tej świadomości, jak i w zmianie podejścia pacjentów do samej wizyty odgrywają media społecznościowe. Dr Gmerek prowadzi profil edukacyjny, w którym w przystępny sposób, z nutą humorystyczną, mówi o problemach proktologicznych. - Bardzo dużo pacjentów przychodzi do mnie i mówi, że zobaczyli film w internecie i uznali, że to nie jest takie straszne. To naprawdę działa - przyznaje.

Internet daje też przestrzeń do zadawania trudnych pytań. - W wiadomościach prywatnych ludzie są dużo bardziej otwarci niż w gabinecie. Pojawiają się pytania bardzo intymne, także dotyczące życia seksualnego. Piszą m.in. osoby homoseksualne, które często mierzą się z problemami, o których trudno mówić wprost. To pokazuje, jak duża jest potrzeba edukacji i rozmowy - podkreśla.

KOBIECA TWARZ ROKU. Zobacz liderki rankingu, które mają szansę na awans do castingu i finału, w którym czeka samochód!

Katarzyna Adamczyk
katarzyna.adamczyk@polskapress.pl

Mamy niecałe dwa tygodnie do końca głosowania w plebiscybie Kobieta Twarz Roku naszego województwa.

Czas upływa, a emocje rosną. Nic tu nie jest jeszcze rozstrzy-

gnięte! Ranking liderki w trzech kategoriach plebiscytowych - Córki, Matki, Kobiety Dojrzałe - zmienia się dynamicznie. A to właśnie on zadecyduje, które panie wezmą udział w castingu podczas Forum Kobiectwości i awansują do ogólnopolskiego finału, gdzie będą mieć szansę na zdobycie głównej nagrody -

samochodu osobowego Citroen C3 Aircross Plus lub vouchera na wczasy o wartości 5000 zł. - Aby znaleźć się w tym rankingu trzeba mieć najwięcej głosów w swoim mieście lub powiecie - wyjaśnia Daria Jankiewicz-Kaczmarek, menadżerka akcji Kobieta Twarz Roku. Wszystkie laureatki z tego rankingu otrzy-

mają zaproszenia na Forum Kobiectwości. Te, które w rankingu zajmą miejsca od 1. do 10. wezmą udział w castingu i awansują do ogólnopolskiego finału, w którym główną nagrodą jest właśnie samochód osobowy Citroen C3 Aircross Plus. Podczas Forum Kobiectwości jury spotka się z nimi, aby wybrać główne

laureatki tytułu Kobieta Twarz Roku w naszym województwie w każdej kategorii pokoleniowej. Uczestniczki castingu otrzymają nagrodę - bransoletkę z limitowanej serii zaprojektowanej specjalnie dla laureatek naszej akcji. Awansują też do ogólnopolskiego finału akcji, w którym główną nagrodą bę-

dzie auto. Dodatkowo 5 pań w każdej kategorii pokoleniowej z największą liczbą głosów w skali województwa otrzyma zaproszenie na DAY SPA.

Aktualne wyniki głosowania można znaleźć na gk24.pl/kobiety oraz gs24.pl/kobiety

CÓRKI

1. Wiktorina Stalińska, Koszalin

2. Oliwia Smolińska, Świnoujście i powiat kamieński

3. Justyna Demczuk, powiaty gryficki i łobeski

4. Agnieszka Kędzior, powiat kołobrzeski

5. Michalina Mazij, powiat szczecinecki

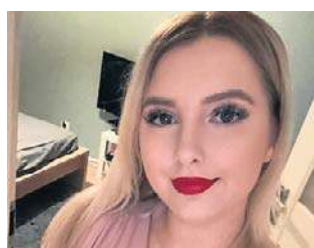
6. Martyna Tarwacka, powiat białogardzki

7. Karolina Buczma, powiat stargardzki

8. Lena Szustak, powiat gryfiński

9. Joanna Gabriela Klak, Szczecin

10. Natasza Piekutowska, powiaty koszaliński i sławieński

MATKI

1. Agnieszka Kuleta, powiat stargardzki

2. Patrycja Koszal, powiat sławieński

3. Agata Kubalska, Koszalin

4. Agnieszka Trepka, powiat świdwiński

5. Stefania Gostomska, powiat policki

6. Beata Skitek, Szczecin

7. Elżbieta Smolińska, powiat kamieński

8. Joanna Szatanik-Buś, powiat myśliborski

9. Sławomira Biesiada, powiat pyrzycki

10. Anna Olczak, powiat kołobrzeski

KOBIETY DOJRZAŁE

1. Anna Szatan, powiat gryfiński

2. Izabela Śliwka, Koszalin

3. Marzena Lasota, Szczecin

4. Grażyna Kościńska, powiat myśliborski

5. Małgorzata Berg, powiat policki

6. Justyna Dąbek, powiat goleniowski

7. Adamina Kędzior, powiat kołobrzeski

8. Marta Żylińska, powiat sławieński

9. Ewa Domańska, powiat szczecinecki

10. Danuta Stąporek, powiat wałecki

Rozdzielili go z siostrami 17 lat temu. Dziś Marcin Próbuje je odnaleźć

Robert Gąsiorek
Zbliżenia

Życie go nie rozpieszczało. Mieszkaniec Tarnowa sporą część dzieciństwa spędził w domu, w którym brakowało rodzicielskiego ciepła i uczuć. W pewnym momencie wraz z czterema siostrami został odebrany matce, która nie radziła sobie ze swoimi problemami. Rodzeństwo zostało rozdzielone. Od tamtego czasu Marcin nie ma z nimi kontaktu i nie wie, gdzie się znajdują. Jego wielkim marzeniem jest ponowne spotkanie z siostrami.

Dziewczynki zostały zabrane do domu dziecka. Marcin miał więcej szczęścia, bo trafił do babci, która przez następne lata wychowywała go i dawała to, czego nie była w stanie zapewnić mu jego matka. - Wtedy ostatni raz widziałem siostry - wraca pamięcią do momentu rozdzielania. - Myślałem wtedy, że nawet jak sobie znajdą rodziny, będziemy mieli kontakt. No teraz z perspektywy czasu wiem, że adopcja wygląda nieco inaczej i to nie jest też takie łatwe - opowiada 26-latek.

Byłem najstarszy, obrywałem najczęściej

Powroty do wspomnień z lat wczesnego dzieciństwa nie są dla niego łatwe. Niedługo po narodzinach Marcina jego mama rozstała się z jego ojcem i znalazła sobie kolejnego partnera, z którym miała kolejne dzieci. Wspólne życie w ich mieszkaniu w centrum miasta nieopodal tarnowskiego Rynku nie było jednak przepięknie radością i szczęściem.

Marcin ma w pamięci alkoholowe libacje, które były wręcz codziennością, ciągle obecny dym papierosowy, a także awantury i przemoc fizyczną, którą dorośli stosowali wobec dzieci.

- Szczęście jest takie, że ja byłem najstarszy, to obrywałem najbardziej. Mówię szczęście w takim znaczeniu, że moje siostry nie były bite aż tak bardzo, chociaż zdarzały się sytuacje, które nigdy nie po-

Marcin do kluczy ma przypięty specjalny brelok z jego imieniem i napisem „Najlepsze dopiero przed tobą”. Daje mu to też nadzieję, że w końcu odnajdzie swoje siostry

winny się wydarzyć - podkreśla Marcin.

Pierwsza interwencja służb w mieszkaniu, w którym wychowywał się Marcin, miała miejsce tuż przed rozpoczęciem przez niego nauki w szkole podstawowej. Po wizycie urzędników i policji wraz z dwoma siostrami trafił do domu dziecka.

- Początkowo odczuwałem wielki strach. Nagle do domu przyjeżdża policja i nas gdzieś zabiera. Nie wiedziałem dokąd. Później, zarówno mój tata, jak i opiekunowie w domu dziecka, prowadzili z nami rozmowy, strach nieco minął, a ja miałem poczucie bezpieczeństwa. Przekonywali nas, że wrócimy, że wszystko będzie dobrze, a pobyt w placówce jest chwilowy. Może to zabrzmieć komicznie, ale izolacja od domu traktowana była trochę jak wyjazd wakacyjny, taka kolonia - opowiada.

Po kilku miesiącach Marcin z siostrami faktycznie wrócili do mamy i jej partnera. Przez pierwszy okres po powrocie wszystko nawet zaczęło się

układać, ale do czasu. Wkrótce alkohol znów zaczął coraz częściej pojawiać się na stole i wszystko złe co z nim związane.

Dwa światy: jeden dobry, drugi bardzo zły

Marcin miał to szczęście, że troszczyła się o niego babcia od strony ojca. Często spędzał u niej weekendy.

- Jako małe dziecko widziałem tak naprawdę dwa różne światy, bo jak przychodziłem na weekend z tatą do babci i było „wow”. Miałem gdzie się umyć, nawet kilka razy w ciągu dnia. Zawsze było co jeść. Więc ten przeskok był dla mnie potężny. Babcia i jej dom był tak naprawdę moim takim azylem bezpieczeństwa. Oprócz wizyt u babci, od poniedziałku do piątku była szkoła. Tam wiedziałem, że mi się nic złego nie stanie. Tyle że po szkole wracało się do szarej rzeczywistości. Wydaje mi się, że jako dziecko myślałem, że po prostu tak funkcjonuje świat - opowiada młody mężczyzna.

W końcu przyszedł rok 2009 i moment, w którym ostatni raz widział swoje siostry: najstarszą Kasię, Olę, Magdę i najmłodszą Emilkę.

- Nie wiem, czy one jeszcze mnie pamiętają. Kasia już miała pięć lat, więc to był taki wiek, że powinna pamiętać. Natomiast mózg ludzki płata figle i czasem traumatyczne wydarzenia wypiera z pamięci - przyznaje Marcin.

Kilka lat po tym, jak opuścił dom rodzinny, do Marcina dotarła informacja, że jego mama miała później jeszcze jedno dziecko: chłopca. On też trafił ostatecznie do rodziny adopcyjnej.

Misja odnalezienia rodzeństwa

Gdy Marcin stał się pełnoletni, za cel postawił sobie odnalezienie swojego rodzeństwa. Cennych informacji szukał między innymi w biurze adopcyjnym w Tarnowie.

- To nie jest tak proste, jak mi się wydawało. Myślałem, że po prostu tam pójde, powiem, że jestem bratem i oni wszyscy

ucieszą się i powiedzą: O, to super, że pan chce znaleźć siostry, zaraz damy wszystkie namiary. Okazało się, że to dużo bardziej skomplikowane - wspomina.

W końcu udało mu się dowiedzieć, że najmłodsza z sióstr znajduje się w rodzinie adopcyjnej w Tarnowie lub w okolicy. Do Marcina trafił list od rodziców adopcyjnych jego siostry.

- Było w nim napisane, że na razie nie mogą się ze mną spotkać, ale że siostra ma się dobrze. Opisał, co lubi robić, czym się interesuje. Z jednej strony mnie to uspokoiło, bo wiedziałem, że jest bezpieczna i że ma kochającą rodzinę. Natomiast z drugiej dobił mnie fakt, że znowu trzeba czekać i nie mogę jej zobaczyć ani się z nią spotkać - mówi.

Szukał sióstr, odnalazł brata

Mężczyzna prowadził w dalszym ciągu poszukiwania kolejnych sióstr, a także brata. Zaczął między innymi zamieszczać wpisy na facebookowej grupie: „Adoptowani poszukujący swoich bliskich”. W 2023 roku po jednym z jego wpisów dostał prywatną wiadomość. Napisała do niego kobieta, która jest matką adopcyjną jego brata.

Po zweryfikowaniu wszystkich informacji i potwierdzeniu, że rzeczywiście odezwali się do niego opiekunowie, do których trafił brat, Marcin pojechał na Śląsk, aby spotkać się z chłopcem i jego rodzicami. Było to olbrzymie przeżycie dla niego. Wielka chwila. Do dziś utrzymuje kontakt z odnalezionym bratem i jego rodzicami adopcyjnymi.

- Miałem nadzieję, że jeśli uda mi się odnaleźć wszystkie siostry, to może jakimś takim szczęściem, efektem kuli śnieżnej uda się znaleźć też brata. No i o ironio losu, okazało się, że najpierw znalazłem najmłodszego brata, co dało mi trochę też kopa w tamtym momencie. Staram się nie zwalniać w poszukiwaniu sióstr - podkreśla.

Do dziś jednak nie udało mu się ustalić, gdzie może przebywać reszta jego rodzeństwa.

- Tak sobie nieraz myślę, że mogę je mijać na ulicy, gdzieś się z nimi spotykać, albo nawet pracować, bo często pracuję z młodzieżą - mówi.

Wielkie marzenie Marcina

Marcin dziś sam stara się pomagać młodym osobom. Prowadzi m.in. warsztaty dla młodzieży z rodzin adopcyjnych i zastępczych. Od czterech lat zajmuje się także animacjami dla dzieci jako „Animator Marcinek”. Często można go spotkać w stroju Supermana na różnego rodzaju festynach, kinderbalach czy też imprezach okolicznościowych.

- Myślę, że moja praca też jest w pewien sposób taką działalnością, którą troszeczkę sobie rekompensuje dzieciństwo, ale jednocześnie daje dzieciakom możliwość zabawy, której ja byłem pozbawiony - przyznaje.

26-latek udziela się także społecznie, angażując się w różne inicjatywy charytatywne. Jeszcze jako nastolatek zorganizował w tarnowskim amfiteatrze koncert Marka Piekarczyka, z którego dochód był przeznaczony na chore dziecko.

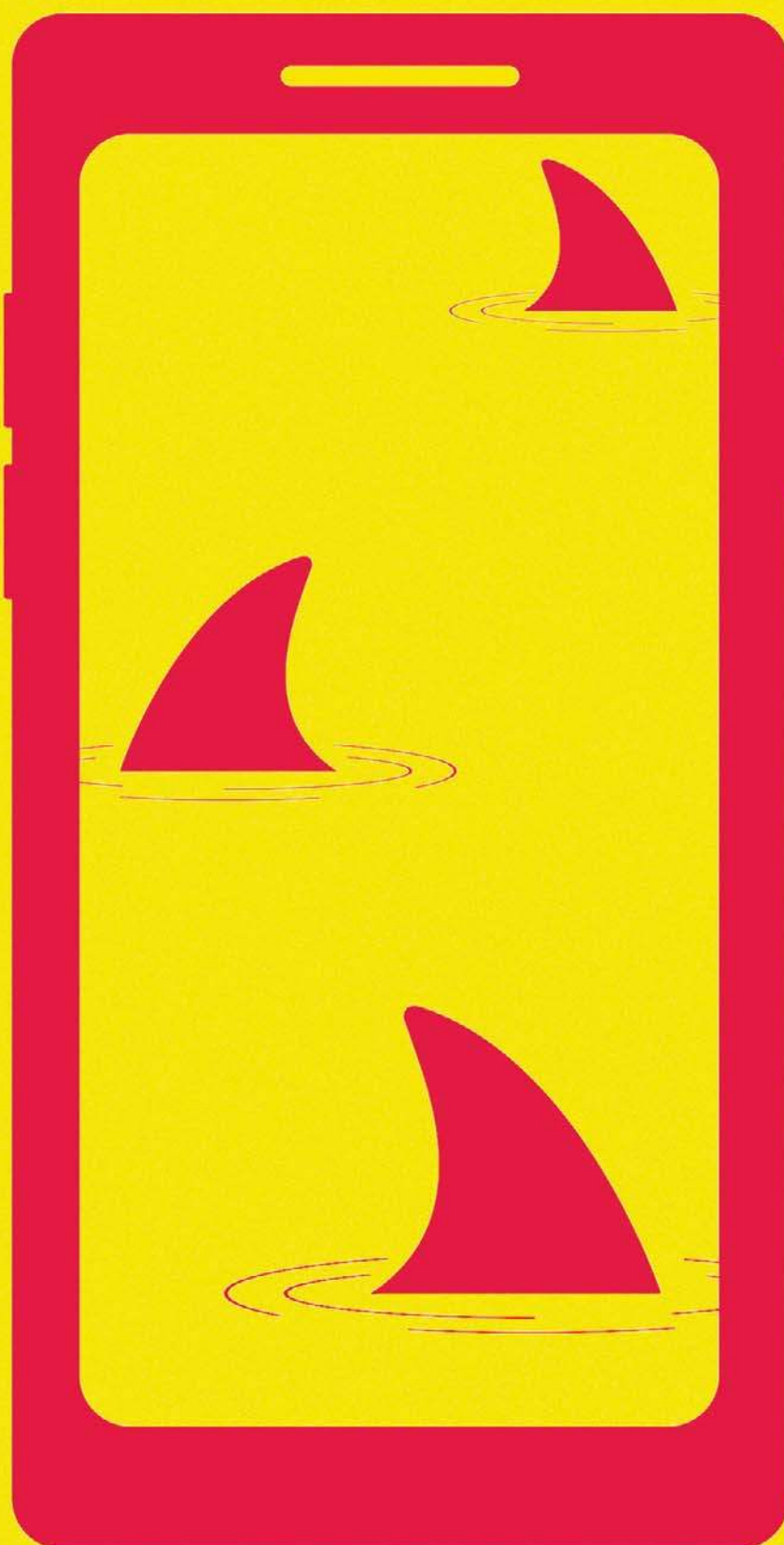
Sam również jest wielkim fanem muzyki, szczególnie mocniejszych, rockowych brzmień. Gra na gitarze, a jego muzycznych umiejętności można posłuchać nie tylko na rockowych scenach, ale również w... kościele.

Marcin bowiem od wielu już lat angażuje się w grupie muzycznej działającej przy Duszpasterstwie Akademickim „Tratwa” w Tarnowie. Czasem można go usłyszeć w okolicznych parafiach, a niekiedy podczas rekolekcji dzieli się z młodymi ludźmi swoim świadectwem.

Mężczyzna sporo czasu poświęca innym, a dla siebie ma tylko jedno wielkie marzenie.

- Żebyśmy wszyscy, siostry i brat siedli przy jednym stole. Spotkali się na kręglach czy w jakimś McDonalddie, tak żeby po prostu usiąść i porozmawiać, pośmiać się i mieć ze sobą kontakt. Liczę, że gdzieś to się tak zakończy - mówi nie ukrywając wzruszenia.

Cyfrowa zmora seniora

PULS
#212

Alicja Polewska

CHRYSTE, ZNACZY
CIERPLIWOŚCI!

Kiedy na naszej drodze - odkurzacza i mojej - stanął stół z krzesłami, poprosiłam: - Odwróć krzesła nogami do góry, żebym mogła posprzątać. I poszłam dalej, w głąb domu. Kiedy wróciłam do stołu z krzesłami zalegającymi na blacie, okazało się, że na podłodze, przy tylnej nodze stołu został koszyk z ładowarkami do telefonów wraz z aktualnie czerpiącym energię z gniazdka tabletem. - A to?! - pokazałam palcem. - Przecież mówiłaś o krzesłach - padła odpowiedź.

- Natychmiast odłóż tę szklankę! - podniesiony głos matki niósł się po całej kawiarńi.
- No słyszysz mnie?!

Dziecko, na oko jakieś 4-5 lat, spoglądało z niedowierzaniem to na szklankę po soku, to na matkę na zmianę z białym kawiarnianego stolika.

- Nie rozumiesz? Odłóż. Natychmiast! - jeszcze jedno zdezorientowane spojrzenie i cichy brzdęk, kiedy małe dziecko położyło szklankę na boku, z powagą asekurując, żeby ta sturlała się na podłogę. - No co ty wyprawiasz?! - matka rzuciła się, żeby przejąć szkło.
- Dlaczego tak kładziesz?

- Mama mówiła: odłus - kilkulatek odpowiedział z rozbrajającą szczerością. - Odłusyłem.

Zrobiła się burza z piorunami wokół grafiki rodem z AI, na której prezydent USA wygląda wypisz wymaluj jak Chrystus wskrzeszający z martwych; w otoczeniu pielęgniarki, żołnierza, kilku myśliwców i dumnie powiewającego sztandaru stars and stripes. Ponoć większość nie zrozumiała intencji. Przecież to nie Chrystus, tylko doktor Czerwonego Krzyża z twarzą do złudzenia przypominającą Donalda Trumpa. No jak można tego nie widzieć?! Toż to czysta złośliwość i złe języki! Jednak dla dobra sprawy grafika z konta prezydenta Stanów Zjednoczonych zniknęła. Więc teraz informacja o tym, że w ogóle istniała jest... plotką i pomówieniem.

- Ja tak mówiłem?! W życiu! - ile razy z ekranu telewizora wylewa się zapewnienie, że moje słowa wcale nie były moje, a osoby, które poczuły się dotknięte - mogą przeprosić (to jest, moim zdaniem, najgorsza z możliwych form przeprosin - jak splunięcie w twarz osobie, której najpierw przywaliło się radośnie z obu nóg).

To było zwyczajne z pozoru zaproszenie na biznesowe spotkanie: temat, miejsce, data i miłe słowa: „Spotkajmy się w samo południe”. Podpis i numer do kontaktu ze zwyczajową formułą „W razie pytań, pozostaję do dyspozycji”. Telefon zadzwonił następnego dnia: - W samo południe, to o której wypadła?

Jako nastolatka zaczytywałam się książką autorstwa kpt. Karola Borchardta „Znaczący Kapitan”. Pośród wielu przytaczanych przez autora sytuacji, których bohaterem był tytułowy kapitan Mamert Stankiewicz, była i ta (cymesik!), kiedy wyprowadzony z równowagi przez podwładnych (co już było nie lada wyczynem!) wilk morski - rzucił przez zaciśnięte zęby: Chryste, znaczący cierpliwości!

Adam Buła

ELEGIA O UTRACONEJ
ĆWIARTCE

Przyznam szczerze, że nóż mi się w kieszeni otwiera na hejt, jaki medialni celebryci wypluwają ostatnio na chłopaka z Krakowa, który zbierając plastikowe butelki, zarobił sobie w miesiąc prawie 1700 PLN. Prym w tym wiedzie Krzysztof Stanowski, szef „Kanału Zero”, który przy okazji zaliczył jeden z bardziej głupawych swoich występów.

Och, zaradny i samodzielny młodzieniec to oczywiście tylko pretekst do ataku na system kaucyjny: bezpośrednio można uderzyć w odpowiedzialną za jego wprowadzenie minister Hennig-Kłoskę, docelowo - a jakżeby inaczej - w Tuska.

W przeciwieństwie do kaucji za butelki, krytyka samej pani minister nie jest zresztą trudna, bo - jak to się ładnie teraz mówi - nie jest to najostrejsza kredka w piórniku. Do pozytywnej w sumie historii 15-letniego Wiktora, opisanej zresztą najpierw przez naszą „Gazetę Krakowską”, pani minister musiała w swoim wpisie w socialach dodać: „Bohater z Krakowa”. Co, umówmy się, aż prosiło się o przytomną kontrę.

To jednak, co zrobił z tym Krzysztof Stanowski, to nie była kontra, tylko prostacki i totalnie bucowaty atak na młodego Wiktora, którego wprost zwyzywał od „beja”. Nie wiem, skąd Stanowski zna takie słowa, ale formalnie bej to synonim brudnego, zaniebanego menela lub prościej: śmierdzącego żula! I tak, do meneli-złomiarzy chłopak został przez jaśniepana Stanowskiego przyrównany.

Jak zauważono, to był tylko łatwy pretekst do ataku na wprowadzenie samego systemu kaucyjnego - krytykowanego głównie na podstawie jednostkowego badania firmy, o której nikt wcześniej nie słyszał. Podobno mi się bon mot, jaki ostatnio wykonał w dyskusji Bartosz Arłukowicz, na podniesioną wątpliwość, że może za ostro atakuje prawicowych adwersarzy. Arłukowicz spokojnie wyjaśnił: jak się wpada w łapy ludożerców, to się nie puszcza im slajdów, że trzeba się zdrowo odżywiać, tylko trzeba walczyć tak, jak oni!

Dlatego nie chce mi się w przypadku „Kanału Zero” niczego sprawdzać, tylko od razu podjadę cienką aluzją dokładnie w ich stylu: ciekawe, czy tego ataku na system kaucyjny nie zlecił Stanowskiemu jakiś interesariusz, bo jest ich w systemie sporo...

Jakby nie było, „Kanał Zero” ochoczo tropi przekręty w systemie po drugiej stronie, na co na dziś koronnym dowodem jest to, że firmy obsługujące system kaucyjny w ciągu 10 lat zarobią ok. 8 mld zł z tytułu butelek, których nam się nie będzie chciało oddać.

I na jednym oddechu panisko Stanowski wybuchła tyradą, że on ma taki luksus, bo go stać, że on butelek do butelkomatów zwracać nie będzie, bo - jak wyżej - nie jest żulem-śmieciarzem.

Pał sześć, że trochę tu opluł nas wszystkich, ale na litość, gdzie tu logika: firmy będą zarabiać na niezwróconych butelkach tym więcej, im więcej znajdzie się takich ciuli jak Stanowski...

System kaucyjny, jak każdy plan, nie wytrzymał kontaktu z rzeczywistością. Mnóstwo w nim jest niedociągnięć i zwykłych głupot, więc trzeba je wskazywać i poprawiać, a nie centralnie sekwować. Przynajmniej dopóki nikt nie zaneguje innych, podawanych przy tej okazji danych: że zbieramy tego plastiku dzięki kaucjom więcej niż przy wrzucaniu go do żółtych worków.

Zresztą każda z takich nowych regulacji jest irytująca na początku - ja do dziś nie za każdym razem potrafię dobrze nakręcić nakrętkę uwiązaną do butelki. Tylko po co z tego robić od razu gównoburzę?

Krzysztof Stanowski dość młody jeszcze jest, więc może nie pamiętać, że „nowinki z Brukseli” uderzyły groźnie w NAS, Naród Polski, tylko raz. I to na samym początku - gdy tuż po wejściu do Unii zakazano sprzedaży napojów alkoholowych w objętości 250 ml - ćwiartek znaczący się.

To był szok dla całego pokolenia, bo każdy prawdziwy Polak-katolik-patriota przecież dobrze wie, że 200 ml to ciut za mało, a 2x200 ml to już sporo za dużo. Nagła utrata tego złotego, staropolskiego balansu to było tysiące ludzkich dramatów ze źle wcelowaną konsumpcją...

W obliczu tamtej, zdradzieckiej, nigdy nierozliczonej napaści unijnych biurokratów na prawną polską kulturę, zanoszenie plastikowych butelek do automatu kaucyjnego w sklepie naprawdę nie jest warte zapalu, z jakim się Stanowski odpala. No, chyba że - jak się już tu mu ślisko podjechało - jednak ktoś mu ten trud opłaca.

W każdym razie sezon się zaczyna, więc jak w parku, lesie czy na plaży zobaczycie porzuconą plastikową butelkę, to pewnie ślad po fanie redaktora Stanowskiego, który rzucając ją, zakrzyknął śladem swojego idola: a co k..., stać mnie.

Marcin Romanowski i Zbigniew Ziobro nie zostaną na Węgrzech długo. (...) Sugerowałem im już wcześniej, żeby nie chodzili do Ikea i nie kupowali mebli, bo nie zostaną tu długo. (...) Węgry nie będą wysypiskiem dla przestępców poszukiwanych przez społeczność międzynarodową.

PETER MAGYAR, PRZEWODNICZĄCY TISZY, KANDYDAT NA NOWEGO PREMIERA WĘGIER

FOTOkomentarz tygodnia

**14 MARCA,
WATYKAN/USA**

Papież Leon XIV udał się z pielgrzymką do kilku krajów afrykańskich (zdjęcie obok wykonano w Algierii), ale dużo więcej światowej uwagi przyciągnęła jego potyczka językowa z Donaldem Trumpem. Zaczęło się od uwag Ojca Świętego dotyczących wojny w Iranie - Leon XIV nazwał ją „szaleństwem”. W reakcji amerykański prezydent nazwał go „słabym papieżem” i kilka razy ostro skrytykował. Przy okazji wrzucił grafikę ze sobą w pozie Jezusa (później ją skasował). Ale ta szarża Trumpowi popularności nie przyniosła - jego poparcie wśród amerykańskich katolików błyskawicznie spadło

FOT. PAP/EPA/LUCA ZENNARO

**15 MARCA,
WARSZAWA.**
Polska zмага się z plagą dzików. Z pomocą przyszedł humanoidalny robot Edward Warchocki, który ganiał je po ulicach stolicy. Video to pokazujące stało się globalnym hitem

FOT. ZRZUT Z EKRANU YOUTUBE

16 KWIETNIA, WARSZAWA. Równo 35 lat temu ruszyła Giełda Papierów Wartościowych. Dziś to największy parkiet Europy Środkowej, w dodatku bardzo rozgrany. W tym tygodniu giełda pobita (kilka razy) rekord notowań swojego głównego indeksu WIG. Jest teraz najwyżej w swojej historii

FOT. PAP/TOMASZ GZELL

Są bardziej samotni i pozostawieni sami sobie. Badania pokazują, że wciąż nawet 70 proc. osób powyżej 60. roku życia nie korzysta z internetu, jeszcze więcej nie potrafi poruszać się w cyfrowym świecie. Ale jeśli już do niego wejdą, dobrze sobie w nim radzą. Trzeba im tylko ten cyfrowy świat pokazać i objaśnić, jak się w nim poruszać

Dorota Kowalska

INTERNETOWE RAFY, CZYLI ZAGUBIENI W CYFROWYM ŚWIECIE

Krystyna, 73 lata, z telefonem ogląda ulubione teleturnieje, czyta, czy po prostu siedzi. Kiedy w teleturnieju „Milionerzy” pada jakieś trudne pytanie, odpowiedź natychmiast sprawdza w telefonie.

- B, b! - podpowiada.

Nie zna jakiegokolwiek aktorki - w telefon, nie zna jakiegokolwiek polityka - w telefon. Tu czyta serwisy informacyjne, zagląda na Facebooka, wyszukuje prezenty dla dzieci i wnuków. Jej znajomi - podobnie. Kontaktują się ze sobą w mediach społecznościowych, na WhatsAppie wysyłają sobie zdjęcia, jesienią z grzybobrań, w lecie z wakacyjnych wyjazdów.

- Na komputerze robię opłaty i stawiam sobie pasjansa - mówi.

Jest w grupie seniorów, którzy uchodzą za postępowych. W każdym razie - dają radę w wirtualnym świecie, ale nie wszystko jest dla niej „do przejścia”.

- Wielu rzeczy jednak nie potrafię robić, albo po prostu się boję. Nie płacę blikiem, nie robię zakupów w sieci, nie jestem w stanie kupić przez internet biletu na pociąg - przyznaje. Kiedy jedzie do syna, idzie wcześniej na dworzec i kupuje bilet w okienku, chce sobie kupić nową sukienkę - wybiera się do galerii handlowej.

- Jeśli mam jakieś pytania albo problemy z telefonem czy komputerem, dzwonię do syna, on mi wszystko tłumaczy. Dobrze funkcjonuje w cyfrowym świecie - przyznaje. - Te umiejętności, które mam, w zupełności mi wystarczają, chociaż pewnie, że mogłabym więcej rzeczy robić w sieci - wzrusza ramionami. I dodaje, że chętnie poszłaby

na jakiś kurs doszkalający dla seniorów, ale w jej miejscowości takich nie organizują. A przydałyby się, zna osoby, które niczego w sieci nie zrobią, z każdą drobnostką biegają do swoich dzieci lub wnuków.

Dane niepokoją

Niski poziom umiejętności cyfrowych wśród seniorów to wyzwanie, przed którym stoją rządy niemal wszystkich państw świata. Przyspieszona cyfryzacja, zwłaszcza w okresie pandemii, pokazała, jak ważne jest włączenie wszystkich, bez względu na wiek, w ten proces. Tym bardziej, że w państwach rozwiniętych odsetek osób po 65. roku życia wynosi około 21 proc., w 2060 roku - według szacunków - ma już wynieść 32 proc. Naukowcy z Max Planck Institute for Human Development w Berlinie nie mają wątpliwości: osoby starsze, to jak żyją, jakie decyzje podejmują, będą miały coraz większy wpływ na sytuację gospodarczą i społeczną. Ich przewidywania nie są bezpodstawne, według badania think tanku Age Economy, do 2030 roku osoby po sześćdziesiątce będą odpowiadać za 60 proc. globalnej konsumpcji. W Stanach Zjednoczonych już tak się dzieje. „Młodzi seniorzy”, tzw. pokolenie Young Old, są główną siłą napędzającą gospodarkę. Ale też na całym świecie rośnie liczba osób, o których mówimy - seniorzy.

Może dlatego już dwa lata temu w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów odbył się okrągły stół, na którym przedstawiciele różnych organizacji i instytucji omawiali wyzwania, potrzeby i problemy seniorów związane z korzystaniem z nowych technologii.

- Rozwój tych kompetencji jest kluczowy, aby pomóc im w korzystaniu z technologii i ułatwieniu codziennego życia. Brak umiejętności cyfrowych zwiększa podatność na cyberzagrożenia i wykluczenie społeczne, a także ogranicza zdolność do zdobywania nowej wiedzy i dalszego rozwoju - mówił wicepremier i minister cyfryzacji Krzysztof Gawkowski.

Według danych Głównego Urzędu Statystycznego (GUS), w 2022 roku udział osób starszych w populacji Polski wyniósł 25,9 proc., podczas gdy w 2005 roku było to 17,2 proc.

Tymczasem dane Eurostatu z 2023 roku wskazują, że blisko 56 proc. osób w Polsce, czyli około 14,5 miliona ludzi, nie posiada podstawowych umiejętności cyfrowych. W grupie wiekowej 55-74 lata niski poziom kompetencji cyfrowych dotyczy niemal 82 proc. osób, czyli około 7,2 miliona seniorów, podczas gdy średnia w krajach Unii Europejskiej wynosi około 63 proc. Oznacza to, że prawie połowę osób bez podstawowych umiejętności cyfrowych w Polsce stanowią seniorzy. Wśród tych, którzy nigdy nie korzystali z internetu, największą grupę w 2023 roku stanowiły osoby w wieku 60-74 lata - niemal 2 miliony osób (1 991 700), co stanowi ponad 75 proc. wszystkich osób

w Polsce, które nie buszują w sieci.

- W dobie cyfryzacji, umiejętności te nie są luksusem, a koniecznością. Musimy zapewnić osobom starszym dostęp do wiedzy i narzędzi, które umożliwią im pełne uczestnictwo w społeczeństwie. Przełamanie barier cyfrowych to nie tylko kwestia technologii, ale także poprawy jakości życia, samodzielności i bezpieczeństwa seniorów. Edukacja cyfrowa to inwestycja w przyszłość nas wszystkich - podkreślała minister ds. polityki senioralnej Marzena Okła-Drewnowicz.

Technologia ułatwia utrzymywanie kontaktu z bliskimi, zdobywanie nowej wiedzy i umiejętności, zwiększa świadomość zagrożeń. Umiejętność posługiwania się cyfrowymi usługami publicznymi, takimi jak mObywatel czy Internetowe Konto Pacjenta (IKP), ułatwia codzienne funkcjonowanie wszystkim, także seniorom.

- Zależy nam na zaangażowaniu jak najszerszej grupy organizacji i środowisk, które prowadzą aktywne działania edukacyjne skierowane do osób starszych. Tylko wspólnie możemy zaprojektować programy i konkretne działania, które z jednej strony otworzą tej grupie bezpieczny dostęp do technologii, ale także zbudują wśród nich przekonania,

jak duże korzyści im to może przynieść w codziennym życiu - mówił Paweł Olszewski, wiceminister cyfryzacji.

Osoby starsze zdają sobie sprawę, że muszą iść z duchem czasu. Według „Badania ankietowego senierek i seniorów pod kątem ich oczekiwań i potrzeb edukacyjnych” realizowanego z Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój 2014-2020, respondenci chcą zdobywać nowe umiejętności i kompetencje (75 proc.) i być na bieżąco z dynamicznie zmieniającym się światem (56 proc.).

Za dużo, za szybko

Marian, przed sześćdziesiątką. Jak sam o sobie mówi - cyfrowy analfabeta. Pracuje, śmiga po internecie, ale w sieci wielu rzeczy zrobić nie potrafi.

- Nigdy nie robiłem opłat przez internet, nie kupowałem w sieci biletów, nie robiłem zakupów. Dlaczego? Bo robi to żona - przyznaje z rozbijającą szczerością. I dodaje, że zaczyna mu to przeszkadzać. Wie, że musi kiedyś usiąść i wszystkiego się po prostu nauczyć.

- Dzisiaj to umiejętności niezbędne. Zrobiłem mały krok do przodu, bo nauczyłem się płacić blikiem. Żona mi pokazała, jak to robić. Wstyd mi już było, czasami w pracy na coś się składały, zawsze słyszałem: „To przelej mi pieniądze blikiem”. I widziałem miny kolegów, kiedy mówiłem, że nie potrafię. Więc to w końcu opanowałem - mówi.

Widzi, że cały świat przechodzi powoli do sieci. Wszystko można w niej zrobić. Ba, czasami nie można inaczej.

Halina, 77 lat, nie ukrywa, że ta cyfryzacja życia mocno ją iry-

tuje. Ona jest tradycjonalistką. Woli się spotkać w cztery oczy niż przed monitorem, woli buty przymierzyć, zanim je kupi, opłaty wciąż robi na poczcie.

- Ale nie da się! Wiele rzeczy można załatwić wyłącznie w sieci. Ostatnio byłam u lekarza, chciałam się umówić na kolejną wizytę. Pani w recepcji kazała mi wejść na ich stronę i tam się zapisać. Kiedy stwierdziłam, że wolę to zrobić teraz, osobiście, wywracała oczami - wzdycha.

I dodaje, że dla niej to wszystko „za szybko i za dużo”. Zawsze była aktywna zawodowo, wciąż biega na spotkania ze znajomymi, regularnie bywa w kinie i teatrze, ale w sieci kiepsko się czuje.

- Wstyd się przyznać, ale nigdy nie odbierałam rzeczy w paczkomacie. Nie wiem nawet, jak się go obsługuje, ale też niczego przez internet nigdy nie zamawiałam - przyznaje.

Czasami czuje, że nie nadąża, że świat pędzi do przodu, a ona została gdzieś daleko z tyłu, ale zna takich, którzy w ogóle nie mają komputera, nie korzystają z internetu i kompletnie niczego nie robią w sieci. Nie dlatego, że nie chcą. Nie umieją, a nie ma nikogo, kto im wytłumaczy cyfrową rzeczywistość. Badania pokazują, że wciąż nawet 70 proc. osób powyżej 60. roku życia nie korzysta z internetu. I nie zmieniła tego pandemia. To osoby wykluczone cyfrowo, bardzo samotne i pozostawione same sobie. Przesada? Wcale nie. Wystarczy poczytać fora internetowe.

Internauta 1: „Witam Wszystkich Seniorów internautów. To mój debiut na tym forum, dlatego liczę na wyrozumiałość i cierpliwość. Chylę czoła

„NIGDY NIE ROBIŁEM OPŁAT PRZEZ INTERNET, NIE KUPOWAŁEM W SIECI BILETÓW, NIE ROBIŁEM ZAKUPÓW. DLACZEGO? BO ROBI TO ŻONA”

przed umiejętnościami, jakimi niektórzy się szczycą. Dla mnie komputer to ciągle enigma, ale nie tracę nadziei, nie należę do osób, które łatwo się poddają. Jestem autentycznym samoukiem, mozolnie dochodzę małymi krokami do pewnych wiadomości i wierzę, że pewnego dnia odkryję te wszystkie tajemnice, które jeszcze teraz skrywa przede mną ta „piekielna” maszyna”.

Internauta 2: „To nie jest „piekielna” maszyna, tylko cudowny wynalazek. Jeżeli masz jakieś problemy, to po prostu pytaj. Pozdrawiam”.

Internauta 3: „Witam i pozdrawiam wszystkich. To mój pierwszy raz w Senior Cafe i w ogóle na forum grup dyskusyjnych. Komputer mam od miesiąca i jestem trochę onieśmielona, bo z waszych wypowiedzi wynika, że macie ogromną wiedzę o możliwościach komputera. Ja się dopiero uczę. Kupiłam kilka książek i je po kolei przerabiam. Czytam też „Komputer Świat” - to czasopismo też bardzo pomaga. Do pierwszych sukcesów mogę zaliczyć własnoręczną instalację programu antywirusowego i ściągnięcie kilku tapet na pulpit”.

Internauta 4: „Witajcie! Przeczytałam wszystkie posty i czuję się nieco dziwnie, bo coś w tym jest z konkursu „Kto starszy i co jeszcze może”. Dla mnie to, że korzystam z internetu, piszę e-mesy i umiem włączyć pralkę, to żadne osiągnięcie i nie rozumiem, dlaczego miałabym czuć się wyjątkowo. To raczej niezwykli są ci, co nie wykazują chęci używania ułatwień, jakie przynosi cywilizacja. Parę dni temu wróciłam z Bieszczad, gdzie robiłam codziennie piesze i rowerowe wycieczki i też nie czułam się heroicznie, mimo że byłam najstarsza i niekiedy musiałam wspierać o 20 lat młodszych. Wymarzony komputer mam od kilku miesięcy. Fascynuje mnie program Photoshop, którego intensywnie sama się uczę i szukam kontaktu z tymi co bardziej zaawansowani. Mam kilka problemów, których jak na razie nie umiem rozwiązać. Wszystkich pozdrawiam serdecznie”.

Wiele plusów

Naukowcy z Baylor University podkreślają, jak ważne jest korzystanie z nowych technologii przez osoby starsze. Analiza 136 badań z udziałem aż 400 tys. osób pokazała, że na intelekt seniorów cyfrowe technologie działają korzystnie. Regularne korzystanie z nich obniżało ryzyko zaburzeń poznawczych przeciętnie o 58 proc.

Jak zwracają uwagę autorzy raportu, dla niektórych wyniki te mogą być zaskakujące, bo korzystanie z technologii często kojarzone jest z fizyczną i umysłową biernością. Jednak dla obecnego pokolenia starszych dorosłych, które zetknięto się z pierwszymi osiągnięciami technologicznymi

Część seniorów nie wyobraża sobie życia bez internetu. Bo też spora ich grupa chce podążać za światem, załatwiać sprawy, komunikować się ze znajomymi, dziećmi i wnukami

dopiero po okresie dzieciństwa, korzystanie z zaawansowanych technologii stanowi niemałe mentalne wyzwanie.

- Jedną z kwestii najczęściej podnoszonych przez dorosłych w wieku średnim i starszych było: „ten komputer mnie tak frustruje. To trudne do nauczenia się”. To w rzeczywistości odzwierciedlenie wyzwania poznawczego, które może być korzystne dla mózgu, nawet jeśli w danej chwili nie wydaje się przyjemne - wyjaśnia autor analizy, dr Michael K. Scullin.

Ale też technologia wymaga ciągłego przystosowywania się, choćby zrozumienia nowych wersji oprogramowania, rozwiązywania problemów o połączeniu internetowym czy odfiltrowywania reklam.

- Jeśli robisz to przez lata i naprawdę się w to angażujesz, nawet jeśli odczuwasz frustrację, może to być oznaka, że ćwiczysz swój mózg - tłumaczy naukowiec.

To nie wszystko. Technologia ułatwia komunikację. Rozmowy wideo czy aplikacje do przesyłania wiadomości umożliwiają kontakt z innymi. To szczególnie ważne dla tych, których bliscy mieszkają daleko.

- Można łączyć się z innymi pokoleniami. Nie tylko z nimi rozmawiać, ale też ich widzieć.

Można dzielić się zdjęciami, wymieniać e-maile i to wszystko można zrobić w ciągu sekundy lub jeszcze szybciej. To oznacza większą szansę na zmniejszenie poczucia samotności - mówi dr Scullin.

Więzi społeczne są niezwykle ważne, także, a może przede wszystkim, dla osób w starszym wieku.

Naukowcy zwracają uwagę na jeszcze jedną pozytywną stronę nowych technologii używanych w późniejszym wieku. Różne cyfrowe udogodnienia, takie jak bankowość online czy nawigacja GPS, wspierają niezależność. Specjaliści z University of East Anglia wskazują, że związany z wiekiem spadek zdolności nierzadko prowadzi do tego, że starsi kierowcy sami ograniczają korzystanie z samochodów, a tym samym i własną mobilność.

I tu z pomocą może im przyjść na przykład nawigacja, która także wśród seniorów jest coraz popularniejsza. Naukowcy przeprowadzili badanie z udziałem prawie 900 osób w wieku średnio 71 lat i okazało się, że korzystanie z pomocy nawigacji wiąże się ze zwiększoną mobilnością starszych kierowców.

Na inną pozytywną stronę używania cyfrowych technologii w późnym wieku zwrócili

uwagę eksperci z University of Missouri i Baylor University. W swoim badaniu zespół ten sprawdził, jakie znaczenie mogą mieć smartfony dla seniorów, którzy mają ubytki w zdolnościach poznawczych i kłopoty z pamiętaniem o ważnych codziennych czynnościach, takich jak wzięcie leku czy wizyta u lekarza.

W eksperymencie z udziałem ponad 50 osób w wieku średnio 74 lat, uczestnicy z demencją lub łagodnymi zaburzeniami poznawczymi radzili sobie lepiej dzięki korzystaniu z osobistego asystenta działającego w smartfonach - aplikacji, która przypominała o nadchodzących wydarzeniach i aktywnościach.

- Udało nam się skutecznie nauczyć osoby starsze obsługi tej technologii, a ci, którzy najczęściej korzystali z osobistych asystentów, osiągli najlepsze wyniki w testach pamięci - relacjonował prof. Andrew Kiselica, współautor badania. - Niektórzy mogli mieć wątpliwości, czy jesteśmy w stanie nauczyć starsze osoby z zaburzeniami poznawczymi korzystania z tego typu technologii, albo czy uznają ją za przydatną. Wstępne wyniki sugerują jednak, że pomogła im ona w zapamiętywaniu i poprawiła jakość życia - podkreśla ekspert.

Tylko sieć

Anna i Marek są już na emeryturze. Dla nich internet to okno na świat.

Marek od lat marzył o tym, aby podróżować. Tylko wcześniej jako nie było czasu. Wiadomo, dzieci, praca, cała masa obowiązków. Nie to, żeby żyli nudno, ale bez szaleństw. Były wakacje nad morzem i ferie zimowe w górach. Od kilku lat razem z żoną przynajmniej trzy razy do roku wyjeżdżają za granicę, chcą coś zobaczyć, poznać innych ludzi, ich mentalność, styl życia, przenieść się w trochę inny świat.

Wszystko załatwiają przez internet, w sieci robią rezerwacje, wyszukują najlepsze wycieczki. On zna język angielski, więc najczęściej wyjeżdżają na własną rękę, rzadko korzystają z ofert biur podróży. Oboje z żoną nie lubią leżeć na plaży, zwiedzają. Zanim wyjadą, robią dokładny plan tego, co chcą zobaczyć, gdzie pojechać - i tu znowu z pomocą przychodzi im internet. Na miejscu wypożyczają samochód albo korzystają z miejskich środków lokomocji.

- Przez internet robimy opłaty, zakupy, tu czytamy o tym, co dzieje się na świecie - tłumaczy Marek. Anna wchodzi mu w słowo: - No i najważniejsza sprawa: nasze dzieci

mieszkają za granicą, nie widujemy się z nimi zbyt często, ale co drugi dzień rozmawiamy „na kamerkach” - mówi.

Nie wyobrażają sobie życia bez internetu. Bo też spora grupa seniorów chce podążać za światem.

- Z naszych codziennych obserwacji wynika, że coraz więcej starszych osób decyduje się na korzystanie ze smartfona, nie tylko do dzwonienia, ale przede wszystkim do innych form komunikacji ze światem. Aplikacje zakupowe, bankowe, social media, komunikatory już nie stanowią jedynie ciekawostki, stają się narzędziami codziennego użytku. Jako Fundacja SeniorApp prowadzimy szkolenia ze Smartfon Edukacji dla osób wykluczonych cyfrowo i widzimy, jak wielu przedstawicieli pokolenia Silver przełamuje swój strach przed nowymi technologiami - mówił portalowi flexi.pl Igor Marczak z fundacji SeniorApp.

Wszystkie badania pokazują jasno, że seniorzy, którzy weszli już do cyfrowego świata, dobrze sobie w nim radzą. Nie boją się technicznych nowinek i jeśli te ułatwiają im życie, chętnie z nich korzystają. Trzeba im tylko ten cyfrowy świat pokazać i objaśnić, jak się w nim poruszać.

PAP

BRUDY W „CZYSTYM POWIETRZU”. SETKI POKRZYWDZONYCH PRZEZ FIRME Z GOLENIOWA

Setki niezamożnych ludzi w kraju uwierzyło firmie PV Technik z Goleniowa, która w ramach programu „Czyste Powietrze” miała im zrobić termomodernizację domów. Nie zrobiła nic albo mało. A teraz jej klienci – jako beneficjenci umów zawartych z WFOŚiGW – wzywani są do zwrotu prefinansowania. Tyle że pieniądze trafiły na konto firmy...

Małgorzata Oberlan

Sledztwo w tej sprawie wciąż się rozrasta. Początkowo prowadziła je Prokuratura Okręgowa w Szczecinie, bo to z jej rejonu pochodzi spółka PV Technik. Już na wstępnym etapie, we wrześniu ub. roku, śledczy informowali o szokującej skali procederu – pokrzywdzonych wówczas przez spółkę miała być ponad setka, a łączna wartość wyrządzonej szkody opiewać miała na kilkadziesiąt milionów złotych (sic!).

Do przestępstw miało docho- dzić od 2022 r. do grudnia 2024 r. Jak informowała we wrześniu rzeczniczka Prokuratury Okrę- gowej w Szczecinie, firma z woj. zachodniopomorskiego, jako wykonawca, zawierała umowy z beneficjentami programu na prace termomodernizacyjne budynków mieszkalnych oraz wymianę źródeł ciepła. – W sprawie ustalono, że zachowanie sprawcy polegało przede wszystkim na wyłudzeniu środków pieniężnych na szkodę beneficjentów programu, np. poprzez wprowadzenie w błąd co do możliwości faktycznego zrealizowania inwestycji – przekazała.

Dość szybko jednak nadzór nad tą sprawą przejęła Prokura- tura Europejska. Dlaczego? Bo program „Czyste Powietrze” rea- lizowany jest z Krajowego Planu Odbudowy oraz programu Fundusze Europejskie na Infra- strukturę, Klimat i Środowisko. Postępowanie o sygnaturze akt 3040-2.Ds.55.2025, dotyczące sprzeniewierzenia środków Unii Europejskiej, trafiło do Biura De- legowanego Prokuratora Euro- pejskiego przy Prokuraturze Re- gionalnej w Katowicach. Tyle formalności. A co dzieje się w praktyce? Śledczy działają, a setki pokrzywdzonych żyją w strachu. Tak, jak starsi i scho- rowani rodzice pani Anny z po-

Klienci firmy PV Technik mieli mieć wymienione stare piece, wykonane termomodernizację domów. A mają jedynie wielki problem finansowy/zdjęcie ilustracyjne

wiatu radziejowskiego w Kujaw- sko-Pomorskiem. – Boją się, że WFOŚiGW w Toruniu nakaże im zwrot prefinansowania termo- modernizacji, której firma PV Technik z Goleniowa u nich w domu nie wykonała. Zaliczkę z funduszu jednak dostała. To ponad 60 tys. zł. Moi rodzice na oczy takich pieniędzy w życiu nie widzieli – mówi pani Anna.

Na przykładzie tych seniorów można prześledzić mechanizm, który doprowadził do wielu dra- matów w kraju. Historię zrela- cjonowała nam ich córka, przedstawiając także do wglądu korespondencję urzędową.

Pan Dawid jak anioł

Rodzice pani Anny mieszka- jący w pow. radziejowskim przy- jęli przedstawiciela firmy PV Technik z Goleniowa w swoich skromnych progach 16.02.2024 r. Udawał przejętego ich nieza- możnością i zapewniał, że wymiana starych pieców na pompę ciepła zostanie w ich przy- padku w 100 proc. dofinanso- wana. Mówił, że „państwo pol- skie wymyśliło ten program spe- cjalnie dla nich, a firma PV Tech-

nik postanowiła wyjść naprze- ciw takim ubogim ludziom jak oni”. – Pan Dawid był bardzo miły i przyjazny. Zapewniał, że obchodzi go nasz los. Wielo- krotnie powtarzał, że ja i moja żona tylko na tym „Czystym Powietrze” skorzystamy i nie poniesiemy żadnych kosztów. A będziemy mieć założoną pompę ciepła i panele słoneczne, wymienione okna i drzwi, ocieplony dom – tak relacjonuje przebieg tej wizyty oj- ciec pani Anny.

Mężczyzna ma bardzo skromną emeryturę, a docho- dem jego żony ostatnio był tylko zasiłek z miejscowego GOPS-u. Oboje od lat żyją na wsi bardzo skromnie, do tego są schoro- wani. Sama wizja tego, że na stare lata przestaną dźwigać wiaderka z węglem i palić w piecach – i to wszystko za darmo! – jawiła się jak cud. O wymianie okien i drzwi czy panelach słonecznych nawet nie marzyli. Trudno im zatem było uwierzyć, że teraz w Pol- sce dzieją się takie rzeczy.

Nieprzekonanych zaletami oferowanej umowy pan Dawid

podchodził zatem z drugiej strony – zmieniając marchewkę na kij. – Powtarzał nam, że jeśli nie skorzystamy z „Czystego Powietrza”, to za chwilę bę- dziemy płacić kary za używanie starych pieców. I że to ostatni moment – relacjonuje senior z powiatu radziejowskiego.

Umowa zawarta

Takich „panów Dawidów” w całym kraju była armia. Przed- stawiciele firmy PV Technik z Goleniowa działali od Bałtyku aż po Tatry. Wiadomo to dzięki grupom w Internecie (typu „Oszukani przez PV Technik”), a także reportażom telewizyj- nym i prasowym. O ogólnopól- skim wymiarze sprawy od po- czątku mówiła też prokuratura.

A co wydarzyło się później w domu rodziców pani Anny? Seniorzy zostali zmanipulowani skutecznie. Podpisali też pod- sunięty im przez pana Dawida wniosek i tym sposobem stali się beneficjentami umowy za- wartej z WFOŚ w Toruniu. Dok- ładnie 5.08.2024 r. dostali SMS z informacją, że urząd wypłacił PV Technik zaliczkę w wysoko-

ści 60 tys. 350 zł. Co ciekawe – i powtarzalne w tych scenariu- szach – pan Dawid założył na- wet seniorom pocztę mailową, by mogli dopełnić formalności. Taki był pomocny...

Ciąg dalszy? Niewykonana termomodernizacja (po moni- tach jedynie wyłożono watą strop domu), wydzwanianie i brak kontaktu z firmą. Wreszcie, po konsultacjach z rodziną, próba wypowiedzenia umowy i zgłoszenie sprawy do miejsco- wej prokuratury. Ta przekazała ją do Szczecina, informując, że postępowanie ma sygnaturę akt 3040-2.Ds.55.2025 (stąd wiemy, jaki inni, że śledztwo tej właśnie firmy dotyczy – prokuratura w komunikatach nazwy spółki nie wymienia).

– Ja o wszystkim dowiedzia- lam się od rodziców dopiero po jakichś 3 miesiącach od za- warcia przez nich umowy – mówi pani Anna, mieszkająca w dużym mieście Kujawsko-Po- morskiego. – Gdy okazało się, że obiecanej termomodernizacji nie ma, zaczęłam, oczywiście, działać. Kontakt z firmą prak- tycznie nie było. Potem pojawiły się informacje, że ogłosiła upa- dłość. Byłam coraz bardziej przerażona, znajdując w internecie grupy pokrzywdzonych i relacje tych, którzy już w kraju byli zwy- wani przez WFOŚiGW do zwrotu prefinansowania, czyli tych ty- sięcy złotych wcześniej trafiają- cych na konto firmy... Nie wszystkie WFOŚiGW tak robią – zależy chyba od regionu, ale to się jednak dzieje.

Narodowy Fundusz: „Nie jesteśmy stroną”

Według dostępnych wsze- dzie informacji program „Czyste Powietrze” realizowany jest przez Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospo- darki Wodnej. Tak też w komu- nikacie zaznaczyła prokuratura. Pani Anna zatem – w imieniu swojego ojca – do NFOŚiGW skierowała wystąpienie doty- czące nieuczciwych działań firmy PV Technik z Goleniowa. Odpowiedzi udzielił jej ojcu (na piśmie) Witold Retke, zastępca dyrektora Departamentu „Czy- stego Powietrza” w Funduszu.

Poinformował, że „sprawami związanymi z obsługą wnio- sków i oraz kontaktem z benefi- cjentami zajmują się WFOŚiGW”. Stąd kierunek: To- ruń. To z tamtejszym oddziałem mężczyzna „utrzymywał kon- takt”. Pan wicedyrektor wskazał, że jeśli wykonawca (tu: firma z Goleniowa) nie wykonał umowy, to sprawę trzeba skiero- wać na drogę postępowania cy- wilnego. A jeśli jest podejrzenie popełnienia przestępstwa, na- leży zawiadomić śledczych. „Występując do prokuratury, rozpoczął Pan proces zadbania o swoje interesy” – pochwalił se- niora w piśmie urzędnik. – NFOŚiGW nie jest stroną umowy zawartej między beneficjentem a wykonawcą. Dlatego obecnie nie dysponujemy narzędziami

prawnymi, które pozwalałyby nam skutecznie ingerować w sy- tuacje niewykonania lub niena- leżytego wykonania takich umów – napisał Witold Retke. Dodając jednocześnie, że Fun- dusz jako odpowiedzialny za rea- lizację „Czystego Powietrza” – wraz z innymi instytucjami i ministerstwami – pracuje nad zmianami prawnymi, które wesprą poszkodowanych przez nierzetelnych wykonawców. Projekt przewiduje m.in. moż- liwość zawieszenia ściągania nierozliczonych zaliczek od poszkodowanych beneficjentów. „Podkreślamy, że prace legisla- cyjne wciąż trwają” – napisał wi- cedyrektor.

Dramatyczne historie

Pani Anna postanowiła swo- ich przerażonych i załamanych całą sprawą rodziców sprowa- dzić ze wsi do siebie. Sama też żyje w strachu – nie wie, skąd miałaby wziąć owe 60 tys. zł zaliczki z Funduszu, jeśli ten we- zwie jej ojca do zwrotu pieniędzy w świetle niewykonanej umowy na termomodernizację domu. – W przerażeniu śledzę też histo- rie innych ludzi z całego kraju – podkreśla kobieta.

A tych tylko przybywa. Pre- zentowane już były w mediach, pećniej od nich internetowe fora i grupy. Bohaterami tych hi- storii często są ludzie niezamożni, starsi, schorowani, mieszkający w małych miejscowościach. To do tych najmniej zamożnych właśnie kierowali swoją ofertę przedstawiciele firmy PV Technik. Tzw. klienci z grup II i III mogli liczyć na naj- wyższe dofinansowanie, a co za tym idzie – firma mogła inkasować największe zaliczki (a przynajmniej taki mechanizm wskazują w internetowych opi- sanych wtajemniczeni).

Coraz częściej też pojawia się pytanie o to, „kto na to wszystko pozwolił?”. Mechanizm, w któ- rym to prefinansowanie termo- modernizacji z programu doto- wanego przez UE tak łatwo tra- fia na konto firmy mającej ją wy- konać, a nie do beneficjenta, za- czyną budzić coraz głębsze wątpliwości. Być może jego praw- dowością także zajmie się Pro- kuratura Europejska.

Bez kontaktu

„Nie odbierają telefonów, nie odpisują na maile, nie odpisują na listy” – skarżą się dziesiątki ludzi w kraju. My również pró- bowaliśmy skontaktować się z firmą PV Technik Goleniów – telefonicznie, pod numerem dostępnym w internecie. „Wy- brany numer jest w tej chwili niedostępny. Po sygnale nagraj wiadomość” – słyszeliśmy wielokrotnie. Przy wizytówce firmy w Google znaleźliśmy nato- miast komunikat: „Zamknięte na stałe”. Według relacji ludzi sprzed roku w firmie zmienił się właściciel i prezes (co jednak kontaktu nie poprawiło). Jaki jest jej status obecnie, trudno określić. ©

M/S „BATORY” MAJESTATYCZNIE PŁYNIĘ DO WENECCJI

21 kwietnia 1936 r., równo 90 lat temu,
legendarny transatlantyk wyruszył w swój pierwszy rejs.
Był symbolem aspiracji i dumy II RP

Mariusz Grabowski

Na tle ówczesnej polskiej sierni „Batory” miał być wizytówką polskiej floty i wizualnym narzędziem propagandy. pokazywać Polskę jako kraj nowoczesny. Luksusowy wystrój wnętrza sfinansowały instytucje i banki, meble i dekoracje wykonano z najlepszych materiałów, a wśród pasażerów królowali celebryci.

Fogg tańczy z Ordonką

„Batorego” nie można traktować jedynie jako przedsięwzięcia biznesowego, był bowiem czymś znacznie ważniejszym. Nie tylko cieszył oko, ale realizował mocarstwowe marzenia Polski stania się potęgą morską i pełnił funkcję ambasadora polskiej kultury i sztuki. Nie bez powodu na pierwszy rejs Triest-Gdynia przez Dubrownik, Barcelonę i Lizbonę zaproszono najbardziej znane postaci z ówczesnego świecznika.

Jak pisze Bożena Aksamit w książce „Gwiazdy, skandale i miłość na transatlantyku”: „Był tam m.in. Melchior Wańkiewicz, Arkady Fiedler, Irena Eichlerówna, Monika Żeromska. Poza tym arystokraci, inteligencja, przemysłowcy. Przez dwa tygodnie dobrze bawili się, spędzali czas na dansingach, balach (...) Przedstawiciele elit np. Mieczysław Fogg, czy Hanka Ordonówna pływali także w kolejnych rejsach do Nowego Jorku”. Na pokładzie byli także malarz Wojciech Kossak, aktorka Irena Eichlerówna, a nawet Andrzej Strug, literat, socjalista i wolnomularz.

Później „Batory” miał też mniej spektakularne zadania - podróżowali nim emigranci zarobkowi do Ameryki. Rejsy wycieczkowe były organizowane niejako przy okazji masowego przewozu emigrantów do Ameryki.

Rodzą się legendy

Statek był olbrzymi: miał 160 m długości, 22 m szerokości, siedem pokładów, salę ba-

lową, salę dancingowe, czytelnię, trzy bary, kaplicę, basen i salę gimnastyczną z elektrycznym koniem i wielbłądem. Dekoracje statku wykonali najwybitniejsi polscy artyści, zrzeszeni m.in. w grupie artystycznej „Bractwo św. Łukasza”, którzy zadbałi o projekt nie tylko pomieszczeń ale również najmniejszych detali takich jak zastawa stołowa czy karty dań. Linie pokładu podkreślała biała wstęga burtowa wybijająca się z czarnego kadłuba. Liniowiec miał niezbyt mocno wychyloną, ozdobioną stylizowanym herbem Stefana Batorego dziobnicę.

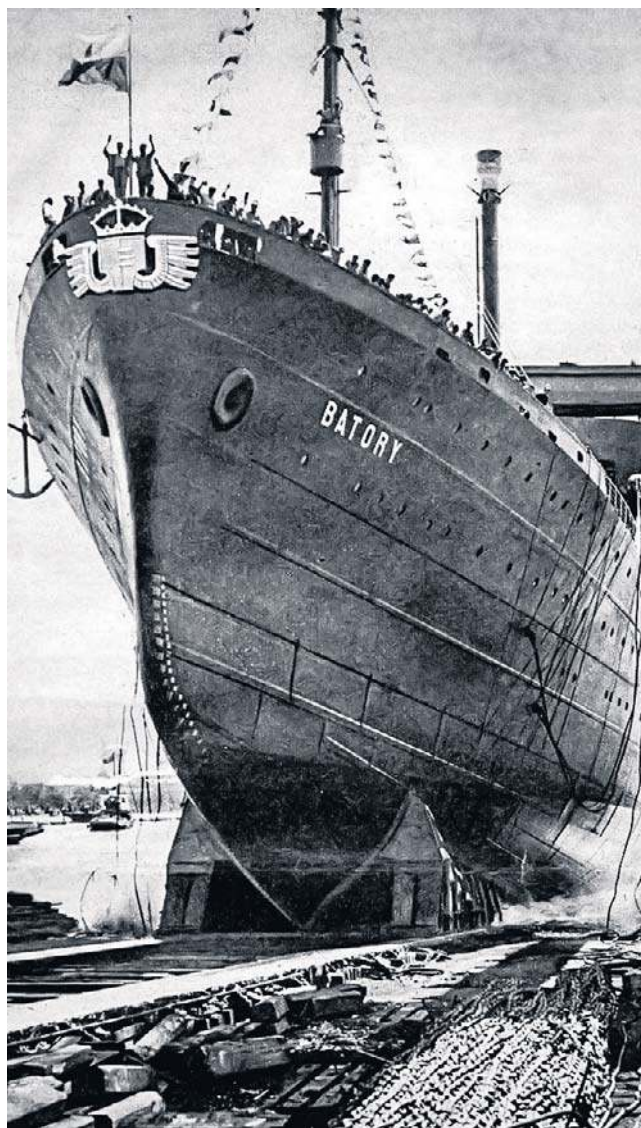
„Swoją najlepszą czas miał podczas międzywojnia, gdy za sterami stał legendarny »Szaman Morski« kapitan Eustazy Borkowski. Postać uwielbiana przez pasażerów, poligłota mówiący kilkunastoma językami i to przeważnie jednocześnie. Przysłowiowa była jego słabość do pań i wysokoprocentowych napojów. Na »Batorym« żartowano, że statek zatonię, gdy kapitan Eustazy Borkowski wytrzeźwieje” - pisze Aksamit.

Żałoga „Batorego”, zgodnie z ogólnym poleceniem szefostwa, była otwarta na pasażerów, spędzała z nimi czas i wspólnie imprezowała. Na statku była też wyśmienita kuchnia, która przyciągała gości z zagranicy. Posiłki jedzono na porcelanie z Ćmielowa, sztucami Frageta, pod obrazami Zofii Stryjeńskiej.

Państwo wspomaga

Wystrój polskich transatlantyków był wynikiem świadomych założeń. Do jego realizacji powołano nawet specjalną podkomisję artystyczną, której przewodniczącym został artysta i projektant Wojciech Jastrzębowski, projektant wnętrza gmachu Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego - obecnie Ministerstwo Edukacji Narodowej.

„Statki miały stać się pływającymi salonami, świadczącymi o polskiej kulturze artystycznej.

Wodowanie kadłuba odbyło się 3 lipca 1935 roku, a matką chrzestną była Jadwiga Barthel de Weyenthal. 21 kwietnia 1936 wyruszył w swój pierwszy rejs

Komisja zaprosiła do współpracy artystów z rozmaitych środowisk. Zarówno z akademii, jak i politechnik, w tym wielu młodych, wręcz jeszcze studentów” - czytamy na stronie designlive.pl, poświęconej architekturze wnętrz.

Można powiedzieć, że wystrój transatlantyków stał się zatem dziełem zbiorowym. Zaprojektowano nie tylko pomieszczenia, ale także liczne detale, w tym zastawę stołową i karty dań.

Biznes z rozmachem

„Batory” był ikoną stylu, ale miał też zarabiać. Pomysł jego budowy zrodził się na początku lat 30. w zarządzie nowo utworzonej polsko-duńskiej spółki akcyjnej z siedzibą w Gdyni, czyli Polskiego Transatlantycznego Towarzystwa Okrętowego (PTTO).

Jak czytamy w trzecim tomie „Księgi statków polskich 1918-1945”: „11 marca 1930 r. zawarto umowę między Żegluga Polska a Det Østasiatiske

Kompagni o powołaniu spółki akcyjnej Polskie Transatlantyczne Towarzystwo Okrętowe Linia Gdynia-Ameryka z siedzibą w Gdyni. Udział strony polskiej wynosił 75 proc. akcji. Za kwotę 18 mln ówczesnych złotych, rozłożoną na raty i zabezpieczoną na hipotekach statków, strona polska zakupiła całą Bałtycko-Amerykańską Linie ze statkami, biurami i przystanią w Nowym Jorku”.

Jednocześnie podjęto decyzję o zmianie profilu linii północnoamerykańskiej, z emigracyjnego na turystyczny. W takiej sytuacji koniecznością stała się budowa nowych jednostek, które spełniałyby najnowsze standardy. Do budowy przyszłego „Batorego” wybrano włoską stocznnię Cantieri Riuniti dell'Adriatico. Co ciekawe, część zapłaty - 1,25 mln dolarów - miała być zrealizowana polskim węglem.

Kierunek: Nowy Jork

W 1932 r. w miejsce Żegluga Polskiej akcjonariuszem PTTO został Skarb Państwa, a siedzibę przeniesiono z Gdyni do Warszawy. Luksusowe biura mieściła się najpierw w kamienicy na rogu Marszałkowskiej i Złotej, a potem w Pałacu Kronenberga. W październiku 1934 r. udziałowcy PTTO zdecydowali o zmianie nazwy firmy na Gdynia-Ameryka Linie Żegluga S.A., w skrócie GAL, zmieniając też flagę i odznakę armatorską.

Biznes okazał się opłacalny: GAL prowadziły przewozy pasażerskie głównie do obu Ameryki oraz z rumuńskiej Constanty, przez Istambuł, do Hafify i w końcu sierpnia 1939 r. dysponowały ośmioma statkami. Największymi w okrętowej stajni były M/S „Piłsudski” i M/S „Batory” (po ok. 14 tys. BRT), najmniejszym zaś M/S „Stalowa Wola” (3,5 tys. BRT). GAL utrzymywały sieć przedstawicielstw w kraju i za granicą, m.in. w Londynie, Nowym Jorku, Pradze, Rydze, Bukareszcie, Buenos Aires, Tel Awiwie, Kopenhadze i Gdańsku. W Nowym Jorku spółka dzierżawiła początkowo przystań Bush Pier w Brooklynie, a od 1935 r. znacznie większą przystań Hoboken.

Transatlantyki prezentowały się majestatycznie na tle wzburzonych fal, ale ich pasażerami byli najczęściej nie celebryci, lecz biedota: polska emigrująca do Stanów i żydowska do Palestyny.

Polska bieda

Dużo mniej liczny był transport reemigrantów powracających do Polski lub Polaków mieszkających w USA, którzy przyjeżdżali do kraju odwiedzić rodziny. Z dokumentów Muzeum Emigracji w Gdyni wynika, że w Dwudziestolecium w ramach emigracji zarobkowej wyjechało z Polski ok. 2,2 mln osób. Zanim uruchomiono

port w Gdyni, emigranci do Stanów Zjednoczonych i krajów Ameryki Południowej odpływali przeważnie z portów niemieckich i na niemieckich statkach.

„Słońce, wino i dancingi”

Przenieśmy się na „Batorego”, wyruszającego w swój dziewiczy rejs. Rejs był szeroko reklamowany w prasie, stał się towarzyską sensacją i GAL nie miały problemów ze sprzedażą biletów. Jak opisywał później Melchior Wańkiewicz, który codziennie nadawał audycje radiowe do kraju, znalazło się na nim „620 burżujów”. Na późniejsze zarzuty, że artyści i przedstawiciele wolnych zawodów - a to właśnie śmietanka miała testować „Batorego” - sami kupili bilety, odparł, że „biednych na pokładzie na pewno nie było”. „Ci ludzie zarabiali po pięćdziesiąt tysięcy złotych miesięcznie” - odpowiadał pisarz. Dla porównania: nauczyciel zarabiał wówczas około 200 zł miesięcznie, a starszy sierżant policji ponad 250 zł. Z kolei pierwszy rejs z Gdyni do Nowego Jorku, nie licząc postoju w Kopenhadze, zajął „Batoremu” siedem dni i 17 godzin. Na pokładzie byli nie tylko pasażerowie. Do Stanów zabrał ze sobą wędlina, nabią, cement, gięte meble czy blachę. W kolejnych rejsach z i do USA, „Batory” przewoził auta, listy, a nawet samoloty, należący do Tomasza Baty, założyciela firmy Bata. Wbrew legendzie, „Batory” nie transportował... żubrów. W listopadzie 1934 r. cztery bizony - dar Polonii kanadyjskiej dla prezydenta RP Ignacego Mościckiego - przewiózł do Gdyni MS „Kościuszko”.

Na wojnie i później

24 sierpnia 1939 r. „Batory” wypłynął z Gdyni, a 30 sierpnia kapitan Borkowski dostał polecenie, by skierować się do najbliższego angielskiego portu. Zdecydował się jednak płynąć do Nowego Jorku, choć do Anglii było dużo bliżej. „Batory” dotarł tam 4 września. Polski transatlantyk Amerykanie wycharterowali Brytyjczykom. Po przejściu nazywał się H (is) M (ajesty's) T (ransport) „Batory”. „Na wojenny kamufaż poszło kilka ton farby, statek stał się ciemnoszary, a burty zostały zamalowane w podłużne, faliste pasy o kolorze zielono-czarno-szarym” - pisze Bożena Aksamit. „Batory” służył w czasie wojny Brytyjczykom jako transportowiec z polską załogą, a w 1945 r. wrócił do Polski. Zezłomowano go w 1971 r. Oblicza się, że 35 lat służby odbył 222 rejsy liniowe, przewożąc ok. pół mln pasażerów. W 1952 r. zastąpił go transatlantyk „Stefan Batory”, też przedmiot polskiej dumy, ale tym razem tej socjalistycznej.

- Péter Magyar wygrał, bo szczególnie mocno zmobilizowało się młode pokolenie Węgrów. W Polsce frekwencja w wyborach 2023 r. też była rekordowo wysoka. Ale w Polsce bardzo szybko doszło do rozczarowania obecnymi rządami właśnie wśród młodych. Rządzącym jest trudno na dłużej utrzymać ich przy sobie. To jest niezwykle istotna lekcja dla Magyara - mówi prof. Wawrzyniec Konarski, politolog, rektor Akademii Finansów i Biznesu Vistula

Agaton Kozłowski

KONARSKI: MAGYAR ZBUNTOWAŁ SIĘ WOBEC ORBÁNA - I WYGRAŁ

Bardziej Péter Magyar wygrał wybory na Węgrzech, czy odwrotnie - to Viktor Orbán bardziej je przegrał? Co przesądziło?

Akurat pana pytanie odbieram jako zabawę retoryczną, bo tego typu kwestie jest trudno rozdzielić. Natomiast warto tu podkreślić, jak skutecznie Magyar odbierał elektorat Orbánowi. Choćby udając się na „pielgrzymkę” do miasta Oradea, które jest częścią historycznego Siedmiogrodu. Wcześniej tam wyborców szukał Orbán, który bardzo dbał o diasporę węgierską w państwach ościennych. Zresztą generalnie Orbán często odwoływał się do retoryki historycznej, zwłaszcza do traumy po traktacie z Trianon z 1920 r., w wyniku którego Węgry straciły dwie trzecie swego terytorium sprzed 1914 r.

Orbán często odwoływał się do mitu „wielkich Węgier”. Nie sądzę, aby Péter Magyar chciał całkowicie z tej retoryki zrezygnować. Nie będzie prowokował krajów ościennych - tak jak robił to wcześniej Orbán - ale z pewnością będzie pamiętał o tym, że wielu Węgrów ciągle odczuwa żal za utraconą wielkością, za ziemiami, które ten kraj utracił po I wojnie światowej, i po tym, jak Węgry zostały potraktowane wtedy przez Zachód. Słynne zawołanie Ma-

dzarów „Soha többé Trianon!” (Nigdy więcej Trianon) stało się historycznym wehikułem, do którego odwoływało się wcześniej wielu polityków węgierskich, nie tylko Orbán - choć on to robił w sposób bardzo ciekawy od strony czysto wizualnej. Kilka lat temu sporo jeździłem po Węgrzech i uderzyło mnie, że na małych stacjach kolejowych prezentowano mapę „wielkich Węgier”, a nie Węgier współczesnych.

W swojej bibliotece Orbán trzymał globus, na którym jego kraj był przedstawiony w granicach sprzed Trianon. Na tego typu działaniach bardzo długo opierała się jego popularność jako polityka. Konsekwentnie przypominał, jakie ziemie Węgry straciły.

A teraz Magyar go przelicytował w polityce historycznej i dlatego wygrał wybory, osiągnając większość konstytucyjną?

Nie, nie przelicytował. Jego główne ostrze ataku na Orbána dotyczyło tego, że Węgry stały się w istocie zupełnie niewyobrażalnym na skalę europejską przykładem kleptokracji. Już dawno w Europie nikt nie traktował zasobów państwa tak, jak to zrobił Orbán. On de facto sprywatyzował ten kraj - za co był od dawna słusznie krytykowany. To był jego olbrzymi błąd.

Kosztujący go utratę władzy. Doszło do tego także dlatego, że w systemie władzy stworzonym przez Orbána wystąpiły elementy politycznego nepotyzmu. Wystarczy przypomnieć choćby ważną rolę, jaką w świecie medialnym odgrywał jego zięć. Inni członkowie jego rodziny również zajmowali istotne miejsca w strukturach państwa. To były szkolne błędy polityka, który chciał utrzymać władzę. Od zawsze wiadomo doskonale, że nie ma szans na sukces w demokratycznych wyborach przywódca, który szerzy hasłami o narodzie i państwie, a który pozwala równocześnie, by kabzę nabięły sobie tylko osoby mu najbliższe. To była wewnętrzna sprzeczność w jego publicznej retoryce, na dłuższą metę nie do utrzymania.

I w ten sposób wygrał Magyar - wystarczyło mu powiedzieć Węgom, że będzie jak Orbán, tylko bez tych elementów kleptokracji?

Tam, gdzie uzna to za przydatne, będzie zapewne mówił i zachowywał się podobnie jak dotychczasowy premier, ale oczywiście nie będzie go naśladować in extenso. Odwrotnie - będzie chciał pokazać, w których obszarach znacząco się od niego różni. Oddzielna sprawa, że tych różnic nie będzie pewnie wiele. Proszę pamiętać, że Magyar nie ma nic

wspólnego z lewicą. Ta zaś uległa na Węgrzech kompletnej fragmentacji (poniekąd na własne życzenie). W tym kraju nie ma żadnej silnej partii socjaldemokratycznej. Magyar to polityk centroprawicowy. Ma zresztą taki rodowód polityczny.

Przez 22 lata był prominentnym członkiem Fideszu. Został tę partię dopiero w 2024 r. - i wtedy rzucił wyzwanie Orbánowi.

Wcześniej Fidesz był partią, która pochłaniała mniejsze przystawki, choćby skrajnie prawicowy Jobbik - część działaczy tej partii dołączyła do Fideszu, natomiast inna część odeszła do TISZA, ugrupowania Magyara. Widać wyraźnie, że Fidesz z czasem przekształcił się w pewnego rodzaju polityczny inkubator, w którym rodziły się nowe pomysły i nowi przywódcy. Péter Magyar okazał się z nich najskuteczniejszy.

W kolejnych wyborach po 2010 r. Orbán rozbijał w proch i w pył kolejnych opozycyjnych rywali. Dlaczego Magyar nie podzielił ich losu?

O błędach popełnionych przez Orbána w kierowaniu Węgrami już powiedziałem. Ale oczywiście polityka ma też silny wymiar personalny.

Gdyby w tych wyborach Orbán walczył - jak wcześniej - z postkomunistą Ferencem Gyurcsánym, pewnie miałby duże szanse na zachowanie władzy.

Z pewnością, natomiast z Magyarem przegrał zdecydowanie, który długo będąc w Fideszu poznał tę partię od środka. Zbuntował się w lutym 2024 roku w sposób ostentacyjny i potem zaczął bardzo szybko zyskiwać popularność - właśnie dlatego, że poznał doskonale coś, co ja bym nazwał roboczo wewnętrznymi sprzężeniami zarządzania tą partią. Cały proces „robienia” polityki w tej partii był mu znany. Równocześnie trudno go uznać za kogoś diametralnie różnego ideologicznie od Orbána. Odwrotnie. To fideszowski insider, który się zbuntował wobec lidera i na kanwie własnych ambicji zbudował silny ruch wokół siebie.

Jak Pan opisałby ruch TISZA?

On ma charakter amalgamatu politycznego. W jego skład wchodzi różnego rodzaju elementy ideologiczne, także lewicowe - to jeden z powodów praktycznego zaniku dawnych socjalistów. Sam skrót TISZA rozszyfrowuje się jako Partia Szacunku i Wolności. Już ta nazwa to inteligentne odwołanie się do aspiracji Węgrów jako społeczeństwa. Węgrzy po prostu nie chcieli być

Konarski: Tuska i Magyara dzieli różnica wieku, ale ich pomysł na politykę jest bardzo podobny

FOT. PAP/LESZEK SZYMANSKI

FOT. PAP/EP/ROBERT HEGEDUS

Konarski: Hasła walki z kleptokracją dały Magygarowi potężny sukces wyborczy. Udało mu się doprowadzić do niespotykanej mobilizacji politycznej społeczeństwa

identyfikowani z państwem, które stało się kleptokracją i europejską wyspą nepotyzmu na wielką skalę. Różnice ideologiczne między TISZA i Fideszem mogą się okazać mniejsze, niż można by się spodziewać po intensywności kampanii. Natomiast z pewnością Magygar będzie musiał dotrzymać słowa, jeśli chodzi o stworzenie z Węgier ponownie państwa prawnego.

Viktor Orbán wzbudzał mnóstwo kontrowersji swoim stosunkiem do Rosji, do Chin, ale też relacjami z Donaldem Trumpem. Czego się Pan spodziewa po Péterze Magygarze w kwestii polityki zagranicznej?

Na pewno tego, że będzie wiedział, jak się poruszać w tym obszarze. Jeśli chodzi o politykę międzynarodową, on też ma tu wiedzę insidera - przecież jest obecnie europoseł. On zna ten świat i wie doskonale, że tu musi się wyraźnie odróżnić od Orbána, którego ostatnio pograżył jego własny minister spraw zagranicznych, ostentacyjnie pokazując powiązania rządu z Kremlm. Te wszystkie elementy niechcący pod adresem Ukrainy, bardzo widoczne, które demonstrował Orbán, na dłuższą metę nie były do utrzymania. To Ukraina została zaangażowana przez Rosję, nie na odwrót. Jeśli Węgry - kraj

tak silnie doświadczony przez utratę swoich ziem po pierwszej wojnie światowej - opowiada się w tym momencie za państwem, które chce pozabawić części terytorium inny kraj, to wyborcy mają prawo uznać to za brak logiki politycznej. To również w dużym stopniu pograżyło Orbána. Spodziewam się, że Magygar pójdzie w innym kierunku. Nie będzie miał zresztą z tym problemów, bo zna dobrze przywódców Unii Europejskiej i ich nastawienie do tej kwestii.

Sięga Pan po odwołania historyczne, tymczasem współpraca Orbána z Putinem miała podłoże przede wszystkim pragmatyczne - w ten sposób Węgry mogły kupować od Rosji tania gaz i ropę. Jak według Pana nowy przywódca węgierski z tym sobie poradzi? Będzie musiał, podobnie jak inne państwa europejskie, szukać alternatywnych źródeł, które będą mogły tę energię dla Węgier generować.

Magygar już zapowiedział, że nie zamierza zrywać kontraktów energetycznych z Rosją. Ale też nie będzie się zachowywał jak rosyjski koń trojański w Europie, które to określenie stosowano wobec Orbána. Można założyć, że jego działania będą też zrozumiane w ramach struktur sa-

mej Unii Europejskiej. Może go inspirować przykład Polski, która w ciągu kilku lat zdołała uwolnić się od dostaw surowców energetycznych z Rosji.

Węgrzy mogą sprowadzać gaz LNG z USA za pośrednictwem gazoportów w Polsce i w Chorwacji. Tylko czy Péter Magygar dogada się w tej kwestii z Donaldem Trumpem, który tak jednoznacznie wspierał jego rywala?

Ewidentnie, tak jednostronne popieranie jednego tylko kandydata na Węgrzech to był istotny błąd samego Trumpa. Na to jeszcze nałożył się pokaz nieudolności zademonstrowany w czasie przyjazdu na Węgry wiceprezidenta J.D. Vance'a, który w niczym Orbánowi nie pomógł.

Tylko że biorąc pod uwagę tę sekwencję zdarzeń, trudno się spodziewać ciepłych relacji między Magygarem i Trumpem.

Myślę, że może się stać inaczej, jeśli wrócimy do mental-

ności transakcyjnej, po którą sam Donald Trump bezustannie sięga. Jeśli Trump zobaczy, że istnieją elementy, które będą mogły tworzyć linię porozumienia USA z nowym rządem węgierskim, to amerykański prezydent w kierunku tej transakcyjności pójdzie. Nie spodziewam się, żeby Trump okazał się w tym momencie większym doktrynerem niż pragmatykiem - gdyby tak się stało, byłoby to duże zaskoczenie. Trump, jak wiemy, lubi grać z silnymi i zwycięzcami, a Magygar pasuje do wizerunku polityka silnego.

Donald Tusk od początku podkreśla bardzo bliskie relacje z Péterem Magygar, który swoją pierwszą wizytę zagraniczną jako premier ma zresztą złożyć w Warszawie. O co może grać duet Tusk-Magygar?

Co prawda, ich obu dzieli różnica wieku, ale też w wielu miejscach są do siebie podobni, warto to podkreślić.

Proszę zwrócić uwagę choćby na partie, na czele których stoją. Obaj próbują w nich łączyć różnego rodzaju wątki ideologiczne w ramach jednego ugrupowania. Tuskowi to wychodzi gorzej, Magygarowi zdecydowanie lepiej, ale faktem jest, że ich pomysł na uprawianie polityki jest bardzo podobny. Obaj też odwołują się do haseł walki z łamaniem zasad państwa prawa, a także walki z kleptokracją. Te hasła dały Magygarowi potężny sukces wyborczy, gdyż udało mu się doprowadzić do niespotykanej mobilizacji politycznej społeczeństwa.

Frekwencja wyborcza sięgnęła niemal 79 proc. - 10 punktów procentowych więcej niż cztery lata temu.

Szczególnie mocno zmobilizowało się młode pokolenie Węgrów. W Polsce frekwencja w wyborach 2023 r. też była rekordowo wysoka, choć nie tak duża jak teraz na Węgrzech. Wiemy też, że w Polsce bardzo szybko doszło do rozczarowania obecnymi rządami właśnie wśród młodych. To pokolenie jest dzisiaj nastawione w Polsce na maksymalizację własnych zasobów materialnych i intelektualnych, a w mniejszym stopniu jest skłonne do poświęceń w sferze publicznej. Rządzącym jest trudno na dłuższą utrzymać ich przy sobie. To jest niezwykle istotna lekcja z Polski dla Magygara - co robić, by utrzymać ich zaangażowanie. To jest również niezwykle istotny komunikat dla obozu polskiej prawicy, zarówno tej prawicy konserwatywno-mainstreamowej, czyli PiS-u, jak i tej prawicy radykalnej, a więc obu Konfederacji. Walka o to, żeby utrzymać mobilizację ludzi młodych w czasie kampanii wyborczych, stanie się elementem kluczowym, jeśli chodzi o działania w ciągu najbliższych kilkunastu miesięcy. Mówię teraz zarówno o obozie władzy, jak i o opozycji.

Jak ułożą się relacje na linii Kijów-Budapeszt po zmianie władzy na Węgrzech? Wiemy, że teraz było źle, bardzo źle. Obie strony traktowały te relacje narzędziowo, do rozgrywki wewnątrz własnego kraju. Jak teraz to może wyglądać?

Spodziewam się tutaj zmiany, aczkolwiek nie fundamentalnej. Już o tym przed chwilą rozmawialiśmy. Magygar, podobnie jak teraz Orbán, będzie się odwoływał do tęsknot Węgień związanych z utratą ziem w wyniku traktatu z Trianon. Nie będzie mógł zatem pozostać obojętny, jak jego poprzednik, na los Ukrainy, która jest ofiarą agresji rosyjskiej. Węgrzy akurat dobrze wiedzą,

co to znaczy mieć poczucie utraty części ziem historycznie związanych z własną ojczyzną. Oczywiście, to będzie bardziej złożony proces, bardziej wielopłaszczyznowy, ale zakładam, że teraz relacje węgiersko-ukraińskie będą oparte na większym zrozumieniu.

Na koniec przenieśmy się do roku 2027. Wtedy czeka nas seria ważnych wyborów w Europie - w Polsce, ale też we Włoszech, Francji, Hiszpanii, wybory lokalne w Niemczech. Czego się spodziewać? Czy wybory na Węgrzech są sygnałem, że marsz prawicy do władzy został zatrzymany? Że wsparcie Donald Trumpa nie pomaga w Europie, jak to wcześniej miało miejsce w wyborach prezydenckich w Polsce?

Przypadek Węgień pokazuje, że wpływ Trumpa na wynik wyborczy w Europie może być nieznaczący. Notabene tak zdarzyło się nie tylko tam - także w Mołdawii wybory ułożyły się inaczej niż plany Białego Domu. Transakcyjność Trumpa jest bronią, która w pewnym momencie zaczęła się zużywać i dlatego nie można jej stosować skutecznie i bezustannie. Tego typu narzędzia wymagają subtelnej gry, a już z pewnością nie takich zachowań, jakie wielokrotnie demonstrował wiceprezydent Vance.

Po jego wyjeździe do Budapesztu słychać głosy, że jego notowania w oczach Trumpa mocno spadły.

Przed wszystkim sam Vance kompletnie nie rozumie Europy. Nie ma wiedzy o dziejach Europy i mentalności Europejczyków, wielokrotnie pokazując, że jest politykiem doktrynerskim i aroganckim. W związku z tym Trump się musi zastanowić, jakiego typu działania o charakterze operacyjnym będzie mógł stosować, jeśli wciąż będzie chciał wpływać na wyniki wyborów w państwach europejskich.

O Trumpie w kontekście przyszłorocznych wyborów będzie się szczególnie dużo mówiło w Polsce.

Nasz przypadek jest bardzo istotny. Natomiast faktem jest, że formuła bezpośredniego zaangażowania się Amerykanów w kampanię wyborczą okazała się falstartem na Węgrzech. Zakładam, że teraz Trump będzie sięgał po nią ostrożniej - tym bardziej, że Biały Dom jest mocno obciążony z tytułu wojny, którą zaczął wraz z Izraelem przeciwko Iranowi. Można sformułować prognozę, że za sprawą elekcji na Węgrzech przyszłoroczna seria wyborów w państwach europejskich będzie się rozstrzygać w nich samych.

FORMUŁA BEZPOŚREDNIEGO ZAANGAŻOWANIA SIĘ AMERYKANÓW W KAMPANIĘ WYBORCZĄ OKAZAŁA SIĘ FALSTARTEM NA WĘGRZECH

CAŁE ŻYCIE W CYRKU. MIĘDZY ARENĄ A PRZYCZEPĄ KEMPINGOWĄ

Wielka arena, widowiskowe show, klauni, akrobaci, iluzjoniści i tłumy widzów – a za kulisami codzienność w trasie i życie w przyczepie kempingowej. Odwiedziliśmy cyrk, zajrzeliśmy za kulisy i sprawdziliśmy, jak naprawdę wygląda życie artystów

Marta Jarmuszczyk

Niech pierwszy rzuci kamieniem, kto nigdy nie powiedział: „Kto pracuje w... (i tu wstawiamy nazwę zakładu pracy), ten się w cyrku nie śmieje”. I my nie jesteśmy wyjątkami. Ale... z okazji przypadającego 18 kwietnia Światowego Dnia Cyrku poznaliśmy prawdziwych klaunów w prawdziwym cyrku.

Pod namiotem jak dziecko

Wielki namiot, a w środku zapach popcornu, mnóstwo ludzi i klaun, witający, wchodzących do środka gości. Zostały ostatnie minuty do rozpoczęcia widowiska. Ostatni widzowie zajmują miejsca, a na środku pojawiają się akrobaci, klauni i wszyscy artyści, z dyrektorem, Kamilem Zalewskim na czele, który zapowiada całe widowisko i komunikuje, że „arena jest wolna”.

Wtedy zaczyna się przedstawienie.

Na początku artyści zaprezentowali część „Podniebne Wahadło”. Nie zabrakło adrenaliny, kiedy akrobata z kolumbijsko-brazylijskiego duetu jakby potknął się na szczycie wahadła, kilkanaście metrów nad ziemią... Czy było to planowane, czy nie – dostarczyło pierwszych silnych emocji.

- Chcemy, żeby pod namiotem wszyscy czuli się jak dzieci - nawet osoby dorosłe. Pragniemy, by nasi widzowie poczuli tę magię i wracali do swoich wspomnień z dzieciństwa, do chwil, gdy rodzice prowadzili ich do cyrku - mówi Kamil Zalewski, dyrektor Cyrku Zalewski. - Proces doboru artystów wygląda tak, że otrzymujemy wiele ofert z całego świata i wybieramy najbardziej atrakcyjne propozycje, aby zapewnić naszym widzom spektakl na najwyższym poziomie.

W przerwach między występami akrobatycznymi, swój program prezentowali klauni - Eddie z Czech i Bartolini z Polski. To właśnie oni szczególnie trafili do dzieci, których reakcje były zaskakujące, ponieważ z każdym gestem klaunów wiązała się salwa dziecięcego śmiechu.

„Klaunada wybiera człowieka, a nie człowiek klaunadę”

Osoby wcielające się w klaunów posiadają szczególne predyspozycje - tego nie da się po prostu nauczyć. Można więc odnieść wrażenie, że klaunem trzeba się urodzić.

I jak przyznała w luźnej rozmowie z nami żona dyrektora cyrku, to właśnie praca klauna jest jedną z najtrudniejszych. Klauni muszą się bowiem liczyć z różnymi reakcjami publiczności. Nie zawsze zgodnymi z oczekiwaniami.

- To klaunada wybiera człowieka, a nie człowiek klaunadę. U mnie zaczęło się to przez przypadek - mówi Bartek, twórca postaci Klauna Bartoliniego, który w tej dziedzinie jest samoukiem.

W społeczeństwie klauni postrzegani są bardzo różnie. Często według stereotypów.

- Dwa najczęstsze to wizerunek klauna z dużym, czerwonym nosem

i kolorowymi włosami - oraz jego przeciwieństwo, czyli „straszny klaun”, kojarzony choćby z postacią Pennywise - mówi Bartek.

Każdy klaun jest inny i buduje swój sceniczny wizerunek na własnych doświadczeniach.

Bartek, dzięki swojemu niemałemu zapleczu tanecznemu, postawił na step, który stał się jednym z elementów jego cyrkowych występów. Małuje się także w swój charakterystyczny sposób, co zajmuje mu ok. 45 minut. Nie przypomina natomiast stereotypowego klauna z horroru, a na widowisku dzieci zdecydowanie nie bały się ani jego, ani Klauna Eddiego.

- Szczerze mówiąc, nie do końca rozumiem i nie przepadam za tymi uproszczeniami. Czy naprawdę trzeba mieć czerwony nos, wielkie buty i barwną perukę, żeby być zabawnym? Przecież w codziennym życiu spotykamy ludzi - w pracy czy wśród znajomych - którzy potrafią rozbawić innych do łez, a często mówi się

o nich, że mogliby pracować w cyrku jako klauni - przyznaje Bartek. - Temat klauna i klaunady jest zresztą tak szeroki, że można o nim napisać niejedną pracę doktorancką, a nawet stworzyć osobną dziedzinę, coś w rodzaju „klaunologii” - mówi.

Po widowisku natomiast ekipa techniczna zabrała się za sprawny demontaż areny, a my mieliśmy okazję dowiedzieć się, jak to jest żyć cyrkiem.

Wieczne życie w trasie: sztuka znikania

Cyrk to wyjątkowy świat - nie ma stałej siedziby, a mimo to dociera do szerokiej publiczności w wielu częściach Polski.

Rozstawienie namiotu zajmuje około trzech godzin, a samo widowisko - wraz z przerwą - trwa mniej więcej dwie. Po zakończeniu spektaklu artyści często pozostają na miejscu, by następnego dnia ponownie wystąpić dla publiczności.

Jeśli jednak ruszają dalej, zwinięcie namiotu zajmuje im około dwóch godzin.

- Widzowie są często zdziwieni i pytają: „Jak to robicie - pojawiacie i zaraz znikacie?”. Wiele osób sądzi, że rozstawienie namiotu zajmuje tygodnie, a nam wystarczy kilka godzin. To zasługa świetnie zgranej, doświadczonej ekipy, która pracuje sprawnie i szybko. Dzięki temu możemy odwiedzić jak najwięcej miejsc i zaprezentować nasze widowisko jak najszerszej publiczności - mówi dyrektor.

Cała sztuka wiąże się jednak z nieustannym życiem w trasie. Artyści mieszkają w przyczepach, a przez dziewięć miesięcy w roku przemieszczają się z miejsca na miejsce.

Jak przyznaje dyrektor Cyrku Zalewski, wcale im to nie przeszkadza - miłość do cyrku jest tak silna, że nie wyobraża sobie z niego zrezygnować.

- Działamy w takim systemie trasy, że każdego dnia jesteśmy w innym mieście. Codziennie rozstawiamy namiot, dajemy spektakl, pakujemy się i następnego dnia ruszamy dalej.

- Klaunada wybiera człowieka, a nie czło

W ten sposób przez 9 miesięcy w roku odwiedzamy ponad 200 miast w Polsce, prezentując około 360 przedstawień - mówi dyrektor.

Artyści mieszkają w przyczepach kempingowych i przemieszczają się ciężarówkami. Cała logistyka jest bardzo dobrze zorganizowana - cyrk dysponuje specjalnie przygotowanymi pojazdami, do których pakowane są trybuny, łóżka i cała infrastruktura dla widowni. Wszystko jest przystosowane do szybkiego montażu i demontażu oraz sprawnego transportu.

- Życie w przyczepie kempingowej nie jest trudne, ponieważ nasze przyczepy są bardzo ekskluzywne. Mamy ogrzewanie, wodę i wszystko, co potrzebne do codziennego funkcjonowania. Najważniejsze jednak, żeby to po prostu kochać - mówi dyrektor.

Jak pokochać cyrk...

Cyrk Zalewski może poszczycić się ponad 30-letnią tradycją. Kontynuuje ją nie tylko dyrektor, wywodzący się z rodziny cyrkowej i występujący również jako iluzjonista, lecz także jego żona Aneta. Choć nie dorastała w cyrkowym środowisku, przyznaje, że szybko je pokochała i wraz z córkami, z których jedna aspiruje na przyszłą akrobatkę, a druga na dyrektorkę, dojeżdża do męża w weekendy.

- Często mówi się, że kto raz spróbuje życia w cyrku, temu trudno jest z niego odejść - i to prawda. Sama nie jestem z rodziny cyrkowej, ale poznałam Kamila podczas wspólnego pokazu iluzji. I faktycznie, jak zaczęłam tutaj być, to z czasem wiedziałam, że jest to moje miejsce i nigdy z niego nie zrezygnuję. Kocham to i czuję się tu naprawdę szczęśliwa - mówi Aneta Zalewska.

Wielki namiot, a w środku zapach popcornu, mnóstwo ludzi i klaun, witający, wchodzących do środka gości

Z CZASEM WIEDZIAŁAM, ŻE JEST TO
MOJE MIEJSCE I NIGDY Z NIEGO
NIE ZREZYGNUJĘ. KOCHAM TO
I CZUJĘ SIĘ TU NAPRAWDĘ SZCZĘŚLIWA

FOT. ADAM JASTRZĘBOWSKI

wiek klaunadę – mówił nam Bartek, kreujący rolę Klauna Bartoliniego

FOT. ADAM JASTRZĘBOWSKI

Nieodłącznym elementem widowiska jest występ klaunów, który szczególnie przypadł do gustu najmłodszym widzom

FOT. ADAM JASTRZĘBOWSKI

– Chcemy, żeby pod namiotem wszyscy czuli się jak dzieci – nawet osoby dorosłe. Pragniemy, by nasi widzowie poczuli tę magię i wracali do dzieciństwa – mówi Kamil Zalewski, dyrektor Cyrku Zalewski

FOT. ADAM JASTRZĘBOWSKI

Cyrk Zalewski może poszczycić się ponad 30-letnią tradycją, a sam dyrektor występuje w roli iluzjonisty

HISTORIA

Hołd Pruski, czyli żal po zmarnowanej szansie

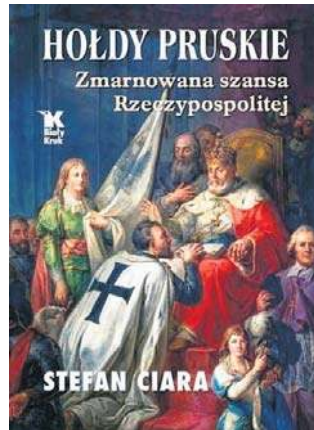
Kraków patrzy
na Albrechta

Ta książka to nie tylko podróż pod Wawel AD 1525, kiedy to Albrecht Hohenzollem, wielki mistrz krzyżacki, złożył przysięgę lenną polskiemu królowi Zygmuntovi Staremu. To także analiza ewolucji państwa pruskiego: od zakonu, przez świeckie lenno, aż po niezależne królestwo, które wieki później odegrało tragiczną rolę w rozbiorach Rzeczypospolitej.

Prof. Ciara precyzyjnie rozkłada na czynniki pierwsze ówczesne decyzje polityczne i ukazuje, jak pozornie korzystne układy mogły stać się załóżkiem przyszłych zagrożeń. Bo oto niemiecki arystokrata złożył w 1525 r. przysięgę poddańczą, jednak ponad sto lat później lenno przestało być „podmiotem politycznym”.

12 hołdów. Ale co dalej?

Rok 1525 nie był niczym nowym. Ówczesny hołd był jednym z 12 hołdów lennych składanych królom Polski przez władców Prus (zakonnych i książęcych) w latach 1469-1641. Choć najbardziej znany jest ten złożony przez Albrechta, był to element długo-

Stefan Ciara, „Hołdy pruskie. Zmarnowana szansa Rzeczypospolitej”, wyd. Biały Kruk, Kraków 2026, cena 79 zł

trwałego procesu podporządkowania Prus Koronie. Procesu zakończonego fiaskiem.

Przypomnijmy: 1 grudnia 1469 r. na sejmie w Piotrkowie Trybunalskim wielki mistrz Henryk Reuss von Plauen złożył hołd lenny królowi Kazimierzowi IV Jagiellończykowi. Rok później na sejmie w tymże Piotrkowie kolejny mistrz, Henryk VII Reffle von Richtenberg, złożył hołd lenny królowi Kazimierzowi IV Jagiellończykowi. 9 października 1479 r.

w Nowym Mieście Korczynnie Martin Truchsetz von Wetzhausen złożył hołd lenny królowi Kazimierzowi IV Jagiellończykowi. 18 listopada 1489 r., tym razem w Radomiu, ukorzył się Johann von Tieffen, zaś 29 maja

1493 r. w Poznaniu tenże von Tieffen złożył hołd Janowi I Olbrachtowi.

Wielki Elektor klęczy

Fenomen powstania antypolskich Prus jest tym bardziej zdumiewający, że przecież po 1525 r. zwyczaj hołdowania lenników wciąż trwał. 19 lipca 1569 r. na sejmie w Lublinie książę pruski Albrecht Fryderyk Hohenzollem złożył hołd Zygmuntovi II Augustowi. 20 lutego 1578 r. przed kościołem św. Anny przy Krakowskim Przedmieściu w Warszawie margrabia Jerzy Fryderyk von Ansbach złożył hołd Stefanowi Batoremu, a 16 listopada 1611 r. przed kościołem św. Anny przy Krakowskim Przedmieściu w Warszawie margrabia brandenburski, elektor Jan Zygmunt Hohenzollem, dokonał tego aktu przed Zygmuntem III Wazą.

Bożydar Brakoniecki

HISTORIA

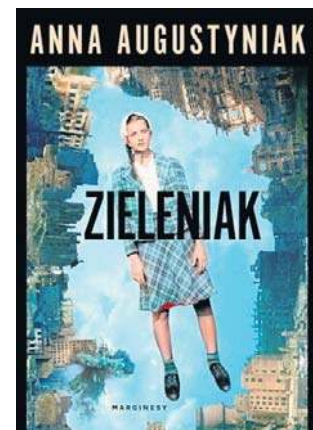
Przemilczana makabrana ochockim Zieleniak

W upalnym sierpniu 1944 r. hala targowa przy ul. Grójeckiej na warszawskiej Ochocie stała się piekłem dla dziesiątek tysięcy warszawiaków. Przechowywano tam wypędzonych z domów mieszkańców, nad którymi pieczę sprawowali kolaborujący z Niemcami rosyjscy żołnierze SS-RONA, podległej Erichowi von dem Bachowi-Zelewskiemu. To oni pacyfikowali w powstaniu tę część miasta.

Straszny los kobiet

Anna Augustyniak odtwarza atmosferę tamtych dni, wprowadzając nas w świat Alicji Piotrowskiej, prostej służącej z Ochoty, która wraz z bliskimi staje w obliczu przerażającej rzeczywistości.

„Opaczewska - ich ulica - trzymała się nieźle, co prawda w ścianach domów pojawiły się jakieś dziury od kul, jednak nic nie zapowiadało większego zagrożenia. I nagle 4 sierpnia wkroczyli żołdacy, jedni w niemieckich mundurach, inni w sowieckich, a jeszcze następni w cywilnych ubraniach, tylko z opaskami na rękawach, i w parę minut opanowali całą kamienicę.”

Anna Augustyniak, „Zieleniak”, wyd. Marginesy, Warszawa 2026, cena 49,90 zł

Gdy do schronu wtargnęli żołnierze w niemieckich mundurach, ale mówiący językami wschodu, cywile stanęli w obliczu okrucieństwa, którego nawet cztery lata wojny nie były w stanie przewidzieć. Brak wody, walka o przetrwanie i rozpaczliwe próby ochrony najsłabszych przed pijanymi oprawcami to tylko fragment tamtego koszmaru.

„Zieleniak” to hołd dla tych, których głosy zostały za-

głuszone, a losy zepchnięte na margines oficjalnej narracji historycznej. Zwłaszcza kobiet, masowo i okrutnie gwałconych przez rozbawionych żołdaków, a nierzadko potem mordowanych na placu targowiska. Na oczach innych.

Zieleniak jako symbol

Książka Anny Augustyniak przywołuje doświadczenie najwykleszych ludzi, bez ozdobnych laurek, brązownic i bohaterstwa. Spędzono ich na teren Zieleniaka w pierwszych dniach sierpnia 1944 r. do utworzonego tam obozu przejściowego dla cywilnej ludności Ochoty.

Autorka połączyła w „Zieleniaku” dokumentalną precyzję z charakterystycznym, „płynnym stylem”, który sprawia, że nawet najtrudniejsze opisy okrucieństw są przystępne, a narracja wciągająca. Książka jest warta uwagi również przez to, że wreszcie daje głos tym, których cierpienie zbyt długo było przemilczane przez bezkrytycznych gloryfikatorów romantycznych zrywów powstańców.

Lucjan Strzyga

DROBNE

Jak zamieścić ogłoszenie drobne? Telefonicznie: 94 347 35 12
Przez internet: ibo.polskappress.pl
W Biurze Ogłoszeń:

Oddział Koszalin: ul. Partyzantów 17, 75-411 Koszalin, tel. 94 347 35 12
Oddział Słupsk: ul. Henryka Pobożnego 19, 76-200 Słupsk, tel. 59 848 81 03
Oddział Szczecin: Al. Niepodległości 26/U1, 70-412 Szczecin, tel. 91 48 13 310

RUBRYKI W OGŁOSZENIACH DROBNYCH:

■ NIERUCHOMOŚCI
■ HANDLOWE
■ MOTORYZACJA

■ FINANSY/BIZNES
■ NAUKA
■ PRACA

■ ZDROWIE
■ USŁUGI
■ TURYSTYKA

■ BANK KWATER
■ ZWIERZĘTA
■ ROŚLINY, OGRODY

■ MATRYMONIALNE
■ RÓŻNE
■ KOMUNIKATY

■ ŻYCZENIA
■ /PODZIĘKOWANIA
■ GASTRONOMIA

■ ROLNICZE
■ TOWARZYSKIE

Nieruchomości

MIESZKANIA - KUPIĘ

KUPIMY Twoje mieszkanie w Słupsku w każdym stanie technicznym i prawnym także udziały w nieruchomościach. Tel. 59 727 60 94

LOKALE UŻYTKOWE - KUPIĘ

KUPIĘ Twój problem z udziałem w nieruchomości, spadku! Nie wiesz co robić, nie dogadujesz się z rodziną, współwłaścicielem? Sprzedaj mi swój udział! 602738759

GOSPODARSTWA

SPRZEDAM ziemię rolną: pszenrol.com.pl

Zdrowie

NEUROLOGIA

SPEC. Neurolog. NFZ. Bez kolejek. Codziennie. Koszalin, 605-284-364.

Usługi

BUDOWLANO-REMONTOWE

MALOWANIE dachów. 788-016-988.

Turystyka

KRAJ - GÓRY

Beskidy turnusy 60+ w maju od 1050 zł dostępny masaż leczniczy / dowóz, tel.: 501-642-492.

PROMOCJA - pobyt - 95 zł ze śniadaniem. TYLICZ k/Krynicy G., pok. z łaz.+TV, bilard, parking, 730-007-166

Różne

KASA za stare książki 609-643-399

Rolnicze

ZWIERZĘTA HODOWLANE

KURKI nioski z jajem dowóz 600539790

KURKI nioski z jajem dowóz 600539790

KURKI odchowane 784 461 566.

AUTOREKLAMA

ibo TWOJE DOMOWE BIURO OGŁOSZEŃ

Ogłoszenia drobne

w Twojej gazecie zlecisz bez wychodzenia z domu przez Internetowe Biuro Ogłoszeń

ibo.polskappress.pl

REKLAMA

0011510509

Dyrektor Oddziału Regionalnego Agencji Mienia Wojskowego w Szczecinie, działając zgodnie z art. 35 ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz.U.2026.399 t.j.)
informuje,

że na tablicy ogłoszeń w siedzibie Oddziału przy ul. Potulickiej 2/ ul. Księcia Sambora 4, został wywieszony wykaz niezabudowanej nieruchomości gruntowej (KO1K/00042722/7), przeznaczonej do zbycia na rzecz właściciela nieruchomości przyległej w celu poprawy jej zagospodarowania, stanowiącej działkę nr 19/13 o powierzchni 0,0037 ha, położoną w Koszalinie, obr. 326101_1.0023, Koszalin-0023. Wszelkie informacje można uzyskać pod nr telefonu (91) 447 2135.

Oddział Regionalny w Szczecinie
ul. Potulicka 2, 70-952 Szczecin, skr. poczt. 1100
Sekretariat: tel. 91 447-20-00 • Kancelaria: tel. 91 447-21-10, faks 91 447-20-01
e-mail: szczecin@amw.com.pl • www.amw.com.pl

WYKAZ WYKAZ WYKAZ WYKAZ WYKAZ WYKAZ

AUTOREKLAMA

aktualne z całej Polski
przetargi

nasze komunikaty.pl

REKLAMA

0011511418

Dyrektor Ośrodka Sportu i Rekreacji „Wyspiarz” działając na podstawie art. 35 ust. 1 ustawy o gospodarce nieruchomościami z dnia 21 sierpnia 1997 r.,
informuje,
że na tablicy ogłoszeń w siedzibie Ośrodka Sportu i Rekreacji „Wyspiarz” przy ulicy Matejki 22 w Świnoujściu, na stronie internetowej Ośrodka:
<http://www.osir.swinoujscie.pl/kategoria/ogloszenia/nieruchomosci-przeznaczone-do-dzierzawy-najmu>
oraz na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Urzędu Miasta Świnoujście:
<https://bip.um.swinoujscie.pl/artykuly/1599/wykaz-nieruchomosci-przeznaczonego-do-dzierzawy-najmu>
została udostępniona do publicznej wiadomości korekta nr 2 wykazu nr 1/OSIR/2026 nieruchomości przeznaczonych do dzierżawy/najmu na okres powyżej 3 miesięcy do 3 lat.

HISTORIA/OBYCZAJE

Drodzy Czytelnicy, poznajcie Radosne trucicielki z Marsylii

W tomie „Trucicielki. Kronika kobiecych zbrodni - od antyku po współczesność” pióra francuskiego historyka Gérarda Morela zdumiewa przede wszystkim doborowe towarzystwo bohatererek. Ma się wrażenie, że przy Agrypinie, Giulii Tofanie czy Helenie Jagado, które wysyłały bliźnich na tamten świat z prawdziwym kunsztem i zaangażowaniem, trudno było błysnąć czymś naprawdę oryginalnym. Ale w historii trucicia znalazły się panie, które to potrafiły. Żyły w XIX wieku i przeszły do annałów jako Radosne trucicielki z Marsylii.

Nie igra się z miłością

Przenieśmy się do płatany uliczek dzielnicy Panier tego słonecznego miasta. To tam działała niejaka Fanny Lambert, tarotistka. Zaczęło się tak: któregoś wieczoru jedna z kobiet szukających u niej rady przyprowadziła do niej Rosine Salvago, kobietę piękną i o obfitych kształtach, która bardzo niepokoiła się przyszłości swojej historii małżeńskiej.

Byłaby zadowolona ze swojego losu, gdyby tylko nie wyszła za mąż „na dobre i złe” - w tym przypadku głównie „na złe” - za Jeana Salvago: pijaka, który nie potrafi utrzymać żadnej pracy z powodu wybuchowego charakteru i który nawet nie szukał zatrudnienia, odkąd miał szczęście spotkać Rosine i się z nią ożenić. Od tej chwili jedynie leżał na szeszlunku i pił.

Biznes zaczął się kręcić

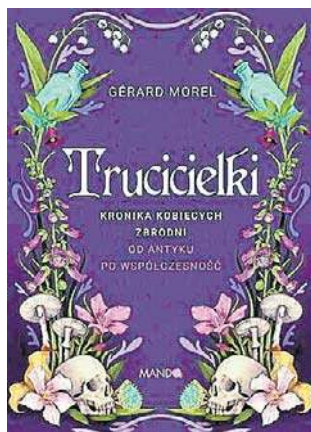
Ciągu dalszego można się domyślić. Sprokurowany przez Fanny proszek dodany do posiłku Jeana Salvago zrobił swoje. 3 lutego 1868 r. łobuz wydał ostatnie tchnienie, a Rosine została wdową, oczywiście radosną. Fanny Lambert mogła sobie przypisać mortalną zasługę uwolnienia świata od osobnika zbędnego.

Korowód niezadowolonych z mężów podobnych przyszłych wdów ciągle rósł. Zatem aby rozwinąć biznes, Fanny zaangażowała François Joye'a - zielarza, który potrafił dokonać cudów, mieszając trutki na wszelkie możliwe sposoby. Trafiły one później do wielu zup, herbat i kieliszków z winem. Joye, choć był facetem, doskonale pasował do towarzystwa Marsylianek, które rozwinęły radosny quasi-małżeński proceder na masową skalę.

Na ławie oskarżonych

Ale wszystko się kiedyś kończy, także pomoc marsylskim mężatkom. Spory w tym udział miał niejaki Barthélémy, kochanek jednej z pań z naszego towarzystwa. Pewnego dnia zdał sobie sprawę, że wie tak dużo, iż po którymś z posiłków może się już nie obudzić. Zaraz potem zakapował całą ferajnę.

Proces Fanny Lambert, François Joye'a i radosnych owdowiałych klientek odbywał się od 5 do 8 grudnia 1868 r. Potem ogłoszono wyrok, który był dość łatwy do przewidzenia: oboje zostali skazani na dożywotnie ciężkie roboty, podobnie jak Joséphine Gabriel i Marie Ville. Rosine Salvago, od której wszystko się zaczęło, miała szczęście - skazano na jedynie na 20 lat kamieniołomów. **margra**

Gérard Morel, „Trucicielki. Kronika kobiecych zbrodni - od antyku po współczesność”, wyd. Mando, Kraków 2026, cena 49,90 zł

WIEŚCI NIE Z TEJ ZIEMI

JULIA WIENIAWA

Popada w kompleksy

Ostatnio celebrytka opublikowała w mediach społecznościowych kilka zakulisowych fotografii z pierwszego półfinału „Mam Talent!”. Tego dnia zaprezentowała się w obcisłym body, ozdobionym kryształkami. Wśród komentarzy internautów nie zabrakło nieprzyjemnych wpisów, krytykujących jej figurę. W odpowiedzi na nie, Wieniawa napisała: „I jak tu potem nie wpaść w kompleksy. Najgorsze jest to, że wiele z tych komentarzy napisały kobiety. Tak jakby nie wiedziały, że istnieje coś takiego jak hormony, które szczególnie w czasie dużego stresu płatają figle i np. zatrzymują wodę. Już nie mówiąc o tym, że można mieć różne przewlekłe problemy zdrowotne, które nie pomagają w utrzymaniu sylwetki społecznie uznanej za „idealną”.

ANNA CZARTORYSKA

Była bardzo rozczarowana

Aktorka dołączyła niedawno do popularnego serialu „Szpital św. Anny”. Z tej okazji przypomniano sobie o jej arystokratycznym pochodzeniu. W rozmowie z „Vivą” zdradziła, że dowiedziała się o tym, że wywodzi się ze znamienitego rodu, kiedy miała cztery lata. Mieszkała wtedy z rodzicami w Holandii i znalazła w domu list adresowany do jej taty, w którym tytułowano go „Prince Czartoryski”. Poprosiła go więc o wyjaśnienia. Wtedy tata wyznał jej, że jest „księżniczką na Klewaniu i Zuko-wie herbu Pogoń Litewska”. - To było dla mnie trudne do zrozumienia. Księżniczki znałam tylko z bajek. Sądziłam, że mieszkają w zamkach i że kochają się w książkach na białych koniach. Odkrycie, że sama jestem księżniczką, było, co by nie mówić, jednak jakimś rozczarowaniem - przyznała.

DOROTA WELLMAN

Stała twarzą w twarz

Mimo że dziennikarka cieszy się powszechną sympatią te-

Baron miał wypadek, w którym poszkodowany został motocyklista. On sam nie komentuje zdarzenia

lewidzów, zdarzają się hejterzy, którzy obrażają ją w mediach społecznościowych. Pewnego razu nerwy puściły jej do tego stopnia, że zamiast odpisywać internaucie na złośliwe komentarze, postanowiła stanąć z nim twarzą w twarz. Opowiedziała o tym w programie „Imponderabilia”. - Znalazłam go i poszłam spotkać się z nim w jego miejscu pracy. To była duża firma, było wiele osób. I poprosiłam, żeby powtórzył to, co pisze w internecie. Wydrukowałam też te rzeczy i przyniosłam, rozdałam państwu, żeby wiedzieli, z kim mają do czynienia. Bo myślę, że warto wiedzieć, z kim się ma do czynienia, bo może to dotyczy również tych ludzi, z którymi się pracuje. W życiu nikt mnie tak nie przeproszał. Płakał - podsumowała.

MARCIN PROKOP

Otwiera nowy rozdział

W miniony wtorek dziennikarz poinformowała na Instagramie, że rozstał się z żoną - Marią Prazuch-Prokop. Rozwód przebiegł w przyjacielskiej atmosferze, czego dowodem ma być zdjęcie, na którym Prokop obejmuje byłą żonę. Para była ze sobą ponad 20 lat i ma już dorosłą córkę Zofię. Przyszli małżonkowie poznali się na imprezie u znajomych. Wkrótce potem byli już razem i powitali na świecie córeczkę. Później rzadko udzielali się razem publicznie, stroniąc od odsła-

niania życia prywatnego w mediach. W informacji o rozstaniu, Prokop napisał: „Dla niektórych rozwój to koniec wspólnego świata. Dla nas - był początkiem nowego. Innego, ale bardziej dopasowanego do tego, kim dzisiaj jesteśmy i dokąd osobno jesteśmy zmierzamy. „Dobre rozstanie” brzmi jak oksymoron, ale - jak się okazuje - jest całkiem możliwe”.

ALEKSANDER MILWIW-BARON

Narobił sobie kłopotów

W niedzielę późnym popołudniem w Słomczynie doszło do wypadku z udziałem samochodu osobowego i motocykla. W jego wyniku poszkodowany został motocyklista, który trafił do szpitala. Jak ustalił portal tvn-warszawa.pl, za kierownicą auta Jetour miał znajdować się Aleksander Milwiw-Baron z zespołu Afromental. Ani muzyk, ani jego menedżer nie chcieli komentować sytuacji. - Na chwilę obecną nikt nie usłyszał zarzutów, mimo że pojawiają się takie pytania. Jest jednak na to zdecydowanie za wcześnie. W sprawie konieczne jest przeprowadzenie szeregu czynności, z których część na ten moment nie jest możliwa, m.in. ze względu na hospitalizację jednej z osób - powiedziała Pudelkowi podkom. Magdalena Gąsowska, oficer prasowy Komendanta Powiatowego Policji w Piaszynie.

HOROSKOP

Wodnik (20.01 - 18.02)

Intuicja podpowie dobre rozwiązania. Horoskop dzienny radzi zaufać sobie i nie ignorować wewnętrznego głosu.

Ryby (19.02 - 20.03)

Kreatywność będzie Twoją siłą. Horoskop na dziś to wskazówka, by wykorzystać to i rozwiązać problem w nieoczywisty sposób.

Baran (21.03 - 19.04)

Praca przyniesie satysfakcję. Horoskop dzienny na piątek zapowiada, że wytrwałość się opłaci i zostanie zauważona przez innych.

Byk (20.04 - 20.05)

Czas na nowe pomysły. Horoskop dzienny radzi otworzyć się na zmiany i nie bać się eksperymentować.

Bliźnięta (21.05 - 21.06)

Intensywne emocje mogą Cię zaskoczyć. Horoskop na dziś podpowiada, by zachować spokój i działać z rozwagą w każdej sytuacji.

Rak (22.06 - 22.07)

Harmonia będzie dziś ważna. Horoskop dzienny na piątek to wskazówka, by szukać równowagi w relacjach i unikać impulsywnych decyzji.

Lew (23.07 - 22.08)

Precyzja przyniesie efekty. Horoskop dzienny wróży, że małe kroki doprowadzą Cię do sporego sukcesu.

Panna (23.08 - 22.09)

Dzień sprzyja działaniom zawodowym. Horoskop na dziś sugeruje, by pokazać swoje talenty i nie bać się zabrać głosu w ważnej sprawie.

Waga (23.09 - 22.10)

Skup się na emocjach i bliższych. Horoskop dzienny na piątek mówi, że wsparcie, którego udzielisz, wróci do Ciebie ze zdwojoną siłą.

Skorpion (23.10 - 21.11)

Komunikacja będzie kluczem. Horoskop dzienny wróży, że rozmowy otworzą przed Tobą nowe drzwi.

Strzelec (22.11 - 21.12)

Spokojny dzień przyniesie refleksję. Horoskop na dziś to wyraźna wskazówka, by zadbać o komfort i unikać zbędnych konfliktów.

Koziorożec (22.12 - 19.01)

Dziś energia sprzyja działaniu. Horoskop dzienny na piątek stanowczo podpowiada, by ruszyć z planem i zaskoczyć innych.

Ostatnia droga Jacka Magiery. Żegnaj, Panie Trenerze

Bartosz Głęb
redakcja@polskapress.pl

W czwartek odbył się pogrzeb Jacka Magiery, ostatnio asystenta selekcjonera reprezentacji Polski, a wcześniej trenera między innymi Legii i Śląska, który zmarł nagle w piątek, 10 kwietnia.

Na uroczystości pogrzebowej obecni byli prezydent RP Karol Nawrocki, minister sportu Jakub Rutnicki, prezes PZPN Cezary Kulesza oraz kapitan reprezentacji Polski Robert Lewandowski.

O godz. 12.00 w Katedrze Polowej Wojska Polskiego w Warszawie odbyła się msza święta żałobna, w której oprócz selekcjonera Jana Urbana i byłych szkoleniowców drużyny narodowej oraz kierownictwa PZPN wzięli udział również przedstawiciele klubów ekstraklasy i 1. ligi, na czele z Dariuszem Mioduskim z Legii Warszawa, liczne grono byłych reprezentantów Polski, a także rzesze kibiców. Nie tylko z Warszawy, Częstochowy i Wrocławia - gdzie grał, a później pracował w charakterze szkoleniowca - ale także z wielu innych miast.

Po mszy świętej kondukt żałobny udał się na Cmentarz Wojskowy na Powązkach, gdzie o godz. 14.30 odbyła się ceremonia pogrzebowa. Jacek Magiera spoczął obok innej wielkiej legendy stołecznej Legii i całego polskiego futbolu - Lucjana Brychczego.

Magiera piłkarską karierę rozpoczął z przytupem, od wygrania w 1993 roku z reprezentacją Polski mistrzostw Europy do lat 16. Po raz pierwszy w najwyższej polskiej lidze wystąpił w Rakowie Częstochowa, którego był wychowankiem, jednak największe znaczenie w jego karierze miała gra dla Le-

W czwartek pożegnaliśmy cenionego trenera Jacka Magierę - asystenta selekcjonera reprezentacji Polski

gia Warszawa. Barwach stołecznej drużyny reprezentował przez wiele lat. Jako zawodnik był ceniony za taktyczną dyscyplinę, umiejętność czytania gry oraz zaangażowanie. Choć nie należał do piłkarzy z pierwszych stron gazet, pełnił ważną rolę w drużynie, będąc jednym z tych zawodników, którzy stabilizują grę zespołu. I budując szatnię.

Będąc piłkarzem klubu z Łazienkowskiej, dwukrotnie sięgnął po mistrzostwo Polski, w roku 2002 oraz 4 lata później. Ponadto w 1997 roku mógł cieszyć się z Pucharu Polski.

Po zakończeniu kariery piłkarskiej Magiera szybko skierował swoje kroki ku trenerce. Po-

czątkowo pracował w strukturach Legii Warszawa jako asystent, gdzie zdobywał cenne doświadczenie u boku bardziej doświadczonych szkoleniowców. Jednocześnie był również asystentem selekcjonera reprezentacji Polski do lat 18.

Przełomowym momentem było objęcie funkcji pierwszego trenera Legii w 2016 roku. W swoim debiutanckim sezonie odniósł znaczący sukces, zdobywając mistrzostwo Polski oraz prowadząc drużynę w rozgrywkach Liga Mistrzów.

Po zakończeniu pracy w Warszawie Magiera objął stanowisko selekcjonera reprezentacji Polski do lat 20. Prowadził kadre podczas MŚ 2019, które odby-

wały się w Polsce. Choć drużyna nie osiągnęła spektakularnego wyniku, udział w turnieju i możliwość pracy z młodymi talentami były ważnym etapem w karierze.

Kolejnym istotnym rozdziałem Jacka Magiery była praca w Śląsk Wrocław. Pod jego wodzą zespół przeszedł zauważalną metamorfozę, poprawiając wyniki i styl gry. Dał się poznać jako trener, który potrafi rozwijać młodych zawodników, jednocześnie budując zespół oparty na solidnej organizacji i konsekwencji taktycznej. Wrocławianie w sezonie 2023/2024 sensacyjnie sięgnęli po wicemistrzostwo Polski, ustępując w walce o tytuł jedynie Jagiellonii Białostok.

Latem ubiegłego roku szkoleniowiec podjął kolejne wyzwanie, został asystentem selekcjonera Jana Urbana w seniorskiej reprezentacji Polski. Biało-Czerwoni nie zdołali awansować na MŚ 2026, ale poprawa stylu gry i atmosfery wokół kadry sprawiły, że prezes Kulesza postanowił kontynuować współpracę ze sztabem. Bo dostrzegł szansę także na progres wyników...

Nagła śmierć Jacka Magiery wstrząsnęła całą - nie tylko piłkarską - Polską. Szkoleniowiec ceniony za warsztat i wysokie morale zasłabł w trakcie porannego treningu biegowego w Parku Grabiszyńskim we Wrocławiu. Został przewieziony do szpitala wojskowego, gdzie lekarze podjęli walkę o życie, którego niestety nie udało się uratować. Zmarł w wieku 49 lat.

Karol Nawrocki przyznał pośmiertnie Jackowi Magierze Krzyż Oficerski Orderu Odrodzenia Polski. Odznaczenie z rąk prezydenta RP odebrała żona zmarłego Magdalena Magiera podczas uroczystości pogrzebowej. ©

Młody Polak kontra walijska legenda. Ruszamy po sławę i niezłe pieniądze

Paweł Wiśniewski
redakcja@polskapress.pl

SNOOKER. Znamy wyniki losowania 1. rundy mistrzostw świata w snookerze (pula nagród: 2 395 000 funtów), które rozpoczyna się jutro w słynnym Crucible Theatre, w postindustrialnym Sheffield.

W zawodach mamy - po raz pierwszy w historii - Polaka. To 22-letni Antoni Kowalski z Zielonej Góry. A rywalem naszego snookerzysty będzie legendarny Walijszczyk - Mark J. Williams!

To nie tylko trzykrotny mistrz świata (2000, 2003 i 2018), zwycięzca 27 turniejów rankingowych oraz dwóch turniejów Masters (1998, 2003), ale i były numer 1 rankingu światowego (maj 2000-maj 2002, maj 2003-maj 2004 i maj-wrzesień 2011)!

Jest pierwszym leworęcznym graczem, który zdobył tytuł mistrza świata.

Williams jest również pierwszym zawodnikiem w historii, który zdobywał tytuły zawodowe w wieku nastolatka, 20-

latka, 30-latką, 40-latką i 50-latką...

„The Welsh Potting Machine” zdobył serca miłośników snookera nie tylko imponującymi umiejętnościami, ale również charyzmą i niepowtarzalnym stylem gry. Jego „złoty dotyk” na stole snookerowym sprawia, że każda rozgrywka staje się widowiskiem, które na długo zapada w pamięć.

Jego grę cechuje duża szybkość, niesamowita celność uderzeń - zwłaszcza przy długich wbiciach - i spryt.

Częściowo jest... daltonistą i miewa trudności z rozróżnianiem czerwonych i brązowych bil. W trakcie całej kariery wygrał ponad 8 000 000 funtów w nagrodach finansowych... ©

Kasa wypłaci:

- 1. runda = 20 000 funtów
- 2. runda = 30 000 funtów
- Ćwierćfinał = 50 000 funtów
- Półfinał = 100 000 funtów
- Finalista = 200 000 funtów
- Zwycięzca = 500 000 funtów
- Najwyższy break = 15 000 funtów

Najwyższy break turniejowy Antoniego Kowalskiego to 141 punktów, ale treningowy to już 147 punktów, czyli maks...

W Lidze Mistrzów nie ma już Polaka. Barcelona i Real upokorzone

Paweł Wiśniewski
redakcja@polskapress.pl

PIŁKA NOŻNA. Mamy to. Paris Saint-Germain kontra Bayern Monachium i Atletico Madryt przeciwko Arsenal Londyn - oto pary półfinałowe piłkarskiej Ligi Mistrzów sezonu 2025/2026.

Najpierw, na Anfield, FC Liverpool uległ Paris Saint-Germain 0:2, a na Estadio Metropolitan, Atletico Madryt przegrało z FC Barcelona 1:2. Dzień później Bayern Monachium pokonał

u siebie Real Madryt 4:3, a Arsenal Londyn zremisował ze Sportingiem Lizbona 0:0 w rewanżowych spotkaniach ćwierćfinału piłkarskiej Ligi Mistrzów.

Do półfinału awansowały zatem zespoły PSG, Atletico, Bayernu i Arsenalu

Piłkarze z Madrytu już po raz szósty w tym sezonie mierzyli się z drużyną FC Barcelona. W La Liga „Duma Katalonii” odniosła dwa zwycięstwa (3:1, 2:1), ale przegrała dwumecz w półfinale Pucharu Króla (0:4, 3:0).

W meczu rewanżowym Champions League, Robert Le-

wandowski pojawił się na boisku w 68 minucie, gdy zmienił Ferrana Torresa. Niestety, nasz napastnik nie wyróżnił się niczym szczególnym...

W Monachium bohater pierwszego meczu - Manuel Neuer już w pierwszej minucie popełnił poważny błąd. Po jego zagrananiu z pola karnego piłkę przejął Arda Güler, który skierował ją do pustej bramki gospodarzy.

Kibice Bayernu dobrze nie ochłonęli na Allianz Arenie, a kolejna pomyłka bramkarza wpłynęła na zmianę wyniku. Tym ra-

zaniem Andrij Łunin wykazał brak zdecydowania przy rzucie rżnym, co strzałem głową wykorzystał Aleksandar Pavlović.

Nie było to koniec popisów Gülera, który tuż przed upływem drugiego kwadransu z rzutu wolnego mierzoną uderzeniem po raz drugi pokonał Neuera. W końcowych minutach połowy do remisu doprowadził Harry Kane, który kompletnie zmylił Łunina. W odpowiedzi kontra Realu, którą wykończył Kylian Mbappe, ponownie doprowadził do prowadzenia „Królewskich”, a zarazem wyrównania

stanu rywalizacji w dwumeczu.

Po zmianie stron doskonałych okazji strzeleckich nie brakowało, ale telebim boiskowy długo niezmiennie wskazywał prowadzenie gości. Trybuny mocno się ożywiły, gdy pomocnik Realu - Eduardo Camavinga ukarany został drugą żółtą i w efekcie czerwoną kartką (86.).

Po chwili lukę w defensywie rywali wykorzystał Luiz Diaz, który zza pola karnego pokonał bramkarza. Awans Bawarczyków przypieczętował Michael Olise po świetnej asyście Harry Kane'a. ©

Ćwierćfinały Ligi Mistrzów

- FC Liverpool - *Paris Saint-Germain 0:2 i pierwszy mecz 0:2
- *Atletico Madryt - FC Barcelona 1:2 i pierwszy mecz 2:0
- *Bayern Monachium - Real Madryt 4:3 i pierwszy mecz 2:1
- *Arsenal Londyn - Sporting Lizbona 0:0 i pierwszy mecz 1:0

Półfinały (28-29 kwietnia i 5-6 maja)

- Paris Saint-Germain - Bayern Monachium
- Atletico Madryt - Arsenal

Finał (30 maja, Budapeszt)

SPORT

www.sportowy24.pl

Start play off z udziałem
PGE Spójni. Wyjazdy
w Lidze Centralnej i PLKMaurycy Brzykcy
sport@gs24.pl

SPORTY HALOWE. Dwa domowe mecze PGE Spójni Stargard w fazie play off to najważniejsze wydarzenia tego weekendu w regionie.

Przed PGE Spójnią Stargard najważniejsza część sezonu. Runda zasadnicza zakończyła się przed tygodniem, a Stargardzianie zakończyli ją na świetnym 2. miejscu. W 32 spotkaniach wygrali 22 razy i 10 razy przegrywali. Taki bilans pozwolił im być rozstawionym w 1. rundzie play off. W niej rywalizuje się do trzech zwycięstw.

Spójnia w ćwierćfinale play off trafiła na ekipę Decka Pelplin, która po fazie zasadniczej zajęła 7. miejsce w I lidze koszykarzy (bilans 19-13). Pierwsze spotkania w Stargardzie. Najpierw w sobotę o godz. 20, dzień później w niedzielę, również w Stargardzie, o godz. 20. Mecz nr 3 na parkiecie rywała odbędzie się 25 kwietnia, a ewentualny mecz nr 4 26 kwietnia, także w Pelplinie.

W fazie play off I ligi koszykarzy gra również Port Morski Kotwica Kołobrzeg. Zespół trenera Rafała Franka zakwalifikował się do play off z ostatniego możliwego miejsca (8) z bilansem 16 zwycięstw i 16 porażek. Na start play off dostanie więc Spójnia najlepszy zespół fazy zasadniczej - Enea

Abramczyk Astorię Bydgoszcz. Pierwsze spotkania w Bydgoszczy. W sobotę rywalizacji rusza o godz. 18, w niedzielę o godz. 19.

W ekstraklasie koszykarzy wyjazd czeka lidera, Kinga Szczecin. Wilki Morskie bronią swojej najlepszej wyjściowej pozycji przed startem fazy play off. Do końca sezonu regularnego pozostały cztery kolejki. Już dziś, w piątek, King zagra na parkiecie AMW Arki Gdynia. Początek meczu o godz. 18.

Wyjazdy czekają nasze drużyny w Ligach Centralnych piłki ręcznej. Panowie z Sandra Spa Pogoni Szczecin są na 2. miejscu w tabeli i nie zamierzają tego zmarnować. W sobotę walczą na parkiecie Grot Blachy Pruszyński Anilana. Start o godz. 18.

Z kolei panie z SPR Pogoni Szczecin wyjadą do Płocka na starcie z SMS ZPRP I. Początek o godz. 17. SPR jest na 7. miejscu w tabeli, rywalki zajmują ostatnią lokatę.

Ostatnia kolejka została do rozegrania w I lidze futsalistów. I kibice mogą się pożegnać ze swoją ekipą. Futsal Szczecin zagra w niedzielę w hali przy ul. Twardowskiego z AZS UG Gdańsk. Start o godz. 18. W wypadku wygranej i straty punktów przez Futbal Białystok, Szczecinianie mogą zakończyć sezon nawet na 6. miejscu w tabeli.

©©

III LIGA PIŁKARSKA / IV LIGA PIŁKARSKA

Zestaw par. 27. kolejka III ligi: Sobota, godz. 14: Kluczewia - Noceć, Wda - Błękitni; g. 17: Lipno - Pogoń II. Niedziela, g. 12: Lech II - Flota; g. 14: Pogoń N.S. - Wybrzeże. 24. kolejka IV ligi, sobota, g. 12: Gryf - Ina Ińsko; g. 14: Darłovia - Sparta; godz. 15: Orzeł Wałcz - Chemik, Gwardia Koszalin - Iskierka. Niedziela, godz. 12: Błękitni II Stargard - Astra; godz. 15: Dąb Dębno - Mechanik Bobolice; godz. 17.45: Świt II Szczecin - Bałtyk Koszalin.

FOT. KLUCZEWA STARGARD

PIŁKA NOŻNA
Świt podejmuje Hutnika
W ramach 28. kolejki Betclio II ligi, Świt Szczecin zagra na własnym boisku. Nasz drugoligowiec podejmie Hutnika Kraków (niedziela, godz. 14.30). Świt jest na 8. miejscu, Hutnik jest na 11.

Pozycja obowiązkowa
- w sobotę Pogoń gra z LechemMaurycy Brzykcy
sport@gs24.pl

PIŁKA NOŻNA. Sobota na stadionie przy ul. Twardowskiego będzie elektryzująca. Pogoń Szczecin podejmie lidera PKO Ekstraklasy, Lecha Poznań. Start o godz. 20:15.

Jeżeli można wygrać po raz drugi z rzędu, zapewnić sobie trochę spokoju w najbliższych tygodniach, a na dodatek utrzymać nosa odwiecznemu rywalowi - to trzeba spróbować tego dokonać ze wszystkich sił. A kibice na pewno poniosą Portowców do tego. Zapelniony do ostatniego miejsca stadion im. Floriana Krygiera w sobotę jest gwarantowany.

Historia spotkań Pogoni z Lechem jest długa, drużyny grały ze sobą dotąd 91 razy. W tej rywalizacji o ligowe punkty Pogoń wygrała 31 spotkań, Lech zwyciężył w 30 potyczkach, a remis padł 30 razy. Mamy więc prawie idealny remis. W ostatnich latach lepiej wypadł jednak Kolejorz. Z pięciu ostatnich meczów w PKO Ekstraklasie wygrał trzy razy. Jesienią padł remis 2:2 w Poznaniu. Pogoń rozegrała w tym sezonie 31 spotkań, zliczając mecze ligowe i w Pucharze Polski. Tymczasem Lech ma za sobą już 48 potyczek. Daleko zaszedł bowiem w tegorocznej Lidze Konferencji. Różnica w liczbie spotkań może być na końcu sezonu kluczowa,

FOT. ADAM JASTRZEBOWSKI

Mor N'Diaye (z lewej) podczas ostatniego meczu Lecha z Pogonią jesienią (2:2) zagrał przez pełne 90 minut. Ostatnio jednak do pierwszego składu ma daleko

zmęczenie odkłada się w zawodnikach z Poznania. To widać po dwóch ostatnich wynikach - remis z Jagiellonią Białystok oraz GKS Katowice.

Kolejorz obecnie ma tylko dwa oczka przewagi nad Zagłębiem Lubin i trzy nad Jagiellonią Białystok oraz Górnikiem Zabrze. Szanse na mistrzostwo nie straciła jeszcze Wisła Płock. Sytuacja w tabeli Pogoni po ostatnim zwycięstwie nad Piastem Gliwice jest dużo lepsza, ale jeszcze daleka od ideału. Przewaga nad strefą spadkową to tylko trzy punkty.

Jeżeli chodzi o sprawy kadrowe, to w Lechu nadal nie mogą grać Alex Douglas, Kornel Lisaman i Kamil Jakóbczyk.

W pełnej dyspozycji nie jest Radosław Murawski. Nikt nie pauzuje u gości za kartki. W Pogoni jeżeli chodzi o upomnienia, jest podobnie. Gorzej z urazami. Przez nie w Gliwicach nie zagrał Rajmund Molnar, Linus Wahlqvist, Jose Pozo, Benjamin Mendy, Sam Greenwood, a także Hussein Ali.

ZESTAW PAR 29. KOLEJKI

Arka Gdynia - Jagiellonia Białystok, Bruk-Bet Termalica Nieciecza - Wisła Płock, GKS Katowice - Motor Lublin, Górnik Zabrze - Korona Kielce, Lechia Gdańsk - Piast Gliwice, Legia Warszawa - Zagłębie Lubin, Pogoń Szczecin - Lech Poznań (sobota, godz. 20:15), Radomiak

Radom - Widzew Łódź, Raków Częstochowa - Cracovia.

1. Lech Poznań	28	46	49-40
2. Zagłębie Lubin	28	44	42-33
3. Jagiellonia Białystok	28	43	44-35
4. Górnik Zabrze	28	43	40-33
5. Wisła Płock	28	42	29-26
6. Raków Częstochowa	28	40	37-35
7. GKS Katowice	28	40	39-38
8. Motor Lublin	28	39	37-40
9. Lechia Gdańsk	28	37	55-51
10. Korona Kielce	28	37	36-34
11. Cracovia	28	37	33-33
12. Pogoń Szczecin	28	37	38-42
13. Piast Gliwice	28	35	34-38
14. Legia Warszawa	28	34	33-32
15. Radomiak Radom	28	34	43-42
16. Arka Gdynia	28	34	30-47
17. Widzew Łódź	28	33	33-35
18. Termalica Nieciecza	28	25	33-51

©©

Rewanżowa walka Stępnia z Kalinowskim podczas gali Babilon Promotion Boxing

Maurycy Brzykcy
sport@gs24.pl

BOKS. 30 maja w Szczecinie spore wydarzenia. W hali Enea Arena odbędzie się gala Babilon Promotion Boxing z udziałem Szczecinianina, Pawła Stępnia.

Walką wieczoru tej gali będzie rewanżowy pojedynek pomiędzy Pawłem Stępnem (bilans walk: 20-2-2, 12 KO) a Kajetanem Kalinowskim (12-1-1, 7 KO). Panowie pierwszy raz starli się ze sobą w grudniu ubiegłego roku. Walka dostarczyła wielu

emocji. Choć Stępień prowadził na punkty u dwóch sędziów, lekarz i arbiter ringowy zdecydowali o przerwaniu walki w 8. rundzie z powodu kontuzji oka Szczecinianina. Kalinowski wygrał przez techniczny nokaut, ale kontrowersje wokół tej decyzji sprawiły, że rewanż stał się boksem koniecznością.

- Podtrzymuję opinię, że mogłem dalej boksować - mówi 35-letni Paweł Stępień, który od razu domagał się rewanżu. - Kajetan zrobił duży postęp, zaskoczył mnie odpornością, ale u mnie zabrakło wtedy precyzji. Teraz zamie-

rzam to poprawić. Chcę za boksować tak samo, tylko lepiej. Cieszę się, że gala odbędzie się w Szczecinie. Boksowałem w tej hali dwukrotnie i obie walki wygrałem przed czasem. Liczę, że 30 maja moja ręka znów powędruje w górę.

Stępień od najmłodszych lat w ringu typowany był na pięściarza wielkiego formatu. I chyba takim na krajowym podwórku jest. Szczecinianin przegrał w karierze tylko dwie walki, w tym jedną z Kalinowskim. Nic dziwnego, że pała rządzić rewanżu.

Majowy pojedynek w Enea Arenie ma kluczowe znaczenie dla układu sił w polskiej wadze półciężkiej. Obaj zawodnicy zajmują czołowe miejsca w rankingach. Zwycięzca szczecińskiej bitwy zrobi miłowy krok w stronę walk o jeszcze większe, międzynarodowe trofea. Stawką pojedynku będą ponownie pasy WBC Francophone oraz WBC Baltic w kategorii półciężkiej.

Gala odbędzie się w Enea Arenie. Transmisja na sportowych kanałach Polsatu, bilety dostępne na eventim.pl. ©©

FOT. KRZYSZTOF KAPICA

Paweł Stępień (z lewej) podczas walki sprzed kilku lat. Pokonał wówczas Denneba Diaza przez TKO